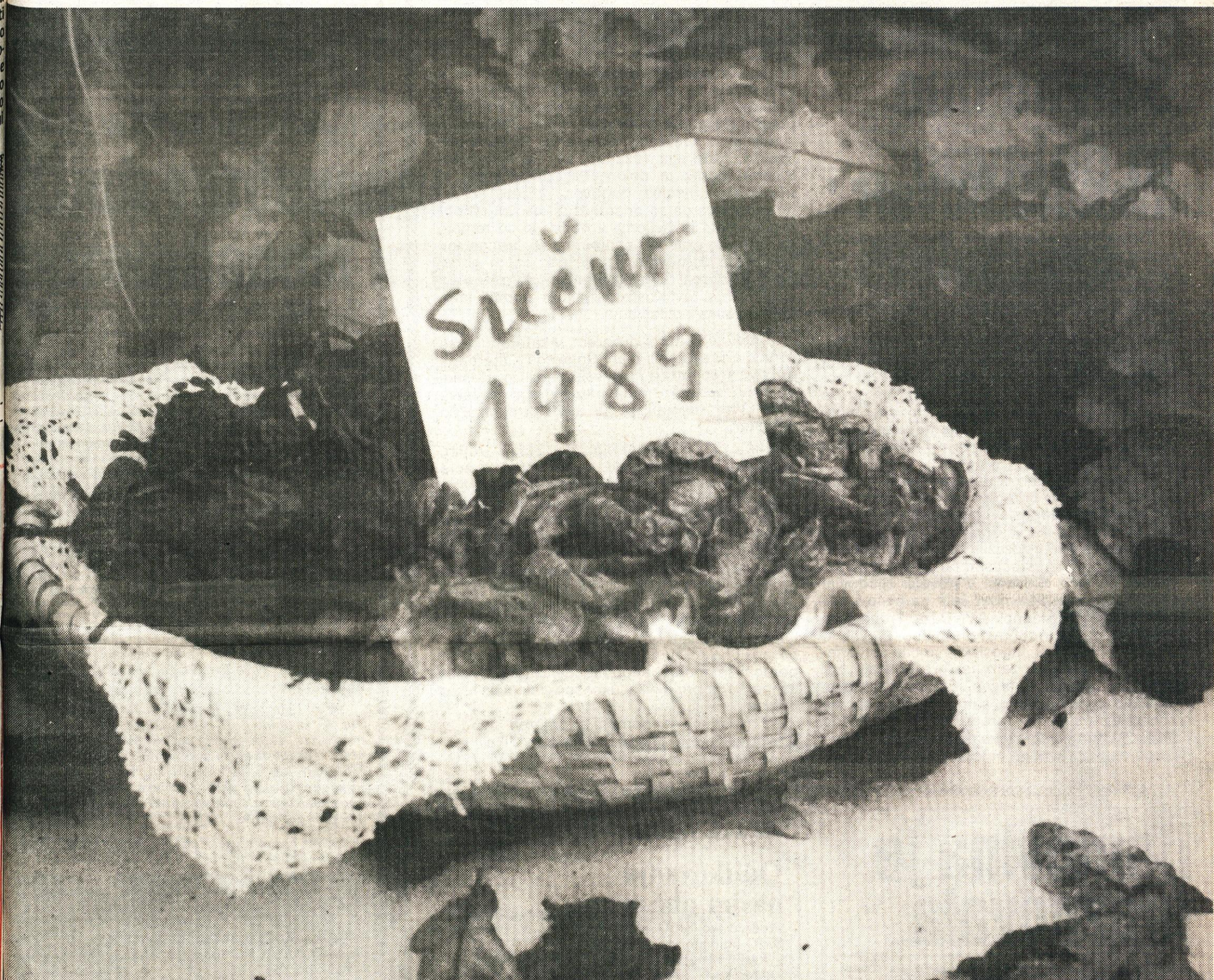

Beseda ob novem letu

Menda ni nobena stvar na svetu, tako nezadržna in nezaustavljiva kot je čas. V letih, ki nam jih je dano preživeti, nam navrže marsikaj v dobrem in tudi v slabem smislu. Logika časa in življenja je hkrati nenadomestljiva in nepredvidljiva, saj se tistega, kar nam v vsakem posameznem letu prinese, ne da niti načrtovati, niti se tej usodnosti izogibati ali izogniti.

Leto, ki je mimo, nam je navrglo marsikaj trpkega, kar z novim letom sicer ne odhaja v pozabo, pač pa v našo vednost, zavest in izkušnjo.

Ta zavest nam govori, da so tudi naša današnja ravnanja, postopki, razmišljanja, rešitve prepuščene presoji jutrišnjice, kot je ono od predvčerajšnjim prepuščeno prav tako kritičnemu očesu. Zato nam to dejstvo še pose-

bej narekuje odgovornost pred sabo in pred drugimi. Živeti želimo človeško in človečno. Borimo se za take odnose, v katerih se bo oboje med nami potrjevalo kot vrednota, kot temelj na katerem se spleta vnovič graditi hiša našega bivanja in sožitja. Etika in morala sta v naših ravnanjih mnogokje izginili. Izražam svoje iskreno prepričanje, da sta prav etika in morala v ravnanjih temelj vsega, hkrati pa je tak temelj tudi delo, ki smo ga v mnogih okoljih prav tako preveč zanemarili. Časi niso taki, da bi lahko karkoli obljubljali in obetali. Želim vam preprosto dobre volje premagovati vse težave pa najsibo doma, v tovarnah, krajevnih skupnostih; kjerkoli. Zdravja, uspešnosti in prijaznejših časov vam kot vaš soobčan voščim za novo leto 1989.

Peter Primožič

Srečno, zdravo in uspešno novo
leto želimo vsem občanom

Skupščina občine Domžale,
Družbenopolitične organizacije,
Uredništvo Občinskega poročevalca

Slavnostno v Dobu ob proslavi 29. novembra – dneva republike. Slavnostni govornik je bil Peter Primožič, predsednik Sob Domžale.

Slavnostno in delavno ...

Letošnjo slovesnost ob Dnevu republike smo v naši občini združili z otvoritvijo prizidka k Osnovni šoli Martin Koželj Dob, v katerem so specialne učilnice in ki pomeni predzadnji realizirani objekt iz IV. samoprispevka.

Proslava je bila v telovadnici osnovne šole, prisotne pa je v imenu družbenopolitičnih organizacij in krajevne skupnosti Dob pozdravil Jože Josipovič, ki je vsem prisotnim zaželel prijetno bivanje v KS, ki ob občinskem tudi s krajevnim samoprispevkom uspešno kvalitetno izboljšuje infrastrukturo tega območja.

Slavnostni govornik predsednik Skupščine občine tov. Peter Primožič je med drugim dejal: »Današnja Jugoslavija je socialistična federativna republika, je državna skupnost republik, ki so se v njej združile na podlagi pravice do samoodločbe. Istočasno pa se moramo zavesti, da smo Slovenci v novejši zgodovini oblikovali svojo državnost šele na osnovi pridobitev NOV in sklepov AVNOJ-a. Trdno smo odločeni, da te pridobitve ohranimo. Preveč je bilo trpljenja, nova Jugoslavija je bila ustvarjena s krvjo in bojem, zato nas presenečajo, za skrbljujejo pa tudi ogorčijo stališča in zahteve, ki težijo k zmanjšanju samoodločbe, saj ne spoštujejo vsakemu narodu lastnih pravic do jezika, kulture, izobraževalnega sistema, pravice do enakopravnega odločanja o skupnih za-

Prejemniki zveznih odlikovanj, ki so jim bila vročena v Dobu, na proslavi dneva republike.

devah. Dotaknil se je tudi trenutnih razmer v naši državi ter sprejemanja sprememb in dopolnitev Ustave, pozitivno pa označil trenuten položaj gospodarstva v naši občini. Zaključil je z mislijo o realizaciji programa IV. samoprispevka, katerega rezultati so po njegovem mnenju porok in dokaz, da znamo hitro in učinkovito uresničiti dogovorjeno, taki dokazi in pridobitve pa so prisotni tudi na drugih področjih dela in življenja v občini in so temelj, na katerem gradimo spomin na 45. letnico rojstva naše domovine. Po čestitki vsem občanom je skupaj s predsednikom Komisije za odlikovanja tov. Kosto Bizjakom podelil letošnja državna odlikovanja.

Sledil je kulturni program, v katerem so se uspešno predstavili člani Šolskega kulturnega društva (recitatorji in pevski zbor) in Mešani pevski zbor Prosnetno kulturnega društva Jožef Virk, nastopil pa je tudi harmonikarski orkester.

Nato je spregovorila tov. Sonja Ahlin, predsednica delovne skupnosti osnovne šole Martin Koželj, ki se je povrnila v zgodovino šolstva ter posebej označila pomen ljubezni otrok do šole ter zaključila s pomenom novo pridobljenih specialnih učilnic za kvalitetnejše delo učiteljev ter uspešnejše pridobivanje znanj učencev. Vse prisotne je povabila na ogled novega prizidka, ob tej priložnosti pa so učenci te šole izdali tudi posebno številko šolskega glasila MI PIŠEMO, v katerem so z vso ljubeznijo opisali svoj odnos do šole, do novega prizidka pa tudi hvaležnost vsem, ki so ob pomoči širše družbenopolitične skupnosti, zlasti pa samoprispevka uspešno zaključili novi prizidek.

Slovesnost je pomenila prijeten uvod v praznovanje letošnjega Dneva republike.

V. V.

Domovina je praznovala

Letos je naša domovina praznovala že 45. rojstni dan. Obletnico njenega rojstva smo tudi tokrat proslavili po vsej državi. Sama sem si ogledala proslavo v Mengšu, v Kulturnem domu.

Tudi letos so bili ob tej priložnosti sprejeti cicibani OŠ Mengeš v pionirsko organizacijo. V programu so se v ta namen predstavili Mešani pevski zbor DKD Svoboda z novim zborovodjem Matevžem Goršičem na čelu in to z nanovo pripravljenimi pesmimi, nastopila pa je tudi sicer precej okrnjena Mengeška godba p. v. Lojzeta Velkavrhja. Ponovno smo lahko prisluhnili sicer že nekajkrat izvajanemu recitalu V mladih brezah ...

Resnično se mi zdi škoda, da se program skoraj iz leta v leto ponavlja, tako da lahko na tovrstnih proslavah že vnaprej slutimo, kaj se bo odvijalo na odru. Še najbolj prisrčni in tudi izvirni so bili mladi cicibani, ki so nestrpnost čakali, kdaj bodo sprejeti v pionirsko organizacijo. Predstavili so se s svojim kratkim sporedom, na hitro izžebali zaobljubo in hop, že so bili pionirčki! Verjetno so se še najbolj razveselili kasnejše pogostitve, saj so postajali iz minute v minuto bolj razigrani.

Ob tej priložnosti so imeli govore tudi Matjaž Repnik, Irena Jerič in Slavko Pišek. Vsi so čestitali nanovo postalim pionirjem in jim zaželeli čimveč učnih uspehov.

Kljub temu, da se take proslave po vsebini vse preveč ponavljajo iz leta v leto, je bil namen storjen: Cicibančki so bili sprejeti v pionirje, prireditelj je bila, domovina je praznovala svoj okrogli jubilej. Sicer pa: kakršno stanje v domovini, takšen praznik in takšno praznovanje. Vsem več sreče vnaprej! Vesna Sivec

Ob dnevu republike vročena:

Odlikovanja našim občanom

Predsedstvo SFRJ je na podlagi 315 člena Ustave SFRJ odločilo, da se odlikujejo:

z REDOM REPUBLIKE S SREBRNIM VENCEM

Lenček Boris, na predlog OK ZKS Domžale za zasluge pri javnem delovanju, pomembnem za splošni napredek države

z REDOM REPUBLIKE Z BRONASTIM VENCEM

Grilj Stane, na predlog OK SZDL krajevne skupnosti Simon Jenko Domžale in

Škrjanec Lado, na predlog OK ZKS Domžale za zasluge pri javnem delovanju, pomembnem za splošni napredek

z REDOM ZASLUG ZA NAROD S SREBRNO ZVEZDO

Kavčič Mirjana, na predlog OK ZKS Domžale za zasluge in uspehe pri delu, pomembne za socialistično graditev države

z REDOM DELA S SREBRNIM VENCEM

Cerar Franc, na predlog konference OO ZS DO Heli-os,

Klešnik Jože, na predlog komisije za odlikovanja DO Induplati in

Pavlovič Ljubo, na predlog GG Ljubljana TOK Gozdarstvo Domžale za zasluge in uspehe pri delu, pomembne za napredek države.

Zvezna odlikovanja je odlikovancem vročil predsednik Skupščine občine Domžale Peter PRIMOŽIČ na proslavi ob dnevu republike v petek, 25. novembra 1988 v prostorih osnovne šole Martin Koželj Dob.

VB

Zdravo in delovno 1989!

Težko je pred začetkom leta, pred katerega bomo vstopili in za katerega že sedaj vemo, da ga bo obremenila blizu 400 odstotna inflacija in da zanesljivo ne bo pomenilo izboljšanje življenjskega standarda, napisati, izreči kaj vzpodbudnega, optimističnega. Težko tudi zato, ker ni kaj obljubiti, zelo malo načrtovati in skoraj nič dobrega pričakovati. Kje so leta, ko smo v novoletne poslanice zapisovali same velike uspehe in načrte, prepričanja v boljše in zadovoljnejše leto, ki je prihajalo. Danes, ko ugotavljamo, da so od velikih obljub in načrtov največkrat ostale besede in pričakovanja, si želimo, da leto 1989 vsaj ne bi bilo slabše kot leto, ki bo vsak hip tonilo v zgodovino.

V njem so dogodki, ki jih ne bomo tako kmalu pozabili in večni optimisti in to navsezadnje moramo biti vsi, če hočemo živeti in preživeti, bodo vendarle v njem našli vsaj nekaj uspehov, na neuspehe pa je najbolje čimprej pozabiti.

Če začnemo pri najširši skupnosti imamo »novo« USTAVO, ki pa ne pomeni skoraj ničesar, če je ne bomo dosledno uresničili v praksi; imamo tri reforme, za katere nekateri dajejo roke v ogenj, drugi pa menijo, da smo jih imeli že več, pa jih nismo uresničili; imamo, nekateri menijo, da smo imeli, slovensko pomlad, ki nas je prebudila, le nadaljevati moramo z njo. In ne nazadnje imamo v občini za sedanje čase še kar dobro gospodarstvo, primerno urejene družbene dejavnosti in pridne ljudi, ki vedo, da bo boljši jutri prišel, vendar ne sam od sebe. Kljub zataganju pasu na vseh koncih in krajih, se razvoj v občini ni ustavil, še vedno, čeprav v manjši meri, napredujemo na vseh področjih in k temu po svojih močeh prispeva tudi naše skupno glasilo OBČINSKI POROČEVALEC. Vsake štirinajst dni prihaja v vašo gospodinjstva, različno pester in privlačen, vendar vedno v želji, da vas informira, da vam predstavi najpomembnejše dogodke, da vas povabi na različne prireditve, pa tudi v želji, da to resnično postane naš časopis, željan in pričakovan v vsakem gospodinjstvu.

Zato smo se odločili za njegovo »prenovo«, o kateri ste lahko prebrali v eni izmed prejšnjih števil; te prenove pa ne bo brez vas, brez vašega sodelovanja, vaše kritike in pohvale. Zato sodelujte z nami!

Leto 1989 bomo gradili na dosedanjih temeljih, ki se bodo tudi spreminjali, prilagajali, pa tudi rušili, če bo potrebno. Nikomur ne bo lahko, preveč problemov in problemčkov bo v njegovih 365 dneh, kar je sicer malo za človeško življenje, za zgodovino, pa veliko za posameznika, katerega uspešnost ali neuspešnost vsakega izmed teh dni pomeni veliko, največ ...

In mi bomo v vseh teh 365 dneh z vami. Prizadevali si bomo, da boste naših obiskov veseli, mi pa bomo zadovoljni, če se nam boste oglasili, če boste z nami sodelovali. Zato vam želimo, da bi bilo v letu, ki trka na naša vrata, veliko zdravja (ne le zaradi participacije!), kajti z njim je vse lažje, vse lahko, pa tudi veliko dela, kajti v delu je naša boljša prihodnost in tudi uspešnost leta 1989.

Zato ZDRAVO IN DELOVNO 1989 ter VELIKO SODELOVANJA v našem OBČINSKEM POROČEVALCU.

Vera Vojska
glavna urednica

OBČINSKI ODBOR ZZB NOV DOMŽALE IN DRUŽBENOPOLITIČNE ORGANIZACIJE RADOMLJE

VABIJO

borce, aktiviste, svoje, mladino, delovne ljudi in občane na

SPOMINSKO SVEČANOST

padlim na Rudniku pri Radomljah, ki bo v petek 6. januarja 1989 ob 15. uri pri spomeniku.

VABLJENI!

Predsedstvo letne mladinske programsko-volilne konference.

Mladi na letni konferenci.

Dvajset let teritorialne obrambe v Domžalah

Kljub varčevanju dobra opremljenost in usposobljenost

Te dni mineva dvajset let od odločitve slovenske skupščine, da se na področju družbenopolitičnih skupnosti ustanovijo enote teritorialne obrambe. Odločitev je imela takojšen odmev tudi v občini Domžale, kjer je bil še istega leta ustanovljen odred teritorialne obrambe, za njegovega prvega komandanta pa imenovan Miha Bernot. Tako so bile 23 let po vojni oblikovane obojene sile (sestavljajo jih JLA in TO), ki se zgledujejo po partizanskih odredih.

Razmeram po letu 1945 so ustrezale močne in številne obojene sile, ki so bile oblikovane po vzoru takratnega prvega zaveznika, Sovjetske zveze. Nekateri vojaški teoretiki so sicer že takrat nasprotovali takšni opredelitvi, vendar je šele resolucija informbiroja pripomogla k razmišljanju o drugačnosti. Štiriletna izkušnja NOB so bile izhodišče za razmišljanje o potrebnosti drugačne vojaške organiziranosti, primerne za naše razmere. Razvoj take obrambne zamisli je tekkel hkrati z dogodki na domačem in tujem političnem in gospodarskem prizorišču. Prav gotovo so imeli pomemben vpliv na odločitve o teritorialnem načelu naše obrambe zunanji dejavniki, kot je, denimo, intervencija Rdeče armade in drugih »bratskih« socialističnih armad v deželah socialistične skupnosti, kadarkoli je razvoj v njih krenil preveč samostojno pot.

Zadnji tak primer je bila praška pomlad in dogodki na Čehoslovskem, ki so ji sledili. Pokazali so, da lahko agresija pride s katerekoli strani, zato je potrebno obrambo drugače organizirati.

To nalogo smo, kot vse kaže, najbolj resno vzeli v Sloveniji. V dvajsetih letih je teritorialna obramba v naši republiki postala izredno pomembna in razvita sestavina splošnega ljudskega odpora. K temu je velik delež prispevalo gospodarstvo, delaci v združenem delu, ki smo za njen razvoj in opremo namenjali precej sredstev. Povsem enake ugotovitve veljajo za našo občino, kjer se je teritorialna obramba v preteklih dvajsetih letih razvijala skladno z možnostmi občinskega gospodarstva in ob prizadevanjih številnih posameznikov, ki so jo organizirali, dosegla solidno raven.

Praktiki v enotah naše teritorialne obrambe so dokazali, da se da spretno obrniti vsak dinar, pa tudi prihraniti. Opremljenost enot teritorialne obrambe v Domžalah je dobra. O tem smo se lahko prepričali na lastne oči 15. in 16. decembra, ko smo na tehničnem zboru enot TO Domžale v Hali komunalnega centra opazovali orožje in opremo. Razstavo je obiskalo kar veliko število obiskovalcev, najštevilnejši pa so bili šolarji višjih razredov osnovnih šol. Poleg orožja in opreme je bila pripravljena tudi zanimiva razstava fotografij o dejavnosti enot naše teritorialne obrambe, predvajani so bili filmi in video posnetki o usposabljanju.

Da ne gre za samohvalo, govori tudi podatek, da je bila prav v jubilejnim letu ena izmed enot TO Domžale, ki jo vodi rezervni starešina Janez Kušar, proglašena za najboljšo enoto v ljubljanski pokrajini, razen tega pa so ob tej priložnosti prejeli pohvale komandanta pokrajinskega štaba TO še Edvard Golob, Janez Gregorič in Miran Vidmar, pohvale komandanta TO Domžale pa Andrej Levec, Ivan Gudlin, Roman Golob, Marko Šmon, Marjan Furlan, Dušan Peterka in Franc Kavka.

Sodobna opremljenost teh enot, za katere stereotip, češ da so »odlagališča« zastarelega orožja in opreme, ki jim jih zapuščajo enote JLA, ne velja več, pa zahteva tudi drugačno usposabljanje. Vaje so krajše, zasnovane na prožnejših in stvarnejših podmenah, bolj se upošteva strokovnost pripadnikov enot.

Taka je bila tudi vaja ene izmed enot TO Domžale v letu, ki se izteka. Podobne vaje so še pred nekaj leti trajale ves teden, sedaj pa so skrajšane na vsega tri dni. Pripadniki enot so bili sicer v teh treh dneh bistveno bolj »zaposleni«, toda kljub večjemu naporu so bili bolj zadovoljni, saj so se hitro vrnili na svoje domove. Tako je bilo prihranjenega tudi precej denarja, saj je treba vedeti, da takšne vaje niso le neposreden strošek za oskrbo vaj, temveč pomeni največji izdatek odsotnost pripadnikov z delovnih mest.

Povedati pa je treba, da so bile vaje razdeljene v več etap in da so se nanje najprej posebej pripravljali starešine enot, ki so v naši teritorialni obrambi nepoklicni vojaški delavci iz strojev in pisalnih miz. Ker so bili pripravljeni, je skupna vaja enote lahko potekala hitro in učinkovito, ne pa tako, kot se je dogajalo včasih, ko so, zaradi uigravanja starešin, vojaki ostajali brez dela.

V občinskem štabu teritorialne obrambe seveda skrbijo za sprotno usposabljanje vseh specialnih enot, ki morajo biti v neprestani »pripravljenosti«. Prav tako se vsako leto nekaj starešin udeležuje različnih drugih oblik usposabljanja v centrih za usposabljanje v Poljčah na Igu in Jasnici pri Kočevju, pa tudi na Blokah. Nekateri enote, oziroma njihovi pripadniki pa so se 10. decembra preizkusili tudi v streljanju iz vseh vrst orožja na strelišču pri Črni grubi.

Sašo Novak

OBČINSKA KONFERENCA ZVEZE SOCIALISTIČNE MLADINE SLOVENIJE — DOMŽALE JE DOBILA NOVO VODSTVO:

Revolucionarno, evolucijsko ...

Drama, ki je potekala v sredo 7. 12. 1988 v konferenčni dvorani domžalske občine, v zgodovinskih knjigah ne bo zapisana z zlatimi črkami, kljub vsemu pa nam bo ostala v spominu kot zanimiva, na trenutke tragikomična, toda vseeno ogleda in poslušanja vredna predstava. Odvisno kdo jo je poslušal? Za nekoga morda revolucionarna, za drugega samo malo drugačna od drugih, v resnici pa sta si ves čas podajali roko revolucija in evolucija. Drama je vsebovala tako klasične formalnosti (volitve, poročila, zahvale), kot prevetreno, odprto in ometavno razpravo, ki je bila nedvomno bližje naši prihodnosti kot naši preteklosti.

Za vse tiste, ki ste v dvomih, govora je o zadnji volilni konferenci OK ZSMS Domžale. Od 52 delegatov se je konference udeležilo le 32, kar nam jasno kaže stopnjo zanimanja za delo v naši organizaciji. Kljub slabi udeležbi nam je delno uspelo priti do novega

Predsednik OK ZSMS Domžale Jože Lenič.

vodstva. Potrebno večino glasov (več kot 28 glasov) so dobili novi sekretar — MARTIN GROŠELJ, podpredsednik — MILAN PIRMAN in predsednik — JOŽE LENIČ. Od 13 kandidatov za člana predsedstva so dobili večino le štirje:

Frenk Javoršek, Nuška Cerar, Tanja Zajc in Tone Dragar.

Zaradi premajhnega števila izvoljenih članov predsedstva OK ZSMS, bo potrebno kar najhitreje zopet zapraviti še nekaj družbenega denarja in sklicati novo volilno konferenco, ki bo bolj produktivna in nam bo poklonila še preostale člane predsedstva, ki so za kakovostno delo vodstva Občinske konference ZSMS Domžale nujno potrebni.

Predstavniki novega vodstva naše politične organizacije so nekaj svojih pogledov in idej zapisali že v prejšnji številki našega časopisa. Odmevi so bili različni. Vse, ki so se in se bodo tudi v bodoče strinjali z našo politiko, lahko že jutri na novo vpišemo v našo organizacijo; dobrodošli so tudi tisti, ki so že prekoračili mejo biološke mladosti: očetje, matere, dedki, bivši in zdajšnji borci za svobodo in lepši jutri... Vsi, ki pa se z nami ne bodo strinjali, niso naši sovražniki. Njih potrebujemo, z njimi bomo sodelovali, pomagali nam bodo priti do dialektičnega nasprotja, ki vodi k napredku.

Jože Lenič

Pozornost, ki ne stane veliko ...

Krajevna organizacija Zveze združenj borcev NOV v krajevni skupnosti Dob je tudi letos pripravila tradicionalno prijateljsko srečanje vseh svojih članov. Kljub izrazito slabemu vremenu in letom, ki bremenijo večino borcev, so se v velikem številu odzvali vabilu in pozorno prisluhnili besedam Jožeta Opaškarja, predsednika organizacije ter Veri Vojska, ki je spregovorila v imenu družbenopolitičnih organizacij in krajevnega skupnost Dob.

Vsakoletno srečanje vsem borcem veliko pomeni, ne le kot pozornost organizacije, temveč tudi priložnost za srečanje soborcev, sotrpinov, za izmenjavo življenjskih izkušenj, vprašanja po zdravju in najboljše želje za prihodnje leto. Zelo malo je potrebno za tako srečanje, ki pa udeležencem zelo veliko pomeni. Med tistimi, ki se jih je krajevna organizacija ZZZB NOV posebej spomnila, so najstarejši člani ter tisti, ki v letošnjem letu slavijo okrogel življenjski jubilej. Par prisrčnih besed, topel stisk roke, droben cvet ter čestitka za pozornost, ki so jo bili veseli vsi po vrsti, pa naj bo to najstarejša članica Ani Kovič, ki dopolnjuje 85 let ali pa Bernarda Serko ter Ivan Štrukelj, ki sta praznovala osemdesetletnico. Tako ni treba, da čile in trdne sedemdesetletnike in šestdesetletnike ne naštevamo posebej.

Prijetno kramljanje pa je marsikoga od prisotnih že spomnilo, da stopamo v prednovoletni čas, v katerem naj bi se spomnili vseh naših, starejših aktivistov.

Polavtomatska puška je zanimiva... (Foto: Sašo Novak)

Red, organizacija, odgovornost so lastnosti naše teritorialne obrambe v občini. (Foto: Sašo Novak).

Nadaljevati priprave za samoprispevek

Pestra in celo polemična je bila razprava o pripravah na V. občinski samoprispevek na skupni seji predsedstev občinske konference socialistične zveze, komiteja zveze komunistov in občinskega sveta zveze sindikatov 12. decembra 1988. Pa tudi prav je tako, saj gre za pomembno odločitev o nadaljnjem razvoju občine, ki jo sprejemamo v izredno težkih družbenih razmerah.

Iz dosedanjih razprav v krajevnih skupnostih nedvomno izhaja, da so potrebe in želje po novih pridobitvah družbenega standarda, zlasti na komunalnem področju zelo velike. In če gre za resnične interese ljudi, so le-ti še vedno pripravljeni prispevati za realizacijo dobrih programov. To potrjuje tudi vrsta uspešnih samoprispevkov in dogovorov o zbiranju sredstev za lokalne potrebe v KS.

Kakšen pa je odnos ljudi do občinskega samoprispevka?

Jasno je namreč, da po veljavnih predpisih ni mogoče skupno glasovati o krajevnih in občinskem samoprispevku. 20 let v občini že zbiramo sredstva na ta način in zgradili smo vrsto čudovitih šol in drugih objektov. Program bo do aprila 1989, ko se 2 % občinski samoprispevek izteče v celoti realiziran.

Tudi srednješolci dobivajo nov moderen vzgojnoizobraževalni center v Domžalah. Večina članov vodstev družbenopolitičnih organizacij meni, da nas takšni rezultati samoprispevkov zavezujejo tudi za nadaljevanje akcije. Veliko pa je tudi dvomov v uspeh naslednjega referenduma, zaradi inflacije, divjanja cen, padanja realnih osebnih dohodkov in slabih splošnih družbenih razmer. Ali pa ni morda to celo izziv v smislu načela — pomagajmo si sami, sicer nam ne bo nihče drug, ki v najtežjih razmerah najbolj velja. Ob različnih ocenah političnih posledic morebitnega neuspelega referenduma je prevladalo mnenje, da občinsko vodstvo mora ljudem ponuditi program in jim dati možnost, da povedo svoje mnenje, da ga sprejmejo ali zavrnejo. S predlaganim občinskim programom samoprispevka, ki je bil objavljen v prejšnji številki Občinskega poročevalca, bi izenačili pogoje za delo v vseh šolah in izboljšali razmere v katerih dela ginekološka ambulanta in fizioterapija v Zdravstvenem domu v Domžalah.

Namesto dveh odstotkov bi za občinski program namenjali le 0,5 %, kar je bistveno manj od dosedanje obremenitve. Krajevne skupnosti pa se bodo seveda same odločale o uvedbi in višini krajevnih samoprispevkov. Tiste, ki samoprispevke že imajo, gotovo ne bodo uvajale novih dodatnih, nekatere pa se morda iz drugih razlogov zanje ne bodo odločile.

V nadaljnjih razpravah v občinskem in krajevnih samoprispevkih bo šlo tudi za naš odnos do solidarnosti s tistimi območji in prebivalci, ki jo še kako potrebujejo. Po mnenju političnih vodstev, je treba takšno solidarnost in večjo podporo zagotoviti predvsem tistim krajevnim skupnostim, ki zaostajajo za razvojem centra občine in s samoprispevki rešujejo osnovne probleme družbenega standarda. Zato naj bi iz občinskih virov zagotovili več sredstev za programe zagotavljanja zdrave pitne vode, elektrike, boljših cestnih povezav itd. . .

Vse to in še marsikaj drugega v občini potrebujemo. Če hočemo želje in potrebe uresničiti, moramo najti sredstva za to.

Samoprispevek v razmerah, ko negospodarske investicije sploh niso dovoljene, je edini pravi kvaliteten vir.

Predsedstva političnih organizacij predlagajo, da nadaljujemo s pripravami na krajevne in občinski samoprispevek; o tem sklepa tudi občinska skupščina 14. in 15. decembra, ljudem pa je treba omogočiti, da se do programa opredelijo. Do sklepanja o razpisu občinskega referenduma in krajevnih, v marcu prihodnjega leta bo še dovolj časa za razpravo in odločitev ali bomo o čem glasovali na referendumu aprila. Šele takrat pa se bo pravilnost naše odločitve zares potrdila. Jasno je le, da brez optimizma in poguma ne bo novih pridobitev in boljših časov.

Maks Jeran

Naš ponos ali sramota!

(čigava skrb je Arboretum)

Arboretum Volčji potok je edini arboretum v Sloveniji. Njegov ustanovitelj je Izvršni svet SR Slovenije, ki pa ne kaže skoraj nikakršne skrbi za njegov nadaljnji razcvet. Tako se z njim ukvarjajo zlasti v njem zaposleni, precej tudi občini Kamnik in Domžale, skrb za njegovo bodočnost izraža tudi Biotehnična fakulteta, pa Zveza hortikulturnih društev ter enaka zveza društev za varstvo okolja, vsi ti pa nimajo finančnih sredstev, ki bi omogočili normalni razvoj tega slovenskega bisera.

Že leto je minilo, od kar se je širši zbor različnih ljudi pogovarjal o usodi in ohranitvi arboretuma za bodoče rodove, vendar bistvenih premikov odtlej ni bilo. Vodenje DO je prevzel Aleš Ocepek, dipl. ing., ki z veliko elana skuša skupaj s sodelavci ohranjati tisto, kar je pred njim enako, z veliko ljubeznijo, počel Miha Ogorevc, dipl. ing. Vendar samo z ljubeznijo, z odrekanjem ne bo šlo, treba bo tudi nekaj denarja. Trenutno je največja skrb, kako dobiti 30 starih milijard, katere nujno potrebujejo

za osnovno vzdrževanje, vse ostalo bodo pokrili z lastno dejavnostjo, ki jo upajo v prihodnje bistveno razširiti in jo tudi na tak način vključiti v turistično ponudbo. Pomen Arboretuma je tako vsestranski, pa naj pogledamo z zgodovinskega, vzgojnega, turističnega ali področja varovanja naravne kulturne dediščine, da je nujno takoj zbrati potrebna finančna sredstva, kajti sicer Arboretumu grozi propad. Ali kot so zapisali sami: Brez dotacij in vlaganj ARBORETUM VOLČJI POTOK ne more pričakovati nikakršne dostojne prihodnosti, kljub moralni podpori Zavoda za spomeniško varstvo in še nekaterih, saj nujno za svoje golo vzdrževanje potrebuje stalna sredstva, ki jih ne bi bilo potrebno iskati in »feh-tati« vsako leto.

Vsi prisotni so bili mnenja, da je nadaljnje delo Arboretuma naša skupna skrb, predvsem pa skrb njegovega ustanovitelja Izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, ki se bo moral odločiti, kako bo z njim v prihodnje. Bo Arboretumu vendarle zagotovil stalni sistemski vir za vzdrževanje, ali pa bo razmišljal o drugih možnostih, ki se odpirajo, vendar grozijo, da bi s pretirano komercializacijo nekateri pomeni in zelo pomembne dejavnosti arboretuma usahnile?

Na prvi potezi je torej Izvršni svet Skupščine SR Slovenije. Le upamo lahko, da jo bo potegnil hitro in s tem odprl možnost, da se Arboretum v naše skupno veselje in radost prihodnjih rodov razvija kot pomembna vzgojna, strokovna in kulturno umetniška ustanova.

Vera Vojska

Vabilo k sodelovanju

Naše in upamo, da tudi vaše glasilo OBČINSKI POROČEVALEC, izhaja v 15000 izvodih in ga bomo v vseh gospodinjstvih naše občine, marsikaterega bralca pa poišče tudi izven občine. Lahko zapišemo, da ima precejšen odmev, da ga (upamo) prebere najmanj 15000 delovnih ljudi in občanov, ki ima tako priložnost, da se seznani tudi z objavami in oglasi, ki jih v našem glasilu objavljajo različne delovne organizacije, lastniki obratovalnic pa tudi posamezniki. Morda bi lahko celo zapisali, da slehernemu oglaševalcu garantiramo uspeh njegovega oglasa oz. objave, saj ga bo prebralo kar nekaj 1000 ljudi in verjetnost, da se bo vsaj kdo izmed bralcev odločil na osnovi take objave, je zelo velika.

V času, ko na vseh vogalih govorimo o tržnem gospodarstvu, se skušamo tudi pri financiranju našega glasila, katerega večji del stroškov izhajanja, pokriva proračun občine Domžale, obnašati tržno, kar v praksi pomeni: tudi z lastnim delom ustvariti del finančnih sredstev, ki so nujno potrebna za nemoteno izhajanje navadno 18 števil Občinskega poročevalca v posameznem letu.

To je pomembno tudi zaradi dejstva, da se izdajanje časopisa draži iz tedna v teden, da so materialni stroški (stavljenje, tiskanje, papir, raznašanje) iz meseca v mesec tudi več kot 50 % večji.

Zato vabimo tako delovne organizacije, kot lastnike obratovalnic in posameznike, ki ko-

ristijo naš oglaševalni prostor. Večina delovnih organizacij in nekatere obratovalnice so v teh dneh že prejele naše pismene ponudbe, ostale zainteresirane pa želimo z načini oglaševanja in ceno naših storitev seznaniti preko Občinskega poročevalca.

V glasilu objavljamo vse vrste oglasov (čestitke, vabila, reklamna sporočila, potrebe po delavcih, potrebe oz. ponudbe različnih materialov oz. osnovnih sredstev, obvestila o novih izdelkih, ki jih tudi predstavljamo, obvestila o odpiranju novih obratovalnic, o sodelovanju na različnih sejnih, obvestila o ugodnih nakupih), posebej pa omenjamo tudi različne druge t.i. male oglase, med katerimi so najpogostejše

Boutique Resnik pred novoletnimi prazniki . . .

Tu, pred nami, v neposredni bližini deluje že dalj časa Boutique Resnik. Naši občani ga radi obiskujejo, saj domače vsakdo najde v njem kaj zase. Zakaj tolikšno zanimanje? Zato pač, ker si v Boutique Resnik prizadevajo zadovoljiti svojim strankam po najnovejših modnih zapovedih, ki jih nenehno spremljajo.

V Boutique, ki je v decembru odprt vse dni do 19. ure boste našli: modno konfekcijo za vse starosti, obleke po naročilu, svečanejšje, športne obleke, obleke za najmlajše, kostime, plašče, krila, bluže, hlače, posebej pa vas opozarjajo na možnost, da si sami zamislite atraktivne unikatne obleke za novoletne in druge svečanosti.

Obiščite majhen kolektiv in presenečeni boste nad postrežbo, izbiro in ceno.

Kaj bi vam pripovedovali. Obiščite jih sami. Tistim strankam, ki jim ne bodo mogli osebno stisniti roke ter vsem drugim občanom voščijo srečno, zdravo in uspešno novo leto 1989.

zahvale, različne ponudbe ipd.

Oglas oz. objava se naroči v Uredništvu Občinskega poročevalca v Domžalah, Ljubljanska 34 in sicer posamezniki ob naročilu tudi stroške oglasa oz. objave plačajo. Cena m² ki bo veljala do 31. marca 1989 je 2.600 din, ostali zainteresirani objavo oz. oglas naročijo z naročilnico, poslani račun pa poravnajo v zakonitem roku. Za vse večkratne oglaševalce nudimo posebne ugodnosti (na določeno število objav, eno objavo realiziramo brezplačno), ugodnosti pa imajo tudi vsi, ki bi se odločili za daljše oz. celoletno sodelovanje z nami npr. pri objavi čestitk ob pomembnejših praznikih.

Pokličete nas lahko po telefonu 721-686 vsako dopoldne od 7. ure do 10. ure, v sredo tudi popoldne do 17. ure, vabimo pa vas, da se v istem času oglašite tudi v UREDNIŠTVU, kjer bomo s skupnim sodelovanjem najlažje poiskali rešitve, ki bosta ugodni za obe strani.

V LETU 1989 VAM ŽELIMO VELIKO POSLOVNIH USPEHOV IN VAS VABIMO, DA SODELUJETE Z NAMI. GARANTIRAMO VAM POSLOVNI USPEH IN NENAZADNJE: SAJ JE OBČINSKI POROČEVALEC TUDI VAŠE GLASILO, ALI NE!

Uredništvo

Ob dnevu JLA

Po 4. juliju leta 1941 so začeli Titovi partizani, upor proti sovražnikom in domačim izdajalcem. Čeprav goloroki, brez modernega orožja, so z junaškim srcem in veliko ljubeznijo do zaslužene domovine nastopili proti sovražnikom. Po prvi sovražni ofenzivi na osvobodeno ozemlje v zahodni Srbiji (jeseni leta 1941) so se razredčene in zdesetkane partizanske enote z vrhovnim štabom in tovarišem Titom umaknile v Sandžak. Po težkih bitkah z premočnimi sovražniki so partizani nekaj dni počivali in urejali svoje vrste. Bili so brez vsake pomoči.

V razgovoru s tovariši je Tito šnila v glavo misel, da bi bilo dobro namesto odredov formirati brigade, vezane na določeno ozemlje, toda gibljive, sestavljene iz najpogumnejših borcev, predvsem iz delavskega razreda, ki bi bili iz vseh krajev zasedene Jugoslavije.

Tovariš Tito je takole pojasnjeval potrebo po formiranju takih brigad: »Naš umik in izguba osvobodjenega ozemlja nista imela tragičnih posledic za našo nadaljnjo borbo, ker smo takrat že imeli osvobodeno ozemlje v Bosni, Hercegovini, na Hrvaškem in v Črni gori. Tudi pozneje smo večkrat izgubili kako svobodno ozemlje, pa smo vedno osvobodili še večje. Izguba enega je za nas pomenila nalogo, zavzeti drugo ali isto, vendar z večjim prostorom. Nismo smeli dopustiti nobenega skrčenja naših baz, saj je hkrati naša oborožena sila nenehno naraščala. Vsakemu našem porazu je morala slediti še večja zmaga. To je zakon revolucionarne strategije in taktike. Revolucionarna bojna taktika pa zahteva neprestano ofenzivne akcije, kajti samo takšne akcije navdajajo borbe z revolucio-

narnim duhom in novim politom tiste, ki se bore in tiste, ki posegajo v boj«.

V takem vzdušju in razpoloženju je prišel 22. december 1941. Takrat sta ustanovila CK KPJ in Vrhovni štab s tovarišem Titom na čelu Prvo proletarsko brigado, v mestecu Rudu, na tromeji Srbije, Bosne in Črne gore. To je bil rojstni dan JLA, ki ga svečano praznujemo iz leta v leto. To je bila prva udarna brigada, ki je izpolnjevala najtežavnejše naloge. Prehodila je peš vsu Jugoslavijo, vse hribe, doline, prebrodila nevarne reke, hodila po težkih planinskih predelih, preživela smrtonosni ligmanski marš. Njeni junaški borci so prišli tudi v Trst in na Korosko. Pozneje so ustanovili še več proletarskih brigad. Te brigade so se junaško borile do končne zmage. Mnogi borci so omahnil v neenakem boju z nadmočnimi sovražniki vseh vrst in barv, na njihova mesta so stopili drugi, nič manj junaški.

Kakor je bilo med vojno, tako je tudi danes naša JLA povezana z ljudstvom. Srečujemo jo povsod, pri vsakem, kjerkoli je potrebno: ob potresih, poplavih, plazovih. Tako je bilo v Skopju, Banja Luki, Črni gori, na Kozjanskem, Pri morskem. Njen prispevek pri gradnji domovine je dragocen. Pomaga pri gradnji cest, mostov, predorov, železnic, pri napeljavi vodovodov in drugod. Kot buden čuvár naših meja, našega neba in morja je vedno pripravljena braniti in varovati vse naše medvojne in povojne pridobitve, našo domovino, Titovo, avnojsko Jugoslavijo.

Ostane naj takšna, kakršna je bila ob ustanovitvi: ljudska, revolucionarna, jugoslovanska.

Danica Zidarič

Na Krku je naš počitniški azil ...

Letos pozno spomladi so v vasi Vantačiči nedaleč od Malinske pričeli graditi počitniški dom, katerega investitor je občinska skupnost otroškega varstva. Goto-vo je, da so naši najmlajši tak dom že dolgo potrebovali. Dom, ki ga je gradilo gradbeno podjetje Graditelj iz Kamnika, je sedaj zgrajen, preizkusili so ga že učenci iz Mengša.

Kaj več o njem pa smo želeli zvedeti od predsednika gradbenega odbora Francija MUŠIČA, ki nosi tudi izjemno velik del zaslug za to, da dom imamo. Tu so odgovori na vprašanja, ki smo jih tov. Mušiču postavili.

Franci Mušič

mногоčem odvisna usoda in kakovost letovanja v njem ...

Iz programa letovanj vseh otrok in programov šol v naravi izhaja, da bodo proste zmogljivosti ponudene tudi športnikom in ostalim zainteresiranim, to pa narekuje tržno naravnost v vodenju objekta. Ta naj bi posloval samostojno, stvar posebnih aranžmajev pa je, če bo kaka oblika tudi posebno družbeno subvencionirana ... Vsekakor mora pomeniti letovanje na Krku za naše otroke dosti cenejšo obliko, kot pa bi jo dobili kje drugje.

Zaenkrat je za upravljanje objekta na voljo predlog, da se gradbeni odbor preimenuje v izvršilni odbor. Naloga tega odbora pa bo, da bo dorekal vse podrobnosti v zvezi z vodenjem in pravičnim gospodarjenjem v njem.

Vi že dolga leta letujete na Krku. Kakšna so poletja in kako se počutite?

Vsekakor je najlepši čas pred sezono in po njej. Približno 10 let letujem na otoku, spoznal sem ljudi in oni mene, zato smem oceniti, da gre, za moje pojme idealen kraj, ki smo ga v teh časih in okoliščinah lahko izbrali.

Poskusna sezona je mimo. Prava prava pa je pred vrati. Kako začeti, v čem so problemi?

Največji problem je, omenil sem ga že, varen dostop na plažo, to je ureditev pešpota — cca 250 m jo je in ureditev plaže (betoniranje), koder naj bi imeli urejeno samo kopanje. Poleg tega so ostala še manjša dela (ograja okrog igrišč in doma), več pa je tudi drugih potreb, ki jih bo gospodarjenje še pokazalo. Ena, ki se je že pokazala, je skladišče in garaža za nemoteno obratovanje.

Na Limbarski gori gradijo TV pretvornik. Opravljeno delo ni majhno ...

Naš počitniški dom v VANTAČIČIH blizu Malinske na otoku Krku.

Na približno 4000 m² velikem prostoru je urejeno tudi za igrišča, površine za zelenje in počitek. Asfalt so že položili.

Z dobro voljo poteka gradnja na Limbarski gori:

RTV pretvornik za Črni graben

Danes predstavljamo krajanom Črnega grabna ter občanom občine Domžale potek dela na projektu — RTV pretvornik — Limbarska gora. Limbarska gora leži 682 m nadmorske višine. Tu so RTV-ejerci našli primerno točko, kjer že stoji del stolpa-pretvornika, ki bo v končni fazi visok 46 m in na katerem bodo antene, ki bodo pošiljale TV signale po vsej dolini Črnega grabna.

Dela so se pričela nekako v sredini tega leta. Zagonska sredstva so bila del sredstev iz sredstev od 0,5 odstotka samoprispevka, sredstev, ki se zbirajo za izvajanje programov

KS. Sredstva so prispevale KS Krašnja, KS Blagovica, KS Češnjice in KS Zlato polje.

Dela, ki so najmanj hvaležna, nikjer vidna ter terjajo veliko potov, so prav gotovo priprava in urejanje dokumentacije (lokalizacijske) raznih soglasij (Zavod za spomeniško varstvo Kranj, elektro soglasje, soglasje lastnika zemljišča, soglasje oziroma Zakup zemljišča za cesto, ki pelje do pretvornika); vsa ta dela so bila opravljena v mesecu juniju in juliju. Septembra pa so se že pričela gradbena dela. Najprej je bilo potrebno s travnatega terena, ki se spušča od cerkve proti robu Limbarske gore oziroma k delovišču narediti široko in utrjeno cesto, da po njej lahko vozijo težki kamioni, polni betona ali kakega drugega materiala. Sledilo je delo, ki je terjalo precej truda. To je bil izkop za temelje stolpa. Ker je bil teren na tistem predelu skalnat, je bilo potrebno vrtnanje in miniranje skal. Temelji takega stolpa morajo biti namreč dimenzij: globina 2,70 m, širina 1,65 m.

Naslednja zahtevna dela so bila izvedena v oktobru in sicer: betoniranje temeljev stol-

pa, ki je bilo opravljeno v 4 dneh, v temelje pa je bilo potrebno položiti 34 m³ betona.

Ob zasipavanju temeljev stolpa je bilo pripeljano ca. 220 m³ materiala. Tehnični pregled temeljev RTV stolpa je opravil nadzorni organ RTV Ljubljana.

Da so vsa ta težka in zahtevna dela dokončali, gre zahvala predvsem nekaterim prizadevnim krajanom naše doline. Ivan, Mare, Jože, Tone, Marjan, Nace niso oklevali, ko je bilo potrebno pustiti svoje delo na kmetiji ter oditi na delovišče na Limbarsko goro s stroji, kamioni, čeprav so bili plačani le polovično. Tudi člani gradbenega odbora so do sedaj opravili precej prostovoljnih ur dela ob urejanju dokumentacije ter organizaciji dela na delovišču.

V mesecu novembru je potekala akcija pobiranja prostovoljnih prispevkov v višini 100.000 din — na eno gospodinjstvo. Ker so tudi krajan naše doline v stiski z denarjem, akcija še poteka.

Voz so potegnili, če se lahko tako izrazimo, prav gotovo Blagovčani, saj so zbrali do sedaj 8.300.000 din, Krašnjani so zbrali nekaj manj in sicer 5.950.000 din, ker nekateri krajan v vaseh nad Krašnjo niso nič prispevali. Krajan Češnjic, najmanjše KS v občini, pa so prispevali 870.000. Skupaj je bilo do sedaj zbranih prostovoljnih prispevkov v višini 15.120.000 din. Delna sredstva za cesto, ki pelje do pretvornika je prispeval SKIS Domžale. Ob tej priliki se zahvaljujemo vsem, ki so prispevali denarna sredstva za napredek na tem področju. Če ne bi nastopila zima, bi verjetno že uspeli dokončati tudi ostala dela. To pa so: zgraditev tipske hišice v izmeri 20 m² za namestitev aparatur ter napeljava elektrike ca. 200 m v objekt. Za vse to bodo še potrebna finančna sredstva. Pričakujemo tudi pomoč širše družbene skupnosti. Konec koncev je ta naš RTV pretvornik na Limbarski gori tudi vaš pretvornik. Gradbeni odbor

Kako se je začelo?

Problemi z najemom počitniških zmogljivosti niso od včeraj, saj so bili s tem problemom soočeni vsi šolski kolektivi, vrtci, organizatorji kolonij, kratka vsi, ki so želeli v poletnih mesecih organizirati letovanje ob morju.

Pogoji življenja so danes vse težji, možnosti za letovanje so vse manjše, zmogljivosti za letovanje otrok je vse manj, saj so vse zmogljivosti zasedli »domači« otrocki t.j. otroci staršev iz tistih podjetij, katerih last so bili objekti ob morju. Odločitev se je narekovala sama po sebi že dalj časa.

Kako je prišlo do izbire otoka Krka kot mesta za postavitev počitniškega objekta?

Pri iskanju lokacije je bilo ugotovljeno, da je naše morje

čedalje bolj onesnaženo, ugotovljeno pa je bilo, da je na otokih situacija vendarle boljša, morje čistejše in perspektivno gledano, da pride v poštev samo gradnja na otoku. Zaradi bližine smo se odločili za Krk, ki je po kilometrih tudi sicer bližje, kot je pa istrska obala. Treba pa je reči, da je bila tudi primerna lokacija še prosta, pripravljenost občinskih in krajevnih dejavnikov pa tudi taka, da smo gradnjo nekako skupno uredili.

Predstavite nam prosim gradnjo in zasnovo tega počitniškega objekta

„Pri analiziranju in potrebah je bilo ugotovljeno, da je najmanj potrebno za eno izmeno zagotoviti izgradnjo najmanj 100 ležišč. Tej zahtevi primerno smo se odločili tudi o objektu. Najbolj ugoden projekt in izvajalec je bil Graditelj Kamnik. Po sila kratkem roku 103 dni bi moral biti dom dan že v uporabo. Sam dom s spremljajočimi igrišči in opremo je bil zgrajen v tem roku. Ostala pa so še gotova manjša dela, to je dostop do morja. S tem v zvezi pa moram podčrtati z vso možno odgovornostjo, ki jo čutim, nujno potrebo po ustreznejši rešitvi prečkanja obremenjene krajevine ceste, ki sicer pomeni nenehno prometno nevarnost. Pri prevzemu in poskusnem obratovanju v mesecu septembru naj bi ste tudi ta problem ustrezno rešil, vendar je ostal še ne-rešen in ga prelagamo naprej ...

Kaj dom vsebuje?

Dom je zgrajen tako, da je možnost tudi v nesezoni sprejeti (športnike, upokojece in ostale, ki nimajo zagotovljene družbenega standarda za letovanje). Klima na otoku Krku je taka, da zagotavlja sezono tudi v mesecih aprilu in maju, prav tako septembra in oktobra ... Dom ima ob 100 ležiščih vse pomožne prostore, ki jih letovalci potrebujejo, treba pa je ob tem povedati, da ne gre za hotelski objekt, temveč za počitniškega, temu primer-no pa je urejen tudi notranji standard. Ničesar ne manjka, nič pa ni izvedeno v luksuzni izvedbi. Pri poizkusnem obratovanju v mesecu septembru ko so letovali v šoli v naravi učenci iz Mengša, so bile ugotovljene še manjše pomanjkljivosti, ki pa bodo odpravljene.

Kako bo z upravljanjem in vodenjem objekta, od česar je v

Podatki o novem domu na Krku ...

Objekt, ki stoji v kraju Vantačiči na otoku Krku, ima zmogljivost 100 postelj za otroke ali mladino ter 20 postelj za vzgojitelje in osebe doma. Stoji na površini 3500 m². Uporabna površina meri 1020 m², igrišča pa zavzemajo 1500 m².

Zgrajen je bil v dobrih treh mesecih. Na Krku so še trije podobni objekti iste namembnosti: dva v Baški in eden v Punatu.

Dom je gradilo GP Graditelj Kamnik, kooperant za gradbena dela pa je bil GRO »Krk« TOZD Progres. Obrtniška in druga dela so opravili različni izvajalci iz Slovenije.

Vrednost investicije znaša 900 milijonov dinarjev, od tega je vrednost gradbenih del 580 milijonov. V ta denar je vključena tudi vrednost gradnje vodovoda od MILČE-TIČA do PORATA v dolžini 3,5 km. S to gradnjo je PORAT dobil tudi tekočo pitno vodo.

V objektu so ob vseh pomembnih prostorih še kuhinja, restavracija in gospodarski del s posebnim vhodom za dostavo.

Naš dom v VANTAČIČIH je edina turistično-gostinska pridobitev Krka v letošnjem 1988. letu.

M. B.

GALVANIZACIJA BIZJAK MILAN Trzin, Ljubljanska 16, Mengeš

VSEM SVOJIM STRANKAM IN POSLOVNIM PRIJATELJEM TER OBČANOM VOŠČIM SREČNO NOVO LETO 1989.

Dobri dve leti do stoletnice »kamničana«

Obiskali smo železniško postajo Jarše

Otvoritev železniške proge od Šiške do Kamnika je bila 28. januarja 1891, torej do stoletnice manjka samo še dve leti in kak dan. Proga je v stoletnem obdobju doživljala marsikaj. K sreči ni prišlo do usodne pomote, kakršne so se dogajale marsikje — proge niso demontirali — ostala je. Na njej je vsakodnevno zelo živahno, promet, ki po njej poteka, je za osebni in tovorni transport Domžalčanov, Kamničanov, Jaršanov in drugih občanov postal dejansko neobhoden. Ker nismo mogli obiskati vseh postaj, smo se odločili, da obiščemo eno: jarško postajo, ki jo že od leta 1974 vodi šef železniške postaje NACE SITAR.

Tov. Sitar je bil naš govornik ob predočanju življenja in dela te postaje.

Nace Sitar je v Preserjah že od leta 1963, sicer pa je doma na Dolenjskem. Leta 1963 je prišel za vlakovnega odpravnika, leta 1974 pa je postal šef postaje Jarše, to delo pa opravlja še danes. »Z železnico sem se kar stopil, saj si življenja brez te ustanove ne znam predstavljati,« pove.

»Plače res niso visoke, so pa sigurne in delo imam rad. Tako čutim jaz, tako čuti tudi večina kolegov,« pripoveduje ...

Vse več prometa, tovara
V Jarše se seli vse več prometa. Vagonske pošiljke za Helios Količevo, Toko, Tosamo, Papirnico Količevo se bodisi že od

Železniška postaja Jarše...

Zanimivosti iz prometne pisarne ŽP Jarše

- Potniški vlak vozi od Ljubljane do Jarš ali obratno 29 minut
- Vozna karta od Ljubljane do Kamnika stane 1.480 din.
- Vozna karta od Ljubljane do Jarš (ali obratno) stane 1.080 din.
- Vozna karta do katerekoli sosednje postaje (ali za otroka do 12 leta starosti) stane 670.— din.
- Poprečno zadrževanje tovornih voz na postaji je 18 ur.
- Nadmorska višina ŽP Jarše je 321.00 m.
- Dolžina tirov: tir 2 je dolg 293 m, tir 3 je dolg 218 m, tir 4 pa je dolg 202 m.

prej ali pa od nedavna razkladajo ali nakladajo v Jaršah. Tu je seveda tudi prevoz kuriva, ki ga razkladajo na naši postaji in odtod razvažajo potrošnikom. V Domžalah je ostal le manjši del tovornega prometa, ki pa se bo sčasoma tudi preselil v Jarše. Na tem mestu že dalj časa predvidevamo razširitev, vendar se je zaenkrat v zvezi s temi načrti vse ustavilo.

Nekaj podatkov ...

Na jarško postajo pripelje ali (in seveda tudi odpelje) 34 vlakov dnevno ter dva para praznih garnitur. Tu je zaposleno 15 ljudi, ki imajo resnično veliko dela, saj vsak dan pridobivajo nove delovne zadolžitve. V devetih mesecih letošnjega leta se je v obe smeri odpeljalo 83.000 potnikov, pretovorili pa so 68.500—70.000 ton blaga. Vse to narekuje rekonstrukcijo, ki bo prinesla razširitev in podaljšanje vzporednih tovornih tirov v smeri proti Domžalam in delno tudi v smeri proti Mengšu (polje) ...

Varnost in še enkrat varnost

Železniška postaja Jarše je ena izmed najnevarnejših postaj v Sloveniji, saj nima uvoznih in ščitnih signalov, tako da je tveganje veliko in vse v rokah vlakovnega odpravnika. Takih postaj je v Sloveniji komaj za prste ene roke. Žal so se na tej progi že zgodili incidenti kot denimo tedaj, ko so »ušli« 4 vagoni in je pri Domžalah prišlo do trčenja. Proga od Jarš proti Kamniku se dviga za 10,5 promila to pa pomeni, da od Kamnika proti Domžalam beležimo padec. Obstoj nevarnost, da vagon »uide« in možnost nesreče je tu.

Pri nas smo žal že imeli 3 suspence vlakovnih odpravnikov, ki se niso dobro držali predpisov o varnosti ...

Težave z varnostjo na postaji pa so tudi v tem, da je med ti-

Železniška postaja Jarše se nahaja v Preserjah oz. na meji obeh krajev. Tokrat smo obiskali to vse bolj pomembno in obremenjeno železniško postajo na progi Domžale-Kamnik.

Kdaj podhod pod železniškimi tiri?

Čakamo samo na prvo nesrečo?

Oglasil se je občan J. P. in opozoril na veliko potrebo, ki jo čutijo občani v centru mesta. Gre za to, da izredno veliko otrok vsakodnevno prečka železniško progo, ob tem, ko je na tej isti progi izjemno gost železniški promet. Samo potniških vlakov je na tej progi dnevno 34. Mnogo otrok iz SPB-1 in okolice mora preko nezavarovane proge če želi priti na edino možno telovadno površino, ki je v bližini in sicer na igrišča ob šoli Vencija Perka.

Kdaj se bomo zganili? Občan J. P. nam je povedal, da se je pogovarjal že z mnogimi dejavniki (prometnimi, upravnimi, občinskimi, šolskimi in drugimi) vsi so za to, da se stvar uredi, vendar nihče ničesar ne ukrene. Kdo bo pa res zastavil akcijo s konkretnim ukrepom, pa se šele pričakuje. Žal je zanesljivo samo to, da bo akcija res stekla tedaj, ko bo na proti prišlo do prve mrtve nesreče med otroki ...

Ali ni to strahotno, da za vzgib čakamo — mrtvega otroka ...

B.

Nace SITAR, postajenačelnik v Jaršah nam je pokazal že demontirano kretnico, ki je praznovala stoletnico ...

roma razdalja premajhna, za vstopanje in izstopanje ni peronov, ki bi potnikom omogočili varnejše počutje na vstopu in izstopu z vlaka.

Novejši vlaki so grajeni za vstopanje in izstopanje na peron, ki pa ga pri nas ni. Zgodi se, da mora občan na stopnico najprej poklekniti, nato pa se zmoro spraviti na vlak ... Tak peron bomo zgradili potem, ko bo med tiri večja razdalja. Res pa je, da takega perona nimajo tudi v Kamniku, Črnučah in še kje ...

Kadilci bi se lahko zadržali ...

Nace Sitar soglaša z mnenjem, ki smo ga že objavili, namreč s predlogom, da bi na ta-

Kretničar, petrolej — in lučka, ki mora svetiti ponoči ...

Šport in rekreacija — to je nekaj zdravega za naše občane! Že, že, toda ne na železniški postaji v Jaršah ...

ko kratki progi, kot je od Ljubljane do Kamnika, kadilci, ki so v manjšini, zasedejo pa pol vlaka, zadržali v svoji kadilski razvadi. Tistih 29 minut, kolikor vlak denimo vozi od Ljubljane do Jarš, sploh ne bi smelo biti vprašanje! Kadilci se »šopirijo« v najbolj praznih vagonih, ostali pa se stiskajo v prenapolnjenih vagonih nekadilcev. Pravično ni, da manjšina

na ta način tako pomeni večino, soglaša Nace Sitar.

Kako bo spluzeno

Zima je tu, zato je razumljivo, da pogovor brž nanese tudi na to zimsko komunalno opravilo.

»Železniška postaja Jarše ima za zimsko obdobje sklenjeno pogodbo z zasebnikom, ki bo splužil določene površine, ne pa vseh, za katere občani misli-

jo, da bi jih morali očistiti mi na železnici. Denimo tudi takimeno parkirišče, saj ga postaja sploh nima. Pakiranje pred postajo uradno ni dovoljeno, saj ne gre za parkirišče, četudi se mnogo avtomobilov tam sicer nahaja ...

Upam pa, da bomo v letošnji zimi uspeli zagotoviti zimsko pluzenje tam in tedaj, ko bo to za naše potnike potrebno ...

Delo v Zvezi rezervnih vojaških starešin je pestro ...

Nič več vpoklicev za preverjanje znanja ...

V domžalski zvezi rezervnih vojaških starešin si prizadevajo, da bi v svojem delu uporabljali tudi sodobnejše metode. Tako so se odločili, da za vsakoletno jesensko preverjanje znanja rezervnih starešin ne bodo več »vabili« z vpoklici, temveč so jim na njihove domače naslove poslali le običajna vabila. Odziv je bil presenetljiv, saj se je na zbornem mestu pri Jamarskem domu na Gorjuši zbrala več kot polovica vseh vabljenih.

Smer pohoda

Naloge, ki so bile pred njimi niso bile enostavne. Poleg orientacijskega pohoda v naravi, jih je čakalo še preverjanje znanja iz splošne vojaške teorije in skupinsko reševanje taktične naloge, na koncu pa še streljanje z malokalibrsko puško. Potem, ko so na izhodišni točki dobili topografske podatke o smeri pohoda, so s pomočjo zemljevida in kompasa morali določiti pot, po kateri bodo hodili. Prva kontrolna točka je bila ob vznožju slalomišča, naslednja pa že na Velikem vrhu. Prav to pa je bilo področje, ki je bilo kasneje predmet reševanja taktične naloge, izvajanja preboja bataljona iz obroča.

Reševanje nalog

Z Velikega vrha so se potem podali do spomenika na Taboru nad Ihanom, kjer so se lotili reševanja nalog. Vsak posameznik je moral najprej odgovoriti (pra-

vilno) na vprašanja, povezana z organizacijo bojevanja v obkrožju, preboja iz obroča in postopki ter ukrepi, ki so povezani s takšnim manevrom.

V skupinah

Že na začetku poti, so organizatorji oblikovali skupine po pet udeležencev, ki so kasneje tudi skupno morale rešiti naloge, kakršno bi v vojnih razmerah moral rešiti, denimo, komandant bataljona. Na podlagi podatkov, ki so bili napisani, so morali pretehtati moči in sposobnosti »svojih« in »sovražnikovih« enot, nato pa sprejeti odločitve in jih vrisati na zemljevidu. Čas seveda ni bil omejen, čeprav bi v »resničnih« razmerah bil lahko precej pomemben dejavnik. Posebna strokovna komisija je rešene naloge pregledala in jih ocenila.

Tudi telesna pripravljenost je potrebna

Udeleženci so zatem nadaljevali pot, ki jim je bila hkrati tudi

zanimiva oblika rekreacije s katero je moč utrditi telesno pripravljenost, do improviziranega strelišča na Dobovljah. Tam so se preskusili še v streljanju z malokalibrsko puško. Streljali so iz ležečega položaja v 25 metrov oddaljene tarče, na voljo pa so imeli vsak po pet nabojev. Skupine so se po končanem streljanju podale preko tretje kontrolne točke Laze-Brezovica nazaj na Gorjušo.

Najbolje so se odrezali

Organizatorji so v sicer zelo resno ozračje preverjanja znanja vlili tudi precej dobre volje in tekmovalnega duha. Zato so bili zanimivi tudi rezultati. Najbolje se je odrezala ekipa krajevne organizacije ZRVS Simona Jenka, ki je dosegla 572 točk. Sestavljali so jo Jože Dremelj, Bogdan Slovnik, Anton Slovnik, Boris Šalej in Janez Bizjak. Druga je bila ekipa KO ZRVS Vencija Perka v sestavi Milan Pirman, Rolando Matkovič, Cvetko Breznik, Peter Kečelj in Branimir Pestotnik, ki so skupno zbrali 513 točk, le za las pa so jim s 507 točkami sledili člani ekipe iz krajevne skupnosti Črni graben — Lukovica, Ivan Avbelj, Janez Bernot, Stanislav Volf, Franc Andrejka in Jože Markovšek.

Med posamezniki so se najbolje odrezali: Boris Šalej (126 točk), Anton Slovnik (121), Ivan Avbelj (117), Franc Bistan (115), Avgust Pavlič (114), najboljši strelci pa so bili Matija Avbelj (45 točk), Peter Oblak in Boris Šalej (39), Milan Šter in Franc Bistan (38).

Kaj pa organizatorji?

Ob tem velja povedati še to, da so veliko naporov v organizacijo »tekmovalne« vložili člani predsedstva občinske konference ZRVS, ki ga vodi Dominik Grmek, sodelovali pa so tudi člani radioamaterskega kluba iz Radomelj. Vse je namreč potekalo »po vojaško brezhibno«, kar je dožal, da se z nekaj dobre volje lahko organizirajo in izpeljejo tudi zahtevne naloge. Ko smo se ob koncu akcije pogovarjali z nekaterimi udeleženci, so menili, da je tudi v bodoče potrebno v delo organizacije vnašati svežino, na tak način, kot je bilo to storjeno ob oktobrskem preverjanju znanja.

O urbanističnih »papierjih« ...

Že v pretekli številki smo vam pripravili informacijo o nekaterih vidikih urejanja prostora oz. pripravi različne dokumentacije, ki je ob gradnjah potrebna.

Za danes nam je informacijo o spremembah in dopolnitvah planske dokumentacije občine pripravil vodilni urbanist v Razvojnem zavodu sicer vodi projekt-nega teama za izdelavo sprememb in dopolnitev planske dokumentacije BORUT ULČAR, dipl. arh.

V teku so priprave sprememb in dopolnitev dolgoročnega plana občine Domžale.

Trenutek je verjetno primeren, da se širša javnost seznani z vsebino tega osnovnega razvojnega dokumenta občine, kajti po dosedanjih izkušnjah velika večina ljudi običajno premalo zainteresirano spremlja oziroma se vključuje v pripravo teh gradiv.

Pa uvodoma pogledimo čemu so sploh namenjeni dolgoročni planski dokumenti občine in kaj naj, da bodo v čim večji meri uporabni, tudi vsebujejo. Predvsem gre za pripravo usklajenega razvoja tako prostora kot ekonomskih, socialnih in drugih sestavin družbenega razvoja.

Tokrat se zadržimo na prostorskem delu, katerega odraz je dejansko najbolj viden za občana, posledice napačnih odločitev pa so vidne še desetletja. Prav zato, da ne bi prišlo do slednjih, mora dolgoročni dokument občine v prostorskem delu zagotavljati varovanje vseh dobrin splošnega pomena, razreševati vprašanja konfliktnih situacij v prostoru glede na različne interese ter

ob tem s pravilnim usmerjanjem dejavnosti določiti razvoj prostora.

Takšen dokument ob pogoju kvalitetne priprave služi kot osnova za podrobnejše predstavitve razvojnih možnosti v srednjeročnih planih družbenopolitične skupnosti, ti pa so podlaga za konkretne prostorske izvedbene akte (zazidalni načrti...), kjer pa se krajani običajno že konkretnije vključujejo v kreiranje prostora, saj je tu običajno prvič predstavljen poseg v prostor na način, ki omogoča javnosti neposredno sodelovanje. Tu se običajnemu občanu prvič predstavi pravilnost ali nepravilnost planskih odločitev in v tem delu občani največkrat tudi burno reagirajo, vendar čisto prepozno, kajti planski dokumenti so takrat že sprejeti.

Da zagotovimo možnosti kreiranja prostorske politike najširši javnosti je tekom postopka dana možnost in pravica občanom, delavnim ljudem, organom, organizacijam in skupnostim, da aktivno sodelujejo v postopku planiranja. V fazi priprave so osnovni nosilci planiranja pozvani, da podajo svoje planske odločitve

izdelovalcu sprememb in dopolnitev plana. Zato se pravkar odvija široka anketa v vseh krajevnih skupnostih, delovnih organizacijah ter samoupravnih interesnih skupnostih z namenom pridobitve kar največ podatkov za pripravo kvalitetnih dokumentov. Ob javni razgrnitvi osnutkov pa je ponovno dana možnost, da zainteresirani podajo svoje pripombe in predloge, ki jih, v kolikor v postopku konfrontacije različnih interesov prevladajo, vnesemo v planske dokumente.

Pa pogledimo še vrste dolgoročne planske dokumentacije s katero se srečujemo in jo običajno zelo malo poznamo, prav zaradi tega pa nam je tuja ter nam ne služi kot zadosten vir informacij za lastne potrebe.

Planski dokumenti so sestavljeni iz tekstualnega in grafičnega dela. V tekstu so podane vse razvojne tendence družbenega razvoja, tako v gospodarstvu kot na prostorskem delu. V grafičnem delu pa je celoten prostorski razvoj prikazan v različnih zaokroženih celotah in merilih. Posebej je kot osnova definiran samostojen sklop kartografske dokumentacije k planu v merilu 1:5000, kjer so zbrana in prikazana vsa območja varovana z zakoni, odloki in odločbami SRS in občine še posebej pa so prikazana varovanja I. območja kmetijskih zemljišč ter ureditvena območja naselij.

V ostalih sklopih so prikazane razvojne možnosti v prostoru in to na publikacijskih kartah v merilu 1:80 000 (osnovne opredelitve dejavnosti v prostoru), tematskih kartah kartografskega dela v merilu 1:25 000 (poudarek na namenski rabi prostora) in, za območja mest ter pomembnejših naselij z močnejšimi razvojnimi tendencami na kartah urbanističnih zasnov v merilu 1:5000.

Večina dokumentov bo predstavljena na javni razgrnitvi, kjer zainteresirani lahko na opisanih kartah vidijo predlagane spremembe in dopolnitve dolgoročnih planskih razvojnih možnosti.

Borut Ulčar
dipl. ing. arh.

Razglabljanja o času izgubijo svojo pravo veljavo, če damo možnost tudi sliki, da spregovori. Čas – kot kategorija našega življenja, zaživi zlasti v doživljanju našega vsakodnevnika ob novem letu. Dimenzijo časa smo želeli ponazoriti z dvema fotografijama. Prva nam kaže motiv iz centra Domžal okrog leta 1970.

Tale fotografija pa je dovolj zgovorna, da nam govori o letu 1988.

ZDAJ JE PRIŠEL DEDEK MRAZ,
VSI SE VESELIMO
VSI SE ZDAJ IGRAMO,
DEDKA RADI IMAMO.

Simona Gombac 3. b razred
OŠ ŠLANDROVE BRIGADE
DOMŽALE

Posvet vodstev krajevnih skupnosti

(o samoprispevku, skupnih službah KS, pogrebi, dedku Mrazu)

Posvet predsednikov krajevnih konferenc SZDL, skupščin in svetov krajevnih skupnosti, potekal je 24. novembra 1988 v Slamniku, je bil namenjen predvsem dogovorom o nadaljnjih pripravah za uvedbo V. občinskega samoprispevka, udeleženci pa so spregovorili še o predlogu za ustanovitev skupnih strokovnih služb krajevnih skupnosti v občini, novemu odloku o pogrebnih svečanostih ter o vlogi društev in Zveze prijateljev mladine in letošnjem programu prireditve ob prihodu dedka Mraza.

V zvezi s pripravami na uvedbo novega samoprispevka je opozorjeno zlasti na velike potrebe v krajevni skupnosti in želje po še hitrejšem razvoju, ob tem pa tudi to, da realne ocene razpoložanja ljudi do samoprispevka povsod še nimamo, da so v nekaterih KS trdno odločeni nadaljevati s pripravami, da še ni dovolj storjeno za informiranje ljudi in seveda, da bo potrebno pro-

grame krajevnih skupnosti zožiti na realen obseg in glede na možnosti udeležbe oziroma sofinanciranja SIS.

Dogovorjeno je, da bodo predsedniki SZDL, skupščin in svetov v KS organizirali pred zasedanjem zbora krajevnih skupnosti ustrezno pripravo delegacije, tako da bodo delegati lahko posredovali stališče krajevnih skupnosti do predloga za odločanje o na-

daljnjih aktivnostih za pripravo samoprispevka.

Prav tako bodo v KS organizirane širše razprave med ljudmi ali priložnostne ankete, anketa pa bo organizirana tudi preko Občinskega poročevalca ali kako drugače na ravni občine.

Krajevne skupnosti naj na podlagi razprav čimprej sprejmejo odločitve o uvedbi krajevnih samoprispevkov, organizacijsko-tehnične priprave za uvedbo krajevnih in občinskih samoprispevkov pa morajo potekati usklajeno.

V zvezi s predlogom za ustanovitev skupnih strokovnih služb krajevnih skupnosti v občini sta sprejeta dva dogovora in sicer naj se KS koncept organiziranja skupnih služb ponovno ocenijo in samostojno sprejmejo odločitve o vključitvi v skupno strokovno službo ter da bodo delovno skupnost krajevnih skupnosti občine Domžale ustanovile KS, ki bodo pristopile k sklenitvi samoupravnega sporazuma o ustanovitvi, ostale pa se bodo lahko vključevale tudi kasneje.

Glede novega odloka o pogrebnih svečanostih, v njem se spreminjajo zlasti določbe, ki določajo postopke za vključevanje verskega obreda v pogrebno svečanost, je sprejet dogovor, da bodo krajevne konference SZDL organizirale razpravo o osnutku odloka.

Ob zaključku posveta so se udeleženci dogovorili, da se bodo v krajevnih skupnostih, še posebno v tistih, kjer še ni društev prijateljev mladine, prizadevali za ustanovitev društva, za letošnje prireditve ob novem letu oz. prihodu Dedka Mraza, pa bodo KS oz. KK SZDL nudile ustrezno pomoč šolam pri organizaciji novoletnih prireditev.

MARE

Anton Skok

ANTON SKOK,
lesna galanterija Domžale,
Fajfarjeva 2

vošči za novo leto.

Vsem svojim poslovnim strankam in prijateljem voščim iskreno in poslovno uspešno novo leto, hkrati pa priporočam svoje izdelke.

V. V.

več v perspektivi tudi zakon o visokem šolstvu.

Glede svobodne menjave dela so stališča različna, od tega, da je v času intervencij posegov države in omejevanja prispevkov za družbene dejavnosti skrajni, do mnenj, da jo je potrebno krepiti, pa čeprav v manjši meri. V zvezi s tem so prisotna tudi razmišljanja o nacionalnem programu vzgoje in izobraževanja, katerega zagotovljeni program naj bi v celotni SRS financirali z enotno prispevno stopnjo.

Novost zakonov je tudi predlagano napredovanje in kontinuirano izobraževanje oz. usposabljanje učiteljev. Bo to dovoljšen porok za njihovo še kvalitetnejše angažiranje v pouku, ali pa bo treba bistveno spremeniti nagrajevanje po delu in sam položaj vzgoje in izobraževanja v družbi. V usmerjenem izobraževanju sicer ne bo več različnih programskih zasnov, bo le ena, o kateri naj bi, če bi se odločili, da postane del planskih dokumentov celotne družbe, odločali tudi v republiški skupščini, zagotoviti pa je potrebno, da o njej odloča predvsem stroka in da združeno delo pove, kakšna znanja od bodočih sodelavcev potrebuje in pričakuje.

Na vsa ta in tudi druga razmišljanja bodo morali predlagatelji odgovoriti do priprave predlogov zakonov, od katerih tudi pričakujemo, da bodo dolgoročno uredili področje vzgoje in izobraževanja.

(iz dela organov OK SZDL Domžale)

Svet za vzgojo in izobraževanje je v svoji razširjeni sestavi obravnaval poročilo Zavoda za šolstvo SR Slovenije, ki se dotika vseh vprašanj vzgoje in izobraževanja v naši občini. Ugotovitve so v večini razveseljive, saj se življenje in delo šole uspešno uveljavlja na vseh področjih, kvalitetni koraki pa so narejeni tudi na področju usmerjenega izobraževanja, kjer se izboljšuje kadrovska struktura, ostaja pa odprto vprašanje vpisovanja osnovnošolcev z boljšim učnim uspehom. Doslej se namreč na našo šolo usmerjenega izobraževanja vpisujejo po večini slabši učenci. Ugodna ocena je rezultat kvalitetnega dela učiteljev, ki se kljub slabšemu materialnemu stanju družbenih dejavnosti še vedno trudijo, da bi z obstoječo opremljenostjo šol učence kar najbolje pripravili na življenje.

Največ skrbi pa je svet namenil obravnavi osnutkov novih zakonov, ki naj bi uredili področje usmerjenega izobraževanja, svobodne menjave dela na področju vzgoje in izobraževanja, najnujnejše pa so spremembe pri organiziranosti in nadaljnjem delu pedagoške službe. Zakon, ki za to področje velja več kot desetletje, je potrebno nujno modernizirati in doreči vprašanje: ali bo pedagoška služba predvsem nadzirala, ali bolj svetovala in razvijala nadaljnje kvalitetne izboljšave tega področja. Vsi prisotni so bili kritični do predlaganih zakonov, saj

ugotavljamo, da imamo dobre zakone, ki pa jih tudi zaradi nedorečenih materialnih osnov v vzgoji in izobraževanju nismo dosledno uresničevali. Ostaja odprto vprašanje, ali bomo z novimi zakoni, katere že sedaj nekateri imenujejo prehodne, saj naj bi veljali le 2 ali največ tri leta, kvalitetno izboljšali to področje, ali pa bi bolj kazalo počakati še na spremembe in dopolnitve Ustave SRS in na dokončanje obeh projektov (projekt o nadaljnjem razvoju usmerjenega izobraževanja in visokega šolstva) in na tej osnovi graditi ne le 3 predlagane osnutke, tem-

Mengeški ranč v malem

Že dalj časa sem hodila mimo velike, nove kmetije in vsakič sem si rekla: Tu morajo stanovati dobri gospodarji! Nekajkrat sem šla s prijateljicami tudi tja po mleko in tako sem sklenila, da jih obiščem še za naš časopis. Razlog: malo je tako urejenih in čistih kmetij v Megšu.

Obiskala sem jih sedaj, v predzimskem času, kajti jasno je bilo, da jih poleti ne smem preveč motiti. Takoj so me prijazno povabili naprej. Gospodarja kmetije sem morala še malo počakati, ker je šel ravno po drva. Ko se je vrnil, sem ga takoj zasula z vprašanji.

Najprej sem zvedela, da je njihova kmetija velika 10 ha in da obstaja oz. se prenaša že s tretjega v četrti rod. Na kmetiji dela šest ljudi, to je vsa njihova družina. V hlevu redijo 31 glav živine. Veliko podrobnosti pa mi je povedal vsak posebej, zato kar k njihovim odgovorom!

Marjan Žnidar, gospodar kmetije:

»Na naši kmetiji pridelujemo najosnovnejše pridelke, kot so pšenica, krompir, pesa, silazna koruza. Od tega prodamo krompir, vendar le za sebnikom, ne prodajamo ga v zadrugo. Najbolj pa se nam splača prodajati živino in mleko. Vsa težja dela na kmetiji opravljamo strojno, kar nam precej lajša delo, mehanizacijo pa si želimo še izpopolniti in jo obnoviti. Poleti smo celotna družina močno zaposleni, pozimi pa kar gre. Največkrat tedaj popravljamo stroje, delam v gozdu, seveda pa je nekaj več časa tudi za počitek. Velikokrat pravijo, da je kmet kralj na svojem. To bi moralo sicer držati, vendar pa v današnjih časih ni ravno tako. Vendar, če dela človek z veseljem, ni delo na kmetiji nič pretirano težkega. Res pa je, da se

kmečko delo premalo ceni. Če bi vse skupaj preračunal, se kmetovati v današnjem času sploh ne splača. Vendar mi zemlja daje občutek varnosti, poseben takrat, ko je vse postorjeno. Želim si le, da bi bilo vsaj tako kot sedaj, da bi obnavljali živino na boljše vrsto, obnoviti pa moramo tudi mehanizacijo...«

Anica Žnidar, gospodarjeva žena:

»Moj delavnik je zelo natrpan, posebno poleti. Takrat vstajam ob petih, pa tudi v zimskem času komaj pol ure pozneje. Najprej opravim vsa dela v hlevu, kjer sem približno do osmih jutraj. Kasneje si pripravim zajtrk, postorim vsa gospodinjstva in hišna dela. Skuham seveda tudi kosilo za vso družino. Pozimi, ko imam več časa, pa spečem tudi pecivo in torte. Poleti pa za to ni časa. Še dobro, da imam tako pridni starejši hčerki, ki mi poleti, kadar sem na polju, postorita vsa gospodinjstva opravila. Popoldneve poleti prebijem na polju. Njive in travnike imam celo v Zalogu in na klanecu pri Komendi. Pozimi odidem v hlev na večer ob štirih, petih, poleti pa ob šestih. Poleti opravijo pri živini naj-

večkrat najini otroci. Poleti nimamo skoraj nobenega prostega časa. Otroci se gredo kopat v kakšen bazen, midva z možem pa si dopusta ne moreva privoščiti. Letos so nama otroci kupili tridnevni izlet v toplicah. Tako sva si vsaj malo odpohila. Po petnajstih letih sva bila prvič na dopustu. Prej sva vseskozi gradila to kmetijo. Najprej sva morala devet let čakati na dovoljenje za gradnjo, kasneje sva sama opravila vsa gradbena dela. Dobro je bilo to, da je mož poklicno izučeni zidar. Ko sva bila na dopustu, so otroci vsa dela opravili sami. Ne vem sploh, kaj bi brez njih. Že tako in tako mi je dopoldne dolgčas, ko sem sama doma. Prej sem bila zaposlena v Domu počitka, mož pa je bil doma. Sedaj pa je ravno obratno, njega skoraj nikoli ni, jaz pa sem sama. No, saj kar gre. Družbo mi dela mala Simona. Drugo leto pa bo tudi ona odšla v šolo.«

Valerija Žnidar, najstarejša hči:

»Zelo rada delam na kmetiji. Včasih pomagam v hlevu pomolsti krave, veliko delam na polju, največkrat pa pomagam mamiči pri opravljanju gospodinskih del. Poleti res nima časa, da bi še to delala. Tako imam bolj malo prostega časa. Ampak saj rada delam na kmetiji...«

Marjan Žnidar, sin:

»Pomagam opravljati takorekoč vsa dela na kmetiji. Upravljati znam že z vsemi stroji, tako da lahko zelo veliko pomagam očetu. Velikokrat grem sam na polje, orjem njive, pa tudi vsa tehnična dela pri strojih opravim sam. Kasneje bom verjetno odšel v kmetijsko šolo, kajti namravam ostati doma, ker me delo kmeta izredno veseli in privlači, čeprav je težko.«

Mija Žnidar, druga hči:

»Prav tako kot sestra in brat pomagam postoriti vsa dela. Večkrat pomagam kidati gnoj, nanosim drva, pomagam na polju, največkrat opravljam s sestro vsa dela po hiši. Po končani osnovni šoli bom šla morda naprej na frizersko šolo. Vendar, kje je še to!?«

Simona Žnidar, najmlajša v družini:

»Čeprav sem še majhna, tudi jaz prispevam svoj delež na kmetiji. Včasih odmečem gnoj, nanosim drva, najraje pa krmim konja. Tudi naslednje leto in nasploh pozneje, ko bom hodila v šolo, bom rada pomagala pri delu na kmetiji.«

Omenim naj tudi to, da so Žnidarjevi hoteli imeti kmečki turizem. Gospodar Marjan in njegova žena Anica sta imela že vse načrtovano, kajti njihova hiša stoji skoraj ob cesti in tako bi se lahko ustavljali ob poti tisti turisti, ki bi šli na Veliko planino ali na Kravac. Na krajevni skupnosti sta imela že vse odobreno, toda drugi... Vseeno upata, da bosta nekoč le dokončala svoje sanje. V kratkem času pa tako in tako nameravata uvesti jahanje, kajti konja že imajo, poleg tega pa bo žrebica spomladi povrgla mladiča. Zadaj za kmetijo so prijetne poljske stezice in tako bi jahalni šport pri njih res lahko uspeval. Gospodar Marjan je hotel na bodočem kmečkem turizmu prirediti vsako soboto tudi vaskesne veselice. To bi bila lahko resnično popestritev za kraj.

Na koncu naj vsem Žnidarjem zaželimo, da bi se jim uresničile vse njihove sanje in da bi jim kmetija še naprej tako lepo cvetela! Za eno izmed redkih oziroma zadnjih mengeških kmetij se ni bati. Dokler bo na zemlji in pri živini delalo toliko pridnih otroških rok, bo mengeški ranč v malem življo in dostojno življenje, tudi vsej okolici v ponos.

Vesna Sivec

Pridnost, prizadevnost, trud, volja, zagnanost, ljubezen do dela – in zemlje... ŽNIDARJEVA DRUŽINA...

Izpopolnjevanje rezervnih vojaških starešin:

Obisk v inženirskem šolskem centru Karlovac

Med tradicionalne oblike usposabljanja rezervnih vojaških starešin pa sodijo tudi redni obiski vojaških ustanov. Tokrat so bili domažalski »rezervisti« na obisku v inženirskem šolskem centru v Karlovcu, kjer usposabljuje mlade fante za delo v inženirskih enotah naše armade. V okviru centra, ki ima za seboj že bogato tradicijo, so visoka in srednja šola inženirije, šola rezervnih vojaških starešin pa tudi inženirske enote, kjer se za rokovanje z zahtevnimi napravami usposabljuje vojniki in bodoči komandirji oddelkov.

Če že govorimo o tradiciji, je potrebno povedati, da se je prva generacija te šole usposobila za rušenje in postavljanje mostu preko reke Neretve med Narodnoosvobodilno borbo. Toda domažalski rezervni starešine so lahko ob obisku spoznali, da se tudi v tej šoli uspešno uveljavljajo nove metode. S sodobno elektronsko opremo opremljeni kabineti omogočajo sodoben pouk in usposabljanje no-

vih rodov inženircev. Ti se ne učijo le rušenja cest, mostov in zgradb, temveč tudi postavljanja. Preneka- teri most in cesta v okolici Karlovca ima obeležje dela rok mladih vojakov. Tako so denimo letos zgradili 6 kilometrov dolgo cesto do vasi Perjasici.

Sicer pa je za inženirce, kot so udeleženci strokovne ekskurzije lahko videli, najpomembnejši dejavnik čas. Pontonski most čez Kolpo, ki je tod široka okoli 90 metrov, so sposobni postaviti v bori- h 17 minutah. Po drugi strani pa je ta poklic tudi zelo nevaren, še posebej ko gre za ravnanje z eksplozivom. Inženir mora biti izredno dobro usposobljen, kajti kot v šali pravijo, lahko pogrešajo le trikrat: prvič, zadnjič in nikoli več.

Starešine centra, ki jih vodi polkovnik Josip Ignjac so Domžalcem pokazali veliko zanimivih stvari, od specializiranih kabinetov do praktičnih vaj. Za mnoge rezervne starešine so bile še posebej zanimive naprave in nove metode, ki jih v JLA že uporabljajo. Res pa je tudi to, da nas v prene- katerih državah po izpopolnjenosti opreme in sredstev močno prekašajo, toda, kot smo lahko slišali, se tudi v JLA morajo podrežati stvarnim možnostim, saj denarja za vse ni dovolj.

Ob obisku v šolskem centru je domažalske starešine pozdravil tudi predsednik regijske konference ZRVS iz Karlovca Tomo Rašić, ogledali pa so si še spominski park na Petrovi gori, kjer je delovala med NOB partizanska bolnišnica.

Sašo Novak

Podatki o novi Mercatorjevi trgovini na Prevojah

Zgrajena je bila v 111 dneh — odprta pa v petek, 11. 11. ob 11. uri

Celotni kompleks meri 2400 m². Od tega zavzema trgovina 246 m², skladišče 160 m², bife s pripadajočo sobo 65 m² — ostalo so dovozi, parkirišča in zelenice. Gradbena dela je opravil Graditelj iz Kamnika, montažno stavbo pa sta SKIS in sklad stavbnih zemljišč dodala 60 mio din, za asfaltiranje cest in postavitev mostu pa sta SKIS in KS Prevoje vložila še 176 mio din. Dodati moramo še prostovoljne delovne ure krajanov in strojne ure težke gradbene me-

hanizacije, ki sta jih brezplačno opravila zasebnika Jure Dinič in Edo Juhant. To pa je ocenjeno na 90 mio din. Investicija je torej stala dobrih 115 starih milijard dinarjev.

Trgovina je prostorna, svetla, dobro prehodna, odlično založena, streže 7 prodajalk in 2 delavki v bifeju. Z lokacijo tik ob glavni cesti Ljubljana—Celje privablja poleg okoliških prebivalcev tudi krajanje Lukovice, Črna grabna, zlatopolskih vasi itd. V prvih šestih dneh obratovanja je dosegla promet v višini 90 mio din. Po besedah Mercatorjevih direktorjev je to nad vsemi pričakovanji. Trak ob slovesnostni otvoritvi je prere- zal predsednik Sob Domžale tov. Peter Primožič, po rodu krajan prevojske KS, posebna priznanja za razvoj krajeve skupnosti pa je dobilo 30 posameznikov oz. DO — rojaku, bivšemu predsedniku Predsedstva SRS in častnemu občanu občine Domžale narodnemu heroju Viktorju Avblju pa je bila podeljena plaketa častnega krajana KS Prevoje.

Gonilna sila pri gradnji nove trgovine sta bila Dušan Kosmatin, ki ga je Mercator odklikoval z zlato značko in Filip Bevc. Izredno podporo so nudili tudi Sob Domžale, SKIS in SIS za preskrbo, za kar se jim uporabniki trgovine lepo zahvaljujejo.

T. Homar

Lep delovni dosežek v skupni akciji:

Bravo, občani Hribarjeve ulice v Mengšu

Kot že vsa leta, so krajanje Hribarjeve ulice v Mengšu, tudi letos poskrbeli za urejen videz svojega okolja.

Takoj spomladi so s pomočjo zbranih finančnih sredstev krajanov uredili in obnovili vsa igrala. Popolnoma na

novi so izdelali ogrodje za gugalnice, vsa zvirala in mizo za namizni tenis pa prebarvali.

Ker je ostalo še nekaj denarja, so se odločili, da nabavijo in postavijo tobogan, ki je sedaj v veliko veselje predvsem mlajšim otrokom.

Poudariti je potrebno, da so prav pri nabavi tobogana pomagali Krajevna skupnost Mengeš in Ljubljanska banka — Banka Domžale, za kar jim gre posebna zahvala otrok širšega okolja, ki na otroškem igrišču najdejo varen prostor za sproščanje svoje igrivosti.

Jože Mlakar

Kako gradijo Fajfarjevo ulico:

Mojstri pa taki...

Fajfarjeva ulica je ena izmed ulic v Domžalah, pravzaprav v KS Jarše—Rodica. Tako kot KS so se tudi občani vključili v akcijo, da si jo uredijo, saj je bila do sedaj ena izmed redkih preostalih ulic, ki še niso bile asfaltirane.

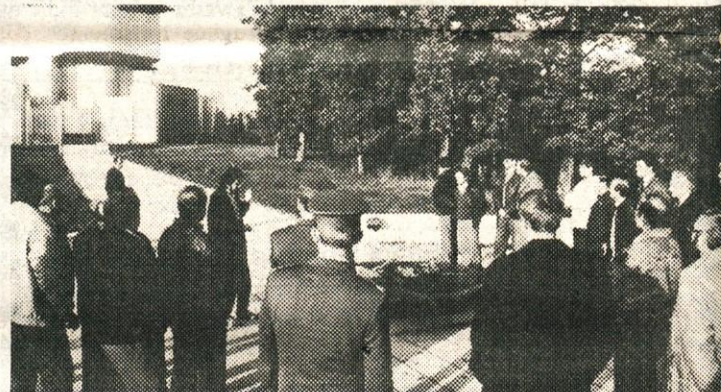
Skratka lotili so se dela, ko pa je do njega prišlo... pa se je zgodilo marsikaj. Ljudje, živeči ob ulici so dobili priložnost, da vsak po svoji moči (ali nemoči) skušajo vplivati na to — kakšna bo cesta v končni izvedbi. Lotili so se dela in ko je bila stvar začeta so jo kljub temu, da gre praktično za ulico obrtnikov, zožili... Kdaj je treba pridobiti kak centimeter — četudi družbene zemlje? Ko je čas za to! Tedaj, ko je železo vroče.

Pri gradnji in odločanju o cesti so bili mojstri, ki že dolgo časa vedrjo in oblačijo cestne odločitve. Ti mo- žeje so odločili — kot so odločili... Vsekakor za mnogo sporno... Kako tudi ne, če se že itak ozka cesta še oži.

Ni prvič, da pišem o teh »strokovnjakih«, ki mi gre- do že rahlo na živce. Sprašujem se le, koliko časa jim bo družba še dovoljevala, da bodo v pomembnih in od- govornih stvarih »čarali« po svoje. Mislim, da je prav, da bi — ko cesta še ni asfaltirana, o delu teh mojstrov pogledali tudi pristojni za kontrolo odločitev.

Sam sem bil v dobrih desetih minutah, kolikor sem se v prednovoletnem zbiranju glasov zadrževal v Faj- farjevi ulici, trikrat soočen z absurdnostjo prometne rešitve in izvedbe ulice. Drugi se bodo s tem soočali vse življenje. Zakaj? Zato, ker... odgovoriti si boste znali sami...)

M. Brojan

Obisk ZRVS Domžale na Petrovi gori.

JURČEK

Za novoletne svečanosti — na mizo kakovostno pecivo...

Kaj bi se mučili in trudili s peko peciva za praznike, ki so pred nami. Kakovostno pecivo za praznike vam bodo v sedmih različicah spekli v boutique Jurček v Depali vasi ob magistralni cesti Ljubljana-Celje. Mira Kolar, ki je lastnica in ustvarjalka te kakovostne slaščičarske ponudbe tačas pripravlja tele

dobrote: smetanove piškote, orehove rogljičke, kokosove rogljičke, lešnikove piškote in poljubčke, linško pecivo, orehove kocke in polnjene kifeljčke. Tako vas v Depali vasi čaka najboljšo od naj- boljšega. Za Novo leto vas pričakujejo osebno, sprejeli pa bodo tudi naročilo po tel.: 724-131. Seveda bodo te do- brote tudi novoletno zavili in dekorirali...

Za obisk in nakup se pri- poročajo in pričakujejo vaš obisk.

Voščijo vam srečno novo leto 1989, upajo pa, da vam bodo lahko osebno stisnili roko, ko boste ob obisku nji- hove izdelke lahko tudi po- skusili.

CVETJE KSENJA
K. Kos
Trzinska 2
tel.: 723-218
Domžale

V Krašnji odprta stalna razstava

Troje slovenskih peres

Ob koncu novembra je bila na krašnjiški podružnični šoli v avli oziroma šolski dvoranci odprta stalna razstava, ki prikazuje življenje in delo treh krašnjiških rojakov, znanih tudi v širšem slovenskem kulturnem prostoru, in sicer Frana Maslja-Podlimbarskega, Jožeta Podmilšaka-Andrejkovega Jožeta in Jožefa Burgerja. Razstavo so pripravili člani Kulturnega društva Franc Maselj-Podlimbarski, na čelu s predsednico Karlo Šinkovec, prireditel ob tej priložnosti pa je pripravila vodja podružnične šole Vera Beguš, vse skupaj pa se je odvijalo pod strokovnim vodstvom prof. Jara Dolarja, dolgoletnega ravnatelja NUK-a. Slovesnega odprtja se je udeležila vsa domžalska kulturna srenja, veliko pa je bilo tudi domačinov, ki so si z zadovoljstvom ogledali razstavo na stenah večnamenskega prostora.

Pobudo za stalno razstavo Podlimbarskega, Podmilšaka in Burgerja je dalo domače Kulturno društvo, ki je nasploh eden izmed nosilcev dejavnosti v tej krajevni skupnosti. Tehnično so izvedli vse sami, z Mitjo Begušem na čelu (vrednost del je 120 starih milijonov), prof. Jaro Dolar pa je izbral tiste pomembne odlomke iz življenja in dela teh treh domačinov, ki jih dovolj nazorno prikazujejo v pravi zgodovinski luči. Tako je pri Podlimbarskem več poudarka pri zaplembi in obsodbi romana Gospodin Franjo, pri Podmilšaku domačijskim povestim, prvič pa je nekoliko podrobneje predstavljen tudi Jožef Burger, doslej komajda znan, čeprav je bil v svojem času nad vse pomemben pesnik in prevajalec popularnih povesti, pa tudi znan metelkovec, vsekakor pa mož peresa, ki je pustil nekaj sledi tudi za današnji čas.

Kulturni spored ob odprtju razstave so izvajali Dekliški pevski zbor p. v. Mete Pichler domžalskega Kulturnega dru-

štva, na citre je igrala Tanja Zajc z Vira, odlomke iz Gospodina Franja je brala Vanja Dragan, odlomek iz Podmilškovega spisa o cesarju Francu Jožetu v Krašnji sta odigrali Romana Močnik in Mojca Beguš, pri celotni organizaciji pa so poleg že omenjenih sodelovali še Marinka in Marjan Prvinšek, Erika Ribnikar, Boža Požar, Marinka Šimunič in Brane Močnik. Zanimivo je, da se je odprtja stalne razstave udeležila tudi nečakinja pisatelja Frana Maslja-Podlimbarskega Ana Močnik.

Med govorniki je najprej spregovorila Vera Beguš o pomenu teh treh velikih domačinov, ki so vsak po svoje veliko prispevali k potrditvi slovenstva in nasploh boljšemu ovrednotenju domačih kulturnih dobrin. Na materni jezik smo bili vedno občutljivi, zato tudi drugače razumemo sedanja dogajanja v Sloveniji, v bistvu pa gre — žal — za podoben boj kot pred stoletjem. Prof. Jaro Dolar je vse tri pisatelje oz. pesnika uvrstil na vrednostno literarno lestvico

ter odkril nekaj tančic z njihovega življenja in dela. Na koncu pa je spregovoril tudi predsednik sveta krajevnega skupnosti Krašnja Peter Avbelj, ki se je razveselil dejstva, da je ljudem vedno več do kulturnih dobrin in da materialne ne prevladujejo več tako izrazito. Razstavljeno gradivo so pripravili strokovni delavci iz NUK-a, razstavljene knjige pa so posodili domžalska knjižnica, tov. Vreskova iz arhiva v Moravčah in Boža Požar iz Krašnje. Kulturno društvo pa naproša vse, ki bi še kaj imeli na svojih podstrešjih, naj prinese to v šolo.

Odprtje se je končalo z Zdravljico, nasploh pa je popoldne izžvenelo v slovenskem narodnoprebudnem duhu, ki so ga narekovali vsi trije avtorji, pod okriljem napisa nad odrom: Slovenec sem, tako mi je mati djala! Vsekakor prijetna kulturna popestritev, za mlade in starejše pa nazorna stalna razstava, ki na kratko in nazorno seznani obiskovalca o treh velikih Krašnjišanih.

Krašnjišani tudi drugače ne spijo. Ob novem letu pripravljajo sprevod dedka Mraza po svoji krajevni skupnosti (samo odrasli za otroke), po novem letu bo na sporedu srečanje s starejšimi občani, seveda združeno s kulturnim programom, šolsko in odraslo kulturno društvo skupaj pripravljata Piko Nogavičko, Krajevna skupnost je pravkar izdala novo številko krajevnega časopisa Pod lipo, v načrtu pa imamo še veliko drugega. Tako živijo kljub odmaknjenosti dokaj bogato notranje življenje, kar potrjuje, da lepo nadaljujejo tradicijo svojih velikih mož.

Ivan Sivec

Ob 20. letnici Mavrice

Medklubaska revija barvnih diapozitivov

Fotokino klub Mavrica iz Radomelj je v okviru delovnega praznovanja svoje dvajsetletnice in pod pokroviteljstvom Zveze kulturnih organizacij Domžale pripravil v osnovni šoli Matija Blejca-Matevža v Mengšu medklubsko revijo barvnih diapozitivov. Ob tej priložnosti je izšla tudi posebna številka Našega objekta, glasila kluba, šolsko kulturno društvo pa je pripravilo kulturni spored v obliki recitala in plesa. Mednarodni mojster fotografije Vlastja Simončič je podelil nagrade tistim, ki so posneli najboljše diapozitive. Da revija ni šla v prazno, govori tudi podatek, da je bila šolska avla nabito polna, tako domačih kot tudi tujih obiskovalcev, kajti sodelovalo je kar 18 klubov in 56 avtorjev s skupno 317 diapozitivi.

Podobne revije barvnih diapozitivov prirejajo po Sloveniji seveda večkrat, v Mengšu pa je bilo to prvič. Na natečaj je pri-

spelo ogromno število diapozitivov in to zelo kvalitetnih. Posebna komisija, ki ji je predsedoval Vlastja Simončič, tesno

Podeljevanje priznanj na reviji barvnih diapozitivov v Mengšu...

pa so sodelovali tudi znani Mavričani s predsednikom kluba Janezom Kosmačem na čelu in Tonetom Müllerjem ter fotografom Slavkom Majheničem, je imela kar veliko dela, da je na koncu izbrala 16 nagrajenih diapozitivov, tistih, ki so močno izstopali iz povprečja, na reviji pa je zraven prikazala še 120 drugih uspešnih diapozitivov.

Žirija je podelila eno prvo, dve drugi in tri tretje nagrade, med katerimi ni nobenega domačega avtorja; pač pa so dobili priznanja iz naše občine trije avtorji in sicer Rado Zajc za Kresno noč, Janko Kosmač ml. za Zeleni pekel IV, Marjeta Cerar za Matterhorn 4 in Mojca Igljič za diapozitiv Zastor. Po strokovni obrazložitvi Vlastje Simončiča sta priznanja podelila predsednik ZKO Slavko Pišek in tajnik ZKO Tomaž Bole.

Medklubaska revija barvnih diapozitivov je v Mengšu izredno uspešna, kar priča, da bi se morali Fotokino klub Mavrica še odzvati takšnim izzivom, sicer pa pripravljajo Mavrica ob svoji dvajsetletnici, ki jo praznuje v januarju, še več prireditev, v svoje vrste pa vabi tudi vse tiste, ki bi radi ujeli skozi tretje oko kaj posebno privlačnega, vrednega, da ostane na diapozitivu, fotografskem papirju ali na celuloidnem traku. Fotokino zveza Slovenije, ZKO Domžale, ZOTK Domžale in Mavrica Radomlje pa so dokazali, da se da tudi z majhnimi stroški pripraviti prijeten večer. Ta v Mengšu je takšen prav gotovo bil!

I. Sivec

Velik likovni dogodek našega mesta:

Samostojna razstava Štefke Košir – Petričeve

Bogat kiparski opus, ki kaže na vsebinske in slogovne prelomnice likovnega dela avtorice, je razstavlja pred dnevi v Likovnem razstavišču Domžale.

Kiparstvo Štefke Košir-Petrič v glini, mavcu, bronu in lesu skriva v sebi elemente tiste likovno-razvojne logike, ki jo lahko opazujemo pri zorenju nemajhnega števila umetnikov. Njeni prvi kiparski koraki, ki se vežejo na naravi zvesto upodabljanje človeške figure, se kmalu usmerijo od povsem realističnega na mnogo bolj osebno gledanje na kiparski predmet. Le-tega v tej razvojni fazi predstavlja predvsem ženski portret. Nekdanjemu, kar haprično doslednemu modeliranju figure se kiparka kmalu izogne s pomočjo svobodnejšega komponiranja delov telesa, z vnašanjem večje dinamike v iluzijo njihovega gibanja, z oživiljanjem fiziognomije obraza itd.

Že v drugem krogu portretov dobijo bolj ali manj ostro poudarjene poteze in deli obraza mehkejši oblike, okrepi se plastičnost form, svobodnejše, manj zgledno modeliranje portretnih površin priključa na obraze živahnostjo igrano svetlobe in senc. Vse očitnejši odmik od realističnega pojmovanja figure vodi do večje poenostavitve oblik in do dosledne prevlade plastičnega v kiparskem delu. Portret se umakne celoviti predstavitvi človeškega telesa... Vse podrobnosti izginejo, figure so predsta-

vljene kot skupnost med seboj trdno zraščeni volumnov. Telesa, ki se na koncu zgostijo v elegantno oblikovane in strnjene plastične gmote, je mogoče ločiti le po spolu, po značilnih oblikah gibanja in če jih je več, po njihovih medsebojnih razmerjih. Čistost oblik doseže svoj vrh v Stojeci figuri, ki razen svoje poudarjeno vertikalne gmote telesa in poenostavljene obrise linije ne vsebuje ničesar, na kar bi se lahko pri njeni identifikaciji oprli. Kljub svoji skromni formalni govorici ali morda prav zaradi nje deluje

monumentalno in predstavlja eno likovno najbolj dognanih del v avtoričnem kiparskem opisu.

Tako kot portretov in celovitih človeških figur se je umetnica lotila oblikovanja rastlinskega sveta. Vendar ti motivi iz narave niso vezani na to ali ono izbrano realistično predlogo, so zopet plod teženj v iskanju čim bolj plastičnih oblik v svetu rastlin. Zato njeni rastlinski sestavi niso skupek razdrobljenih bioloških form, temveč sklenjene plastične oblike, ki

spominjajo na gobe, grme, drevesa, na cvetlične šopke itd. V njih se skriva več fantastičnih kot realističnih sestavin, podobnih flori nekega domišljjskega planeta. Ta vtis fantastičnosti ima svoj izvor ne samo v poudarjanju voluminoznosti določenega motiva, temveč tudi v izgrajevanju prostorskih elementov in kompoziciji kiparskega dela. Oblikovanje prostora ima namreč pomembno vlogo v umetniškem kiparskem snovanju. Sklenjene ploskve rastlinskih listov in plodov skušajo zajeti kar največ obdajajočega ambienta, odmaknjene od običajnega izkustva. Prav to daje tem malim plastikam iz terakote posebno privlačnost, občutek trdnosti in strnjene telesnosti.

To so besede umetnostnega zgodovinarja dr. Cene-

ta Avguščina, ki jih je v predgovoru posebej za to priložnost izdatega kataloga namenil umetnici, akademski kiparki Štefki Košir-Petrič. Na otvoritvi razstave pa je spregovoril tudi dr. Miroslav Stiplovšek, predsednik Kulturne skupnosti Domžale. Podčrtal je dejstvo, da gre za razstavo za pomembno prelomnico v avtoričnem delu, enako, kot je bila pomemben mejnik tudi prva samostojna razstava 1981 v Kranju. Sledilo ji je še sedem razstav skupaj s soprogom akademskim slikarjem Marijem Petričem. V zadnjih treh letih se je redno predstavljala tudi na kolektivnih razstavah likovnic ob 8. marcu v Domžalah. Posebej naj omenimo tudi javne postavitve njenih skulptur, doprsnih kipov narodnih herojev Matije Blejca v Mengšu in Franca Bukovca na Količevem ter robota na prostoru Forma vive pri Galeriji Vere Terstenjak v Domžalah.

Leta 1987 ji je Kulturna skupnost Domžale s srebrno Kersnikovo plaketo izrazila visoko priznanje za njeno umetniško ustvarjalnost, ki jo na današnji razstavi prikazuje nad 30 plastik in drugih del, ki pa so lahko samo izbor iz njenega bogatega opusa.

K uspehu razstave ji z najboljšimi željami za plodno delo tudi v prihodnje čestitamo tudi v uredništvu Občinskega poročevalca.

Brojan

Akademska slikarka Štefka Košir-Petrič ob razstavi v Domžalah.

Vrhpolje pri Moravčah:

Cicibani so postali pionirji?

Vsako leto, ko praznujemo rojstvo naše socialistične federativne republike Jugoslavije, doživljajo naši cicibani najsvečanejši trenutek, ko postanejo pionirji. Na podružnični šoli na Vrhpolju so v dneh pred praznikom starejši pionirji sprejeli v svoje vrste nove člane. Sprejem je bil zelo svečan, obogaten s kulturnim programom v katerem so nastopili s petjem in deklamacijami pionirji: drugega, tretjega in četrtega razreda, tamburaški orkester KUD Vrhpolje, na citre pa je igrala domačinka Ema CERAR. Poleg učiteljev so temu dogodku prisostvovali tudi starši, predstavniki družbenega življenja krajevnih skupnosti. Letos je bilo v pionirsko organizacijo sprejetih le pet cicibanov. Vsi so dobili pionirsko izkaznico, značko, ruto in kapo. To je najlepše in najsrečnejše doživetje. Intimno in svečano vzdušje ob sprejemu gotovo pripomore, da otrok vsrka ta doživetja globoko vase. Ob tem se oblikujejo čustva navezanosti na svoje ljudi, na družino, na šolski kolektiv.

Jože Novak

23500
TOSAMA

Novoletni intervju med domžalskimi občani

Dnevi v decembru, zlasti tisti pred novim letom, so polni nekakšne napetosti, ki se še stopnjuje, bolj ko se približujemo prelomnemu datumu. S fotografom sva se v takem decembrskem dopoldnevu podala po domžalskih ulicah, pocukala za rokav tega in onega, skušala izvedeti od občanov, kako so preživeli staro leto. Kaj si obetajo od novega, kje bodo preživali silvestrovo in podobno. Tole sva nabrala v delu »na terenu«. Govorijo torej občani:

Borut Kranjc, kolporter Mladine v Domžalah:

Glede na žalostno leto, ki je mimo in na dogodke okrog slovenske pomladi, bi težko predvidevali, da bo novo leto še slabše. Želim in pričakujem, da bi demokratizacija vidneje prodrla v našo državo, da bi jo vnesli v naše razmere v večji meri...

Janez Jenko, upokojenec:

Jaz sem star že 92 let, pa sem zadnjič doživel neverjeten kompliment, ko me je nekdo vprašal, ali sem že upokojen. Kar zadeva naš položaj, bi pa rad vedel, ali smo Slovenci suvereni ali nismo; eni namreč trdijo eno, drugi drugo. Ali smo suvereni, ali šele bomo. Upam, da bom suverenost — če še nisimo — vendarle dočakal...

Minka Ačković, gospodinja:

Za človeka, ki živi navadno življenje, novo leto ni velik oz. dramatičen dogodek. Midva z možem ga bova praznovala kar doma, prišli bodo otroci in vnuki, pa bo lepo. Upam, da bo mir, in želim lepše čase, kot jih doživljamo sedaj.

Anton Čevka, upokojenec:

Glede na to, kako se mi razkriva pogled na življenje, želim

mir, razumevanje, predvsem pa ljubo zdravje. Drugega si pameten človek ne more želei, saj ni nič bolj pomembnega. Je tako?

Anton Preskar, gradbeni inženir:

Poglejte, živimo pestro, razgibano, živahno, vendarle naporno življenje. Mnogo ciljev smo si postavili in srčno želim, da bi jih uresničili in ob stabilnejših pogojih gospodarjenja, predvsem pa seveda ob manjši inflaciji. Zanj pa pravijo, da bo menda spet troštevica...

Boris Kankaraš, miličnik PM Domžale:

V službenem smislu želim in pričakujem od občanov več odgovornosti tako doma ali v službi, na cesti ali kje drugje. Neodgovornost in neuvidevanje kam brezbriznost vse vodi, je vzrok mnogim težkim posledicam. Zasebno si želim predvsem zdravja. Glede praznovanja pa sploh ne vem: morda bom na silvestrovo celo v službi...

Vanda Ručman, poslovodja v Mladinski knjigi:

Samo eno željo imam za novo leto in ta je, da bi delavke v

domžalski poslovodnici MK dobile nove prostore. Delovni pogoji v dosedanjih prostorih so popolnoma nemogoči. Tudi bolna bi hodila delat, samo da bi MK v Domžalah gradila nove prostore. Upam, srčno upam, da bodo na občini v Domžalah pokazali razumevanje za naše probleme.

Friderik Majhenič, učitelj:

Vsako novo leto prinaša veliko pričakovanj, ki pa se praviloma žal ne uresničujejo in ostanejo le pričakovanja. Iz tega izhaja, da je trapasto od prihodnosti preveč pričakovati. Želim si le preprosto to, da bi bilo novo leto vsaj takšno, kot je bilo letošnje. Seveda pa je želja za trdnim zdravjem — železen repertoar naših novoletnih želja.

Vinko Bolka, komercialist:

Bodimo bolj na tleh, pa ne pričakujemo veliko ali preveč. Je bolj normalno in tudi bolj človeško je.

Novo leto bom pričakal v krogu svoje družine. V prihodnje upam, da mi bo tudi naprej uspevalo uresničevati delovne naloge, dosegati plan. Doslej mi je, vsaj v glavnem. Sicer pa je sedaj pozimi za naše izdelke (Helios!!) precej manj zanimanja. Svojim sovaščanom želim srečno novo leto.

Miro Cotman, mesar:

Ko takole gledam svoje nekdanje stranke, vidim, da je lju-

dem standard strahotno upadel. Mesnice so skoraj prazne, čeprav za preskrbo ne moremo reči, da je slaba. Količinsko prodamo veliko manj, kot pa smo včasih. V službi si želim zadovoljne stranke, ki bodo dobro postrežene. Praznoval bom verjetno doma.

Bojan Repovž, gostilničar:

Čudni časi so nastopili. Delo v gostinstvu je vse težje, cene nezadržno rastejo. To se bo poznalo v kvaliteti ponudbe, ki bo zagotovo padla in bo tudi v Minuti težko zdržati. Ni pa to razlog, da ne bi želel in načrtoval razširitve dejavnosti lokala. Če bom uspel, bomo pa videli. Strankam Minute želim vse dobro v letu, ki prihaja...

Leopold Belinger, upokojenec:

Minulo leto nisem preživel preveč dobro, upam, da bo prihodnje leto kaj boljše. Imel sem nekaj težav z zdravjem, tako da si srčno želim vsaj to življenjsko dobro v večji meri.

Sem pa preživel v letu, ki se izteka nekaj lepih trenutkov, kakršen je bil tudi pred nedavnim, ko se je poročil moj vnuk Mitja. Upam, da bo lepših trenutkov tudi v prihodnjem letu nekaj.

Kosta Bizjak, general JLA v pokoju:

Zame je bilo to zelo aktivno leto, sestankov še in še, celo preveč bi dejal. Kot, da je vse v sestankih. Zdi se mi, da jih je bilo še več, kot tedaj, ko sem bil še aktiven.

Vesel pa sem, da se vsaj na Strelski zvezi Slovenije, katere predsednik sem, ne gremo sestankarje za vsako ceno. Imamo dobre fante in dekleta, ki z delom pokažejo, kaj znajo. To me opogumlja. Sicer pa si želim samo zdravja...

Jože Učakar, kurir:

Nad letom, ki je minilo, se prav v ničemer ne pritožujem. Želim si le zdravja in razumevanja med sodelavci, nekaj manj živčnosti. Zdi se mi, da živimop prav ob sedeno hitro življenje, to pa nas ubija. Želim si mirnega življenja in vsaj tako leto, kot je bilo minulo.

Angel Petrovski, upokojenec:

Staro leto sem preživel kot mi je dovoljeval moj financ minister. Jaz se nad svojim življenjem ne pritožujem, mladi pa lahko plešejo tudi v nekoliko slabših časih. Nič se ne bo spremenilo, če bodo cene bežljale, plače in penzije pa bodo capljale zadaj. Vse to ne rešuje, reši nas samo dejanska stabilizacija gospodarstva in dinarja. Sicer pa: v vsem povojnem času še nobene reforme nismo uresničili, sedaj pa naj bi kar naenkrat uresničili kar tri...

Stane Habe, glasbenik:

Zame se življenje ni nič spremenilo: živim kot sem vedno (z glasbo!!) še naprej. Nič se nisem umiril, dela mi ne manjka, saj imamo kar naprej še in še načrtov. Leto, ki je minilo ni bilo najboljšo, saj sem imel v januarju težave z zdravjem, marca z nogo, tako da je potekel kar lep kos leta, da sem spravljal zdravje na zeleno vejo. Zdravje in še enkrat zdravje želim vsem...

Kati Piskar, zasebna obrtnica:

Leto sem preživela delovno, pestro, živahno. Bilo je leto zdravja in razumevanja, vsaj takega sem ga jaz doživela. Kot pa se sicer življenje kaže, bi morali ljudje med sabo pokazati več razumevanja, negovati lepše medčloveške odnose in spoštovanje. To nam na splošno manjka. To so moje želje in čestitke ob novem letu...

Bernarda Kuhar, ekonomist:

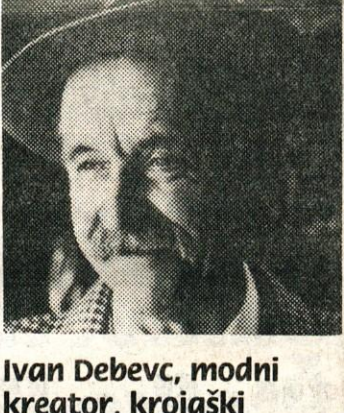
Od novega leta pričakujem zdravja v družini, v službi pa razumevanje. Predvsem bi želela, da se umirijo cene in da se izboljšajo pogoji za normalno preživetje ljudi. Čas bi že bil, za enkrat izidemo iz krize, saj brezumje cen vse bolj podira tudi optimizem v ljudeh. Žal pa je tako, da sploh ne vemo, ali smo že bili na nižji točki ali ta šele pride. Garancije, da bo odslej bolje, žal nihče ne da.

Ignac Vrhovnik, pečar:

Kar zadeva mene samega, sem bolj slabega zdravja, tako, da ne morem več delati v svojem pečarskem poklicu. Bolezen me zdeluje že dalj časa, tako da si tudi od vsega najbolj želim zdravja, enako seveda tudi svoji družini.

V Energoinvestu, kjer delam, se dobro poberemo. Odnosi so kar v redu. Da bo le tako, kot je bilo doslej.

Ivan Debevc, modni kreator, krojaški mojster:

Vse svoje ustvarjalne moči vlagam v delo in z veseljem lahko pogledam nazaj na leto, ki je mimo, saj mi je prineslo dokaj dobre delovne rezultate. Pripravil sem modne revije v Mengšu, Titovem Velenju, na Izlakah ter dve v Festivalni dvorani; eno za Center za kulturo mladih, drugo pa za Kompas. Uspele so, to mi daje veliko zadovoljstvo in vzpodbudo za naprej. Zanimanje za modo med mladimi ne ponehuje, zanimiva in modna ostajajo mini krila.

Za prihodnje leto si želim vsaj takega počutja, ustvarjalne moči in delovnih uspehov, kakor letos, saj želim tudi v prihodnje uresničevati svoje zaslisi tako, kot doslej.

Stane Grozdnik, kuhar:

Bilo je veselo, zanimivo, lušno, dela dost, razgibano, pestro, zabavno, ni bilo naporno, delat je treba...

**Ivan Ogrinc, tajnik
trajevne skupnosti:**

Tisto, kar v Mengšu, kjer de-
m pogrešam, bom strnil v en-
am dovolj pomenski stavek:
trav bi bilo, da bi v Mengšu
nali pohvaliti in nagraditi prave
redne stvari, hkrati pa, da bi
nali in hoteli ožigosati tisto,
ar ni vredno.
V tem je bistvo vsega in tudi
emelj mojega počutja.

**Ivan Petek, komunalni
in kasant:**

Letos sem preživel delovno,
pogonu sem od jutra do ve-
era. Le ob nedeljah smo
traj». To je težka služba, ljudje
ne mnogokrat znašajo nad na-
mi, mi pa nismo krivi za stanje,
akršno je... Mnogo je pri-
omb, mi pa nimamo nobene-
ga vpliva na napake in spodrs-
raje različnih družbenih služb
aterim niti ne pripadamo.
Standard ljudem zelo pada,
o videvam na vsakem koraku.
Vse se draži, tako da marsikje
zelo težko plačajo komunalne
ajatve. Sicer pa bom povedal
amo resnico: Ljudje s trideset-
ni milijoni pokojnine lažje pla-
ajo, kot tisti s sto in sto milio-
ni plače. Vsem svojim strankam
želim srečno novo leto in lepo,
loveško sodelovanje.

**Ivanka Boljka,
upokojenka:**

Leto, ki je mimo, sem preži-
vela zelo dobro, žal je le mož
olan. V bistvu nam ni nič hu-
tega, da bi bilo tako tudi vna-
prej. Sicer živim bolj enolično
življenje. Želim si le, da bi duh
slovenstva oživiljal malo hitreje.
V zadnjem času gibanje za de-
mokratizacijo sicer poteka,
vendar smo v velikem zaostan-
ku.
Škoda, da se ni gibanje pri-
čelo že prej. Upam na najboljše
v veri, da bo leto mimo in nam
ne bo prineslo nič slabega. Si-
cer pa sem pristaš prepričanja,
da je treba najti veselje tudi v
skromnosti, treba je biti zado-
voljen z malim.

**Katarina Žibert,
poslovodja v trgovini:**

V našem kolektivu SP Pre-
serje je zaposleno 10 delavcev,
ki se med sabo kar dobro razu-
memo. Naša mesečna realiza-
cija v prodaji znaša skoraj 3 mi-
lijarde in pol, kar gotovo ni lah-
ko doseči.
Lepe odnose v kolektivu že-
lim ohraniti tudi vnaprej, seve-
da pa si zdravja in razumevanja
želim tudi v družini.

**Dora Rihtar,
farmaceutski tehnik:**

Poglejte, celo leto poteka v
enem samem povečevanju ži-
vljenjskih stroškov in posledi-
čno v prilagajanju pokojnin
večjim stroškom. Tako vsi upo-
kojenci živimo od ene povišice
do druge. Upokojena sem dve
leti in štiri mesece, prej pa sem
delala 24 let v Leku. Časa imam
dovolj, naposled delam tisto, za
kar nisem imela časa vse življe-
nje — ukvarjam se z različnimi
ročnimi deli, rešujem križanke,
gledam TV in podobno.

Ciril Štebal, laborant:

Živim v Radomljah, Triglav-
ska 2 in imam veliko veselje z
različnimi hobiji. Ukvarjam se z
nabavo, kuhanjem, s kolesar-
stvom, glavni konjiček pa mi je
nogomet, kjer se ukvarjam z
dejavnostjo navijanja. Navijam
za Radomlje, Stol, Domžale,
zanimam se za prvo ligo in vse
živo.
Sicer pa si želim le mir brez
vojske.

Kaj si želim ob novem letu?

Za novo leto si želim nove ve-
zi za smuči, nove pancerje in
smučarske hlače, ker so mi stare
premajhne.

Simon Smrkolj,
3. A OŠ Šlandrove brigade

Želim si sladkarije, puščico in
da ne bi bilo vojne.

Irenca Smrkolj,
2. A OŠ Šlandrove brigade

Jaz si želim igro Monopoli,
da bi bil mir na celem svetu in
da se ne bi prepirali!

Vesna Čuliberk
3. C OŠ Šlandrove brigade

Za novo leto si ne želim nič
posebnega. Želim si, da bi dobi-
la računalnik in punčko na da-
ljinsko upravljanje.

Vanessa Kosanovič
3. B OŠ Šlandrove brigade

Želim si Barbiko in da bi bila
odlična v šoli.

Bojana Gomboc
3. B OŠ Šlandrove brigade

Za Novo leto si želim: knjigo
in katerokoli igrico. V prihod-
njem letu si želim spominsko
knjigo.

Simona Gomboc
3. B OŠ Šlandrove brigade

Za Novo leto si želim: slad-
karije, mehkega medvedka, ba-
zen za Barbike, nove Jolly bar-

vice, en čokoladen jajček, piža-
mo.

V letu 1989 pa si želim: veli-
ko uspeha, da ne bi bilo vojne.

Tanja Medved
3. C OŠ Šlandrove brigade

Želim si več petic in sladkari-
je. Želim si tudi, da se ne bi s
prijateljicami kregale. Želim si,
da bi šli v Avstrijo in Italijo ka-
kor prejšnje leto.

Ana Milevoj
3. C OŠ Šlandrove brigade

Jaz si želim: novo puščico,
stanovanje za Barbiko, nahrbt-
nik za v šolo, sladkarije, same
petice in mir na svetu.

Petra Kovač
3. C OŠ Šlandrove brigade

Napredek za svoje kupce v decembru

V mesecu decembru so v Veleblagovnici Na-
predka poskrbeli za izjemno dobro založenost.

Na vseh oddelkih boste lahko kupili blago po
ugodnih kreditnih pogojih. Poseben popust —
25 odstotkov — priznavamo pri nakupu z gotovino
za vse vrste koles. Ta ponudba s prodaji koles velja
do konca leta. V vseh naših SAMOPOSTREŽNIH in
KLASIČNIH PRODAJALNAH poteka akcijska prodaja
nekaterih živil in pijač, cenejših, kar do 30 odsto-
tkov. Ugodne cene veljajo do razprodaje zalog, ozi-
roma do konca meseca decembra. Sezname izdel-
kov, ki so cenejši, so objavljeni v vseh prodajalnah.

PRODAJA NOVOLETNIH SMREČIC IN JELK
Prodaja novoletnih smrečic in jelk bo kot vedno
organizirana v poslovnih enotah KURIVO in poslovnih
enotah Cvetličarne v VB. Nakup je možen od
20. 12. 1988 dalje.

POSODA LAGOSTINA JE SPET NA VOLJO...
Na oddelku gospodinskih potrebščin v Velebla-
govnici po dolgem času ponovno založeni z nerja-
večo posodo LAGOSTINA. Kupce vabijo.

DEŽURNE TRGOVINE V DECEMBRU
Delovni čas je v mesecu decembru v Velebla-
govnici Napredka spremenjen tako, da je ob sobo-
tah trgovina odprta do 19. ure.

Dežurna trgovina je v mesecu decembru SP Bi-
strica Radolje, ki je ob sobotah odprta prav tako do
19. ure.

Veleblagovnica bo po novoletnih praznikih zap-
ta zaradi inventure in sicer v sredo, 4. 1. 1989 in v
četrtak, 5. 1. 1989 do 12. ure.

TGDO Napredek vabi:

Pridite pod Slamnik!

Restavracija SLAMNIK se s kakovostjo trudi, da
spet pridobi goste...

PONOVNO JE ODPRTA RESTAVRACIJA SLAMNIK.
OB SOBOTAH SO POSKRBELE POLEG DOBRE HRANE
IN PIJAČE TUDI ZA PLES OB ŽIVI GLASBI.
ORGANIZIRALI BODO TUDI SILVESTROVANJE.
PRIJAVE SPREJEMAJO NA TEL.: 721-531 int. 265 ALI
V SAMI RESTAVRACIJI.
POHITITE S PRIJAVAMI, KER JE ŠTEVILO SEDEŽEV
OMEJENO.

Prijetno boste lahko silvestrovali v Slamniku in
plešoč pričakali novo leto.

»KMETIJSKI PRIDELKI« LOŽARJEVI IZ ŠTUDE VOŠČIJO

V centru Domžal že 4 leta skušamo oskrbeti
svoje stranke z zelenjavo, sadjem in povrtnino,
katero v veliki mero pridelujemo tudi sami
doma na naravni način na lastnih kmetijskih po-
vršinah.

Skozi ta prizadevanja vas skušamo tudi kako-
vostno postreči. Stranke, ki nas obiskujejo
bodo soglašale, da skrbimo za zdravo sloven-
sko zelenjavo.

Svojim strankam in vsem občanom, ki nas obi-
skujejo iskreno voščimo vse dobro v novem
letu 1989 ter se seveda tudi v naprej priporoča-
mo za obisk.

Družina Ložar
Kmetijski pridelki

— da bi bili z razumom: čustvi, srcem
na pravem mestu tudi mir, sožitje,
sreča!

**DRUŠTVO UPOKOJENCEV
LUKOVICA**

Upokojenci črnega grabna. pozor!

Društvo upokojencev Lukovica sporoča svo-
jim članom, da bomo članarino pobirali za le-
to 1989 na običajnih mestih in obenem vpisovali
nove člane.

15. 1. 1989 LUKOVICA od 8.—10. ure (pisarna
društva upokojencev)
15. 1. 1989 PREVOJE od 8.—10. ure
22. 1. 1989 BLAGOVICA od 9.—11. ure (gostil-
na »Žohar«)
22. 1. 1989 KRAŠNAJ od 11.—12. ure
V letu 1989 bomo imeli uradne ure vsak četr-
tek od 15.—17. ure

Novo leto 1989

V prednovoletnih dneh obiščite v Domžalah
novoletni sejem, oglejte si praznične pavorke in
druge novoletne prireditve.

Srečno novo leto vam želi Turistično društvo
Domžale.

Nova prodajalna za pizzerijo Pipca:

Po jeans — k Maximu

V domžalskem SPB-1 — za pizzerijo Pipca
— je Srečo Oblak pred nedavnim odprl lokal —
prodajalno oblačil in konfekcije iz jeansa. Na
policah lepo urejene prodajalne je moč najti
najrazličnejše izdelke iz modne modre tkanine
pa tudi iz temomaterialov.

V tej sicer majhni, pa dobro založeni prodaj-
alni, kjer smo bili priča nakupa podložene bun-
de za 190.000 din, se je moč za nevelike vsote le-
po, modno obleči. Srečo Oblak, doma sicer v
Kranju, ima trgovinico odprto vsak dan od
12.—19. ure, v sredo in petek od 10.—19. ure,
ob sobotah pa od 9.—12. ure.

Napravimo, kar je odvisno od nas:

- da bi bilo boljše, kot je bilo staro;
- da bi uspešno zmogli napore, ki
nam jih prinaša življenje
- da bi nas tudi majhne radosti
osrečevale in zbliževale;
- da bi bila tvornost enaka: naj sije
sonce, rosi dež ali pada sneg;
- da bi nam otroci zdravo in veselo rasli,
- da bi nas slaba volja nikoli ne
zapeljala v odnosih do sočloveka;
- da bi bila ljubezen in sožitje
v našem domu

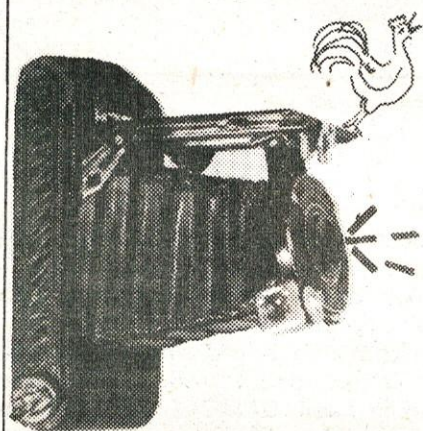
ZAVIHAJTE ROKAVE, OBČANI!

ANDREJ ZAJC:
V ŽIVLJENJU SEM
MARIKAJ... CELO TO
JE PREHITEL PO

ŠE DVE LETI PA BO
MENGEŠ CENTER
DOMŽALSKE OBČINE...

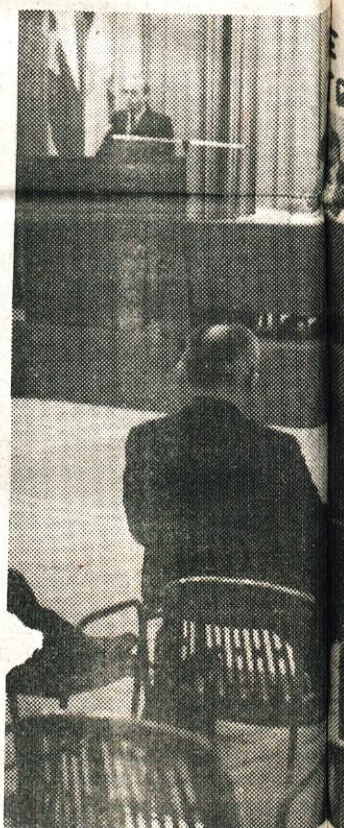

staroletna
vzgojodaj

portaza
aroletna

TOVARIŠA, LAHKO
VAMA PRISKRBIM
NASTOP V POLETNI
NOČI.

IVČ CAJHEN:
TOVARIŠI, TO JE TUDI
MOJ AVTO! SLIKAJ
ME, VIDO!

SLAVKO PIŠEK:
TOLIKO POGODB ŽE IMAMO V
MENGEŠU ZA NASTOPE NAŠIH
ANSAMBLV V NOVI
LETU...

KLINC PA TAKA
DEGUSTACIJA,
SAJ JE VSE
PRAZNO...

SAMOUPRAVNE
INTERESNE SKUPNOSTI
DOMŽALE SO (KOT JE
VIDETI) POPOLNOMA
NA TLEH...

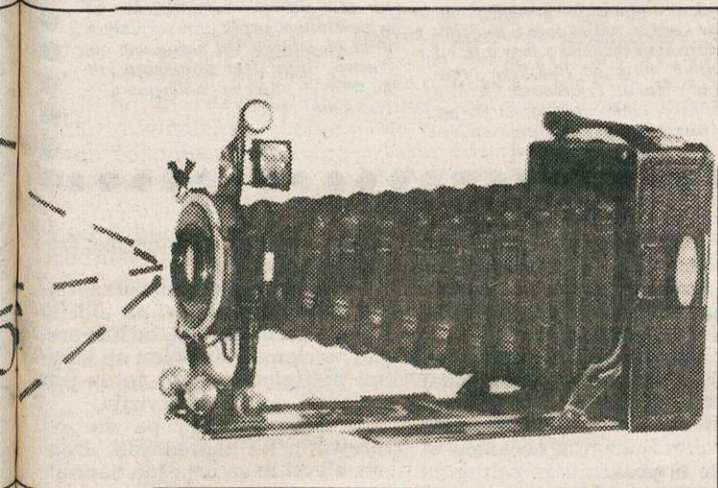
VEL
TA ME
PO...

SIKO
IZ MENGŠA:
STABILIZACIJA
BO USPELA
28. SEPT.
3918
LETA...
TO PRIDE
NA PETEK.

MENGEŠ, KIDRIČEVA CESTA
DREVO JE SAMO PADLO, KAR JE STAREGA,
BOMO PA MI...

DOBRO, DA ZASEDAJU VSI
RIJE ZBORI SKUPŠČINE...

Ali živi
Mojan
Mohar

VIDE
SLOVEN

BOJAN BURNIK:
TALE METLA BI DOBRO
POMETALA TUDI V
"OBRTNIKU"...
AMPAK LE NOVA...

STANDARD NAH PA ŠE
KAR PADA !!?

LOJZE, KAKO JE KAJ Z
MOJIM NASTOPOM V
LETNEM GLEDALIŠČU NA
STUDENCU? ALI BO
RAZPRODANO!

ŽIVELI MENGŠANI,
(ŠE BOLJ PA DOHODEK!)

Frančiška Vidic

Ko sem jo obiskal, je sedela na klopi za pečo v kmečki hiši, opirala se je na svojo palico in prijazno pozdravila.

Clovek ji ne bi prisodil osemnosedeset let, tej prijazni Žerinkovčevi mami Frančiški VIDIC iz Katarije (Grmača) v krajevni skupnosti Velika vas — Dešen.

Naprej je potožila: »Pa ravno danes se malo slabo počutim, veste malo mi že peša spomin in boli jo me noge.« Na zastavljena vprašanja je odgovarjala počasi, včasih ji je na pomoč priskočila njena hčerka Slavka.

In kakšno je bilo njeno življenje? Trdo, kot večina življenja preprostih ljudi. Težave pa človek lažje, prenaša, če ima ob sebi nekoga, na katerega se lahko opre. In Frančiška je imela ob sebi moža Franceta, za katerega še danes, že več let po njegovi smrti zasanjano pravi: »Da, rada sem ga imela, srečna sem bila z njim. Mož je delal doma na mali kmetiji, »tišlaril« — skratka znal je narediti vse za dom in sosedo.« Ona pa je gospodinjila, vzgajala 11 otrok — pet sinov in šest hčera in delala na njivi. »Naša hrana so bili žganci in krompir, le ob velikih praznikih smo si privoščili meso in kruh.« Danes živi pri hčerki Slavici, ki za njo vzorno skrbi. 70 odstotni invalid je s skromno invalidnino z dodatkom, pa tudi članica društva upokojencev Moravčev.

Ostali so ji lepi spomini na »zlato poroko« katero sta sklenila pred matičarjem na občini Domžale. Le dobre štiri mesece po poroki, je mož umrl. Ostala je sama pri hčerki Slavici. Odpovedale so ji noge, brez palice žal ne more nikamor, pa tudi tujo pomoč potrebuje. Zadnje čase ima glavobole. Srečna je, ko jo obiščejo njeni otroci. Otroci so bili vseskozi pridni, pozorni in delavni. »Vsi me radi obiskujejo, pozorni so do mene, veste zavoljo tega sem najbolj srečna. Med drugo vojno je naša družina prestala veliko gorja, vsakodnevno so bile hajke okupatorjevih vojakov, strah, ropanje, požiganje vasi in izseljevanje. Aretacija moža Franceta v letu 1943 v zloglasno taborišče Dachau nas je zelo prizadela. Sin France se je nahajal v partizanih, ostali člani družine pa so delali kot terenci. Meseca aprila 1944. leta sem obiskala moža v Nemčiji, tedaj je delal na kmetiji pri nemški družini. Srčno sem želela, da bi moža dobila nazaj domov. Uresničila se mi je: »S posredovanjem nemške družine pri tamkajšnjem županu in s prisego-moža, da se bo vrnil, ko bo izkoristil dopust, sva se odpeljala domov. Ko je mož dopust izkoristil, se ni vrnil v Nemčijo, pač pa ostal doma — delal za partizane, moral se je skrivati pred okupatorjevimi zasledovalci.«

Požig domačij na Grmačah

»Sredi meseca avgusta 1944. leta so pobesneli Nemci požga-

li sedem domačij na Grmačah, med temi tudi našo hišo, pred tem pa oropali, kar so dobili v roke. Ker smo bili brez strehe nad glavami, smo se skrivali po bližnjih gozdovih, nato pa našli zasilno bivališče Okolnovo hišo na Kovačiji. V hišo se je naselil tudi štab in ranjeni partizani. Skuhala sem jim lipov čaj in krompir, saj drugega ni bilo pri rokah. Dobro se še spominjam ranjenega borca, ki je ležal pri peči in prosil za kislno zelje. Zasmilil se mi je, izpolnila sem njegovo željo — pred smrtjo.

Ob zadnji nemški hajki na območju Moravske doline v mesecu decembru 1944. leta pa se je Frančiška spominjala: »Usodnega dne 29. decembra 1944. leta v jutranjih urah, so sovražnikove enote od vseh strani obkolile Moravsko doli-

Predstavljamo nove knjige:

Novo na knjižni polici

Pred dnevi sta v založbi Borec v Ljubljani izšli dve novi zanimivi knjigi, ki vam jih predstavljamo danes. Gre za knjigo etnologa ZMAGA ŠMITKA — POTI DO OBZORJA ter za knjigo JANEZA KAJZERJA »MACESEN«

Poti do obzorja

Knjiga Zmaga Šmitka, strokovnjaka za neevropsko etnologijo pomeni vsebinsko dopolnjevanje avtorjeve že izdane knjige *Klic daljnih svetov*, iz leta 1986.

Nova Šmitkova knjiga prinaša vsebinsko razširjanje temeljnih osnov vedenja in sicer take razširjanje vedenja, ki ima temelj na avtentičnih pričevanjih slovenskih nekdanjih in še živčih popotnikov. Nekakšna antologija potopisov Slovencev, ki jih je pot zanesla izven evropskih koordinat je bogata pahljača opazovanja, dogodkov, spominov in podatkov, ki zaokrožijo podobo o svetovih, kakršnih ni moč zaznati v večini zakovanosti na enem mestu.

Širina našega posega v beli svet preseneča. To nam zmanjšuje včasih preveliko mero občutka slovenske manjvrednosti, ki je največkrat pogojena zgolj in velikosti domovine, ki ji pripadamo. Sicer pa kot izhaja iz vsega, kar knjiga prinaša — Slovenci smo živahni, ambiciozni, v svet odprti narod. Če smo ob tem spoznanju dobili že množico etnografskih, socioloških in drugih podatkov o belem svetu — tedaj je avtor svoj namen vsekar dosegel — in presegel...

no. Pravočasno smo se zatekli v naravno jamo v Rebru nad Lazami in čakali, kaj bo. Naša 12 članska družina, je preživela tri dni in noči v zasilnem skrivališču — dokler se ni sovražnikova soldatska umaknila. Morate si misliti, koliko strahu, mraza, želje in lakote smo doživeli. Pa vendar vztrajali smo, do zadnjega.

Pripominjam, da nas kljub zapadlemu snegu okupatorjevi vojaki s policijskimi psi niso odkrili. Tako smo vsi skupaj srečno preživeli novo leto 1945, v začasnem skrivališču.

Po končani hajki smo se vrnili na Kovačijo, se občasno vračali na požgano domačijo Drmača vse do konca vojne.

»Kaj hočete, nisem več mlada.« In tudi ne toliko stara, da ne bi dočakala devedeset let. Tedaj pa spet nasvidenje Frančiška! »Dajva, mama Žerinkovčeva, pritisniva do 90 let in čez.« Želeli bi ji vsi skupaj, da bi zdrava in srečna priveslala do tega magičnega 90. leta.

Jože Novak

Ob 20-ti Brojanovi razstavi

Kovina in les kmečkega doma

Odgovorni urednik našega časopisa in eden izmed najbolj vnetih nadaljevalcev rezbarjenja na Slovenskem Matjaž Brojan je ob koncu novembra na prijazni domačiji Čičevih odprl svojo dvajseto razstavo, ki je spet pokazala nekaj novega, drugega in sicer kombinacijo že skoraj pozabljenih kovinskih predmetov z lesom. Razstavo v sosednji občini je pripravilo Turistično društvo Dolško, postavljena je bila v Galeriji 19, pokrovitelj razstave pa je bil Marjan Podbevšek iz Dolskega, zasebnik, ki izdeluje in montira železne in aluminijaste konstrukcije.

Razstavo je odprl in povabil k pestremu kulturnemu sporedu nabito polne izbe Medvedove kmetije lastnik Tone Čič, nato pa je sledil tričetrtinski spored, ki so ga pripravili odlični citrar Tomaž Plahutnik, izvrsten domačiji pesnik Tone Kuntner in nepozabni baritonist Janez Majcenovič. Vsi gledalci smo bili navdušeni, tako lepo so se zivali v eno Brojanove nove lesnokovinske skulpture, Plahutnikove citre, Kuntnerjevi verzi in Majcenovičev glas. K prijazen občutju so veliko prispevali tudi gospodarji domačije, saj je bil tako sprejem kot poznejše družabno srečanje sestavljeno iz tisočih

drobcev domačnosti, pristnosti, nezlaganosti in nesnobstva. O tem splošnem občutju priča tudi spontan nadaljevanje kulturnega sporeda, po odprtju razstave, ko so tako citrar kot pesnik in pevca — Majcenovič — se priključil še Rok Lap — nadaljevali z izvajanjem narodnih, zabavnih in tudi klasičnih odlomkov, kar je zbrana množica navdušeno pozdravljala, vse skupaj pa se je končalo s Kuntnerjevim recitiranjem Zdravljice, tako da je šlo res za pravo srčno doživetje časa, ki ga obdujemo, a premalokrat občutimo. Tokrat pa smo ga, prav zaradi aktiver odprtja te razstave.

Matjaž Brojan se je tokrat pokazal s popolnoma novim snovanjem in sicer s kombinacijo lesa in različnih kovanih predmetov, oboje estetsko združeno v celoto, v posameznih kosih, ki je kovinski del te celote središče vsega, les pa služi za ustrezni dekor, največkrat pa je tudi sam okrašen z ljudskim ornamentom. Kdor kolikor toliko pozna Brojanovo dosedanje rezbarsko snovanje, od okultnih mask do ljudskega ornamenta v lesu ali Prešernovih verzov v lesu, takoj lahko ugotovi, da gre pri teh razstavljenih skulpturah za ne-

kaj povsem novega, hkrati pa tudi nadaljevanje tistega, kar Brojana že ves čas vznemirja: bližina domačega, pristnega, naših korenin. Predmete iz kovaške delavnice (recimo kovana vrata za peč, del trikeljna, kljuka za lovljenje lesa v vodi, vile za spravljanje gnoja z voza itd.) je vkomponiral v les s takšnim navduhom, da je vsaka posamezna celota izredno prijetna umetnina, ki bi jo bili veseli v vsakem domu, kjer kaj dajo na slovenstvo. Sam umetnik je na koncu razstave povedal nekaj besed, med katerimi je dal glavni poudarek slovenski tradiciji, odkrivanju naše preteklosti in povezovanju s sedanostjo, poudarjanju domačega, lepega in vrednega. Največkrat se klanjamo tujim umetniškim vzorcem, v svoji majhnosti pa pozabljamo, da je imel tudi navaden kovač veliko smisla za estetiko, saj je v uporabni predmet vtisnil velikokrat velik del svoje duše. Brojana izredno moti snobovski pristop k domačemu, zavračanje vsega tistega, na kar bi bili tudi lahko ponosni in preslabo vzpostavljamo mostu med našo preteklostjo in sedanostjo. Razstavo je posvetil spominu starega očeta Matije Ravnikarja, Papežvega Matije s Prevala pri Škojcanu.

20. Brojanova razstava je samo še enkrat potrdila, da so njegova snovanja v lesu tudi v kombinaciji s kovinskimi predmeti izjemno estetsko dopolnjena, da nadaljujejo tradicijo njegovega ustvarjanja in da z vedno novimi rešitvami prinašajo obogatitev tudi našega vsakdana, kar so svojevrstno pokazali prav tako umetniki ob odprtju kot navdušeno občinstvo. Brez lažne skromnosti lahko vsem — posebno pa umetniku — čestitamo!

Kakšen RTV jutri!

— zakaj ni več kvalitetnih slovenskih oddaj — okusi so sicer tako kot mnenja in oddaje različni, pa vendar več sreče pri kole-su sreče v prihodnje,

— lepo, da tudi s prenovo nekaterih izobraževalnih oddaj npr. s področja SLO in DS približujemo izobraževalne teme delovnim ljudem in občanom — kaj če bi poskusili še z drugimi področji za začetek npr. z ele-

menti družbenopolitičnega izobraževanja,

— ne pozabite na izobraževalne oddaje za otroke, pa tudi to imejte pred očmi, da bo kar precej otrok med zimske ali letni-mi počitnicami doma in da jim bo edini »varuh« televizija, — kljub vsemu pa ste od prejšnjih let napredovali, dragi rtv-ejerci in za uspešno naprej!

V.

Novo leto 1989

V prednovoletnih dneh obiščite v Domžalah novoletni sejem, oglejte si praznične povorke in druge novoletne prireditve.

Srečno novo leto vam želi Turistično društvo Domžale.

Tudi letos novoletni koncert

ZVEZA KULTURNIH ORGANIZACIJ DOMŽALE IN KAMNIK vabita na TRADICIONALNE NOVOLETNE KONCERTE

Dirigent bo tudi tokrat: TOMAŽ HABE

Koncerti bodo:

V Kamniku, 26. 12. 1988 — ponedeljek, ob 20. uri, Kino Dom V Mengšu, 28. 12. 1988 — sredo, ob 20. uri, Kulturni dom V Domžalah, 29. 12. 1988 — četrtek, ob 20. uri, hala KC

POKROVITELJICI STA

KULTURNA SKUPNOST DOMŽALE IN KAMNIK

Letošnji program koncertov:

Johann Strauss:	NETOPIR — UVERTURA
Pietro Mascagni:	CALVALLERIA RUSTICANA — INTERMEZZO
George Gerschwin:	FASCINATING RHYTHM
Sergio Cardillo:	CORE INGRATTO
Bedřich Smetana:	PRODANA NEVESTA — ZBOR
Ruggiero Leoncavallo:	THAIS — MEDITACIJA
Georges Bizet:	CARMEN — ZBOR IN SCENA

Johann Strauss:	CIGAN BARON — VALČEK
W. Amadeus Mozart:	ČAROBNA PIŠČAL — FINALE I. DEJANJE
Johann Strauss:	NETOPIR — MOJ GOSPOD MARQUIS
Franz Lehar:	DEŽELA SMEHLJAJA
Viktor Parma:	ROKOVNJAČI — CVETOČIH
Joseph Haydn:	DEKLIC PRSA BELA
Giuseppe Verdi:	URA
	TRAVIATA — NAPITNICA

Tudi letos novoletni koncerti...

Solisti bodo: Norina Radovan-sopran, Marjan Trček-tenor, Branka Bečaj-violona, Zoran Potočan-klarinet

Dekliški tercet: Mateja Arnež, Katarina Habe in Marija Pirnat.

Sodelovali bodo še: Mešanjski pevski zbor DKD SVOBODA MENGEŠ

Zborovodja Matevž GORŠIČ

Mešani pevski zbor »CANTEMUS« KAMNIK

Zborovodja: JANEZ KLOBČAR

Sinfonični orkester DOMŽALE—KAMNIK

Dirigent: TOMAŽ HABE

Tovarna farmacevtskih in kemičnih izdelkov n.sol.o

lek Ljubljana

S TOZD KEMIJA v Mengšu

Proizvajamo farmacevtske surovine, kemične izdelke, veterinarske preparate, droge in učinkovine.

V novem letu želimo obilo delovnih uspehov!

Spoštovani
urednik!

Ob koncu novembra sem prišel iz služenja vojaškega roka. Prva dva meseca in pol sem bil na vpeljevanju v Ljubljano, potem pa sem odšel v prekomando v oddaljeno Skopje. Moj namen ni, da opisoval, kako je bilo med služenjem vojaškega roka, saj je za vsakega vojaka v tem letu dovolj lepih in tu slabi dogodkov, v prvi vrsti pa je domotožje. Pri pregledovanju tega, mi je večkrat pomagal tudi vaš časopis — Občinski poročevalec. Z dneva v dan sem ga težko pričakoval in ga bil vedno izredno vesel. Ravno preko vašega časopisa sem zvedel o mnogih novicah. Z veseljem lahko priznam, da sem ga večkrat prebral od prve do zadnje strani, tudi po dvakrat ali trikrat. Velikokrat sem ga pokazal tudi mojim kolegom in sem bil zelo ponosen na različne članke, iz katerih je bil razviden naš predelek domžalske občine. Vsebinska časopisa je izredno kvalitetna, še posebno, če ga bereš v tujem kraju, daleč od doma.

Uredništvu Občinskega poročevalca se najtopleje zahvaljujem za redno brezplačno pošiljanje časopisa v Skopje in želim še mnogo uspehov pri nadaljnji izdaji.

Andrejka Aleš
Vrba 15, Lukovica

Zgodba, ki jo
piše
življenje ...

Te dni sem inštruiral matematiko nekega srednjšolca, ki mu ni bilo v glavo, da veljajo za množenje potence z negativnimi eksponenti ista pravila kakor za množenje potence s pozitivnimi eksponenti. Svoje pomisleke je utemeljeval, češ, da za dobre ljudi (primer potence s pozitivnimi eksponenti) veljajo v življenju drugačna merila kakor za slabe (primer potence z negativnimi eksponenti), na kaj takšnega nikoli v življenju nisem pomislil, vendar velja pripomniti, da so matematične resnice drugačne od življenjskih, čeprav so matematične resnice v marsičem človeška tvorba. Sicer pa v življenju dolgevo drugače sprejemamo in obravnavamo kakor recimo prihodke. V matematiki dvojnih meril torej ni. Dvojna merila pa so na žalost del našega življenja.

Z neskaljeno pozornostjo spremljam vse izjave Marije Ciglarjeve, sploh pa tiste, ki zadevajo odnose med narodi in narodnostmi v Jugoslaviji in moram reči, da se z njenimi izkupitki, če se lahko tako izrazim, v velikih rečeh strinjam. Albancev ne meče vseh v en koš in upravičeno ugotavlja, da imamo dobre in slabe ljudi povsod: tako med Albanci kakor med Slovenci, Srbi in tako dalje. Kolikor si še postavljamo vprašanje v več ali manjrednosti določene naroda ali narodnosti, razodevamo s tem samo svojo majhnost: Z verskega stališča lahko enoumno rečemo, da je v principu vse ljudi ustvaril Bog, pri postavljanju zakonov pa tudi ne ločuje ljudi na ene in druge. Torej glede tega ne bi smelo biti nobene problema. Pa vendarle je! Miting! Srbov in Črnogorcev izražajo oziroma opozarjajo javnost na določene krivice, albanska zborovanja pa so per defitionem, skoraj tako, lahko kvečjemu iredentistični pojavi. Ljubljanskemu zborovanju (prvemu) se ni zgodilo dosti boljše in tudi v bodoče ne kaže drugače ... verjetno bo spet govora o kontrarevoluciji ali specialni vojni v Sloveniji. Spet dvojna (in celo trojna) merila ... Po čigavi, kakšni in kateri logiki?

Predsednika Predsedstva SR Slovenije Janeza Stanovnika spravljajo ob živce zaradi podajanja kolikortoliko realne politične ocene o Jugoslaviji v ZDA in ga kličejo na odgovornost, skoraj na sra-

motilni oder, srbskega partijskega voditelja, ki je hotel vso Jugoslavijo spraviti na kolena, pa nosijo na rokah ... in to na sam predvečer praznika — 29. novembra, takorekoč. Pri slednjem gre za vmešavanje v razmere sosednjih republik, pri Stanovniku zgolj za politično oceno. Kje je tukaj ravnovesje in od kod dvojna merila? Kdo garantira njihovo uveljavljanje brez škodljivih posledic? Zdi se, da se je izbranim krogom zdelo potrebno in umestno moralno potolči in diskvalificirati Janeza Stanovnika in Jožeta Smoleta, da bi na beograjskem mitingu oziroma po njem s »čisto vestjo« mogli reči, da se je narod izrekel zoper njiju. Stanovnik in Smole sta za svoje početje in izjave odgovorna samo pred svojo vestjo in pred slovenskim narodom, ki jima je zaupal odgovorne funkcije. Tudi glede Miloševića lahko rečemo podobno, torej da je odgovoren srbskemu narodu za svoje vzpone in poraze, odgovoren pa tudi ostali Jugoslaviji, kolikor kaže apetite, ki segajo izven republike Srbije.

Sama dvojna merila in spet dvojna merila! Tudi pri obravnavanju vojaške skrivnosti oziroma njenega izdajstva? (morda pa odkritja kaznivskega dejanja) gre za dvojna merila, za tiste v očeh vojske oziroma armade in za naša civilna ... In navsezadnje je še vedno boljše izdati vojaško skrivnost kakor izdati lasten narod pred prečo nevarnostjo z daljnosežnimi posledicami ... Boljše je namreč izbrati manjše zlo od večjega zla, če ni druge poti. Med narodnoosvobodilnim bojem so naši ljudje nešteto krat hodili po poti »manjšega zla« (laž v stiski, konkretno), ko so pred nemškimi oziroma okupatorskimi vojniki in gestapovci ščitili svoje ljudi — sonarodnjake in zatajili njihovo prisotnost v lastni hiši, da se jim ne bi zgodilo kaj hudega ... Ljudje pa se vedno učimo na izkušnjah. Razlika je samo ena: V našem primeru gre za našo, ljudsko vojsko ... ki pa žal — OČITNO — različne narode različno obravnava in sicer ne glede na njihovo različnost v navadah po nekakšnem čudnem ključu in okusu ...

Skratka: Spet (vsaj) dvojna merila ... Ali nas bo spravil 29. november? Ali bomo tudi mi stopili na »pot manjšega zla« (opozarjam na narekovanje, op. I. K. posebej) in pomislili četverico, da bi se izognili večjemu zlu, to je daljnosežnim posledicam po mnenju slovenske demokatične in strokovne javnosti protustavnega in protizakonitega ljubljanskega sojenja? Ostaja tudi odprto vprašanje, kdaj bomo monterje ljubljanskega procesa lahko postavili na zatožno klop ...

Nikakor ne smemo podležiti Prešernovim besedam »podplat je koža čez in čez ostala«, raje prisluhnimo Cankarjevemu izjavi, da brez velikega petka ne bi bilo velike nedelje, kar pa naj nam ne bo pretirano tolažbo in upanje: klic k enotnosti in postavitvi na lastne noge in mišljenju z lastno glavo ... mora v nas vedno bolj in bolj dozorevati, pa naj nas Beograd obravnava, kakor hoče, to svobodo mu lahko pustimo. Kalvarija četverice naj ne bo samo njihova Kalvarija, to je Kalvarija vsega slovenskega naroda ... Ali se zavedamo vsega tega? Hic et nunc, kajti po toči zvoniti je prepozno!

Ivček Kopic

Dršali smo se

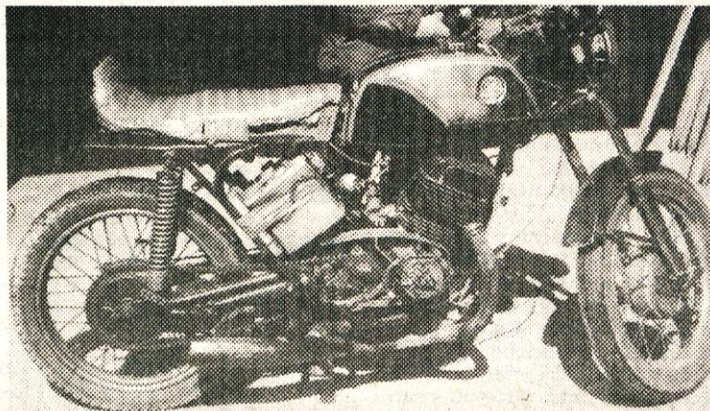
(in se še bomo!!)

Sneg nas letos skoraj ni presenetil, presenetila pa nas je že pred njegovim prihodom sprejeta odločitev, da zaradi pomanjkanja denarja, ceste, ulice, poti ne bodo tako (ne)očistišeni, kot so bili doslej. Naj bo stabilizacija vsaj neke konkretna, so rekli zadolženi za to, in se s plugi, peskom in soljo zapodili le po najpomembnejših cestah, na vse ostalo pa v skladu z navodili: pozabili ...

Tako so ostale neočistišene za nekatere še vedno najpomembnejše poti, ostali so neočistišeni pločniki, dvorišča, vhodi v trgovine in še kaj bi se našlo in vse se je zaradi vremenskih (ne)prilik tik pred prazniki spremenilo v drsalnice. Le-te so od neveščih občanov zahtevale prave piruete, dvojne skoke, ne najbolj elegantne lastovke, da o

Zima nam je spet pokazala roge ... Za začetek že v novembru — kako pa bo naprej, bomo pa še videli. Začelo se je takole pri Homcu ...

Človek bi se zgrozil. V teh dneh so ceste polne mladih motoriziranih motoristov, ki vse vprek uporabljajo mnogokrat brez odgovornosti vse površine, tudi neprometne. Dogaja pa se celo, da se vozijo z neverjetnimi vozili!

Kako naj
poglobimo
svoje življenje
v novem letu
1989?

Do Novega leta nas loči le še nekaj dni, za katere se nam do zveča, da minevajo hitreje kot sicer, pa čeprav živimo v pričakovanju. Neradi slišimo, da se z Novim letom izteka tudi eno leto našega življenja. Visoki starostni jubileji so slovesnosti za redke izbrance, staranje in štetje let pa je naša skupna slabost. To je najbolj trden privilegij naše nečimrnosti — nihče ne stega roke po njem, nihče, razen smrti seveda. Tu smo z najvišjimi dostojanstveniki čisto in do konca enakopravni ... Toda mi želimo živeti in sicer srečno živeti, kar nam bo uspelo le, če bomo vsaj nekaj te »enakopravnosti« na ustrezen način udeležili v svojem življenju.

Ko si medsebojno pošiljamo najlepše in najčistejše želje za praznike in novo leto, morda samo podzavestno čutimo, da je notranji mir posameznika, to je MIR V MALEM, izhodišče za medsebojno sožitje in za MIR V VELIKEM. Človek, ki navzven mirno deluje, prenaša svoj mir na sočloveka. zakaj mir je nalezljiv. Mir je zmagovit, kar pobja morebitne nizke strasti sogovornika. Z mirom v sebi ustvarjamo mir okrog sebe in poglabljamo svojo vero v človeka, žal premalo se zavedajo, da na ta način snujemo VESOLJNO DEJANJE miru in ljubezni: Iz posameznikov namreč obstaja svet ...

V novem letu si prizadevamo dvigniti najprej osebno etično in moralno raven, začeti moramo vsak pri sebi ... Iz etike in morale se bo mogoče razraščala potreba po čednejši demokraciji, navsezadnje GRE ZA DEMOKRACIJO ... In če bomo od tod štarali na ekonomijo in gospodarstvo, za katere morata brezpogojno veljati ETIKA in MORALA, kakor tudi za politiko, ki oblikuje ekonomijo in gospodarstvo, bomo sebi in svetu ustvarili znatno boljše pogoje za življenje v novem letu, ki je pred nami.

Človek pa bi ne bil človek, če v življenju ne bi iskal idole, znamenja herojstva, vzornike ... Pregovor pravi, da besede mičejo, zgle di pa vlečejo ... In danes v tem voščilu nam vsem želim postaviti za ZGLEDE kmeta — proizvajalca

OO ZSMS Preserje
OK ZSMS Domžale

ORGANIZIRATA
PLESNI TEČAJ

Posvetili se bomo naslednjim plesom:
foxtrot, disco, hustle, valček in še kaj po dogovoru!

Tečaj bo trajal 8 petkov po 2 uri in se bo začel v petek, 6. januarja 1989 ob 19.30 uri.

Potekal bo v prostorih osnovne šole Radomelske čete Preserje.

Cena tečaja je 40.000.— din.

Vsi zainteresirani se lahko prijavijo na OK ZSMS Domžale, Ljubljanska, 70/II., tel. 721-790 ali pri Korošec Tomažu — OO ZSMS Preserje.

pravih esibisijskih nastopih, ki so se navadno zaključevali v elementih talne gimnastike sploh ne govorim.

Pa kaj bi! Odgovorni že vedo, zakaj ni nihče čistil, nihče posipal, solil! Pri tem ne gre za komunalce, ki so v tem primeru le skoraj dosledno upoštevali sprejet dogovor in kronično pomanjkanje denarja v cestnem gospodarstvu, temveč za vse nas, pa naj bodo to trgovci, lastniki različnih lokalov, ki niso primerno očistili pločnikov in drugih površin ob vseh v trgovine (oprostite tisti, ki ste to storili pravočasno). Podobno so se odrezale tudi vse ostale ustanove, pa tudi hišni sveti in posamezniki, ki niso imeli posluha (denarja), da bi vsaj poizkušali narediti, kar se da. Marsikje bi se dalo urediti z malo dobre volje in nekaj dinarčki, ponekod z veliko dobre volje pa tudi nekaj denarja, ampak dalo bi se!

Dobra volja še zastoj, uporabimo jo ob naslednjem poledici. Za začetek ... VSAK PRED SVOJIM PRAGOM!

OSA

Zima, zima bela ...

Sprehod po ledu

Prvi sneg. Pravzaprav nas je presenetil še v jesenskem času, saj so bila drevesa še polna listja. Še bolj nas je presenetil polarni mraz. Temperatura je padla do 15 stopinj pod ničlo in čez. Tako kot vsako leto se je ponovila ista pesem. Za avtomobile je bilo odlično poskrbljeno. Ceste splužene do asfalta, posute, soljene. Za pešce pa malo ali nič. Buldožerji so navrgli na pločnike kupe snega. Saj imajo pešci dvoje nog, pa jih lahko preskočijo. Tu in tam je sicer bila v snegu izkopana ozka gaz; ravno toliko, da lahko postaviš nogo pred nogo. Utrujen se vsedeš na tisto izboklino pod kamniškim podvozom. Pa te kmalu odnese. Vse okoli je polulano. Zmrznjeni curki se vlečejo čez pločnik. Pred novo postajo milice je pa vse čisto, tako, kot bi moralo biti povsod (zato pa je milica!). Na drugi strani ceste pa en sam led. Na ledu pa niti zrnca peska (sicer pa peska ni bilo nikjer). Iščeš varno stopinjo. Varo? Samo čakaš kdaj se boš zvrnil na poledenela tla. Pa boš v mavcu ali v bolnici. Vseeno pa upam, da ne bo tako hudo in da bomo celi in zdravi stopili v Novo leto 1989.

Majda Bauer

Opozorilo in prošnja!

Halo, Mengšani!

Prebivalci Blejčeve ceste 9 v Mengšu, prosimo občanec bližnje in daljnje soseske, da nam ne bi več onesnaževali našega okolja s tem, da nam prinašajo najrazličnejšo umazanijo, to je odpadke od blaga, staro posodo, smeti in drugo ter vse to odlagajo pred našimi kontejnerji.

Kontejner za smeti smo sami plačali in zato prosimo, naj vsak pometa pred svojim pragom in tja (ter v svoj kontejner) tudi odlaga. Vsi smo dolžni paziti na čistočo, ki nam pomeni pol zdravja. Vljudno prosimo za razumevanje!

Prebivalci Blejčeve 9 v Mengšu

in trdo kmečko delo, ki je ob vremenskih podnebnih razmerah naravnost determinirano na uspeh in sado: kmet mora namreč ob določenem času vsejati seme, vseskozi z ljubeznijo in delom, ki je eno samo vzvišeno dejanje, hraniti in obdelovati zemljo, da mu bo ob drugem določenem času vrnila njegov trud in rodila svoj sad ... Zemlja ne pozna goljufije in korupcije, zemlja je sigurna ...

In če bi neketje tako vršili svojo službo in druge obveznosti, Jugoslavija danes zagotovo ne bi poznala besede — stabilizacija, inflacija in podobno. Kakor s(m)o po vojni slepo zatirali kmeta, mu povrnimo v novem letu njegovo

DOSTOJANSTVO s tem, da ga posnemamo in da se ravnamo po njegovih izkušnjah ... ŽAL PREMNOGOKRAT IZGUBLJAMO SMISEL ZA DELO (nasploh) KOT VREDNOTO, KER SMO PREPOLNI OSEBNEGA UVELJAVLJANJA, včasih brez prave osnove: med obojim je namreč velika razlika — kakor iz brega na breg.

V novem letu osvežimo LJUBEZEN do domovine in do kulturne dediščine naših prednamcev. Izravnajmo nastale griče in doline v odnosih med našim narodom in JLA; obojestransko, in po možnosti prispevamo k izboljšanju sicer mačehovskega odnosa federacije do nas — Slovencev. Potrudimo se, da se bodo pripadniki drugih narodnosti, ki žive med nami, počutili kakor v domači kmečki izbi in pri tem zvesto ohranjamo svojo jezikovno in narodno identiteto. Razlikujmo med ljudmi in politiko določenega naroda in ne zmečimo vsega v en koš ... Ljubimo svojo domovino, zavedajoč se, da pa je še tako slaba Jugoslavija še vedno boljša kakor okupirana Jugoslavija, kar pa naj na nas ne deluje uspavalno, ko vemo, da nam je potrebna AKCIJA.

Glasno nazdravimo ob prestopu v Novo leto 1989, da bomo vino, ki ga sicer samo vidimo, okušamo in vohamo, tudi slišali, hkrati pa poiščimo tudi vsaj en hip in v tihoi prisluhnimo glasu našega srca, ki bo novoletno noč pripravljeno objeti vse svet in vsaj nekaj te pripravljenosti ponosimo s seboj v novo leto, da bomo pestreje zaživali v vesoljni bratski ljubezni ... Kadar nam bo hudo in se bodo zgrinjali nad nas temni oblaki, ne pozabimo, da bi čudoviti in sončni trenutki v našem življenju ne imeli tega čudovitega sijaja, če ne bi bili pripeti na ozadje senc in nesporazumov, ki bodo tudi v novem letu del našega življenja, stremimo in hrepnimo pa za tem, da jih bo čim manj ... In kaj naj rečem ob koncu: V novem letu 1989 vsem našim ljudem želimo POGUM, da bomo spreminjali vse tisto, kar se da spremeniti, ODLOČNOST, da bomo pustili na miru tisto, kar se ne da spremeniti in RAZSODNOST, da bomo znali ločevati eno od drugega.

Ker Božič spet dobiva v našem narodu svoje mesto brez kakršnegakoli konfesionalizma, si dovoljujem vsem tistim, ki boste brali te vrstice, zaželeto lepe, bogate božične in novoletne praznike, v novem letu 1989 pa predvsem MIRU, USPEHOV, ZDRAVJA in MOČI. Nenazadnje pa želim spoštovanemu uredništvu našega priljubljenega in vedno bolj brane občinskega glasila tudi v prihodnje srečno in skrbno roko pri vodenju časopisa.

SREČNO V NOVO LETO, SREČNO V NOVO LETO 1989!

Ivan Kopic

Cvekarje rešujejo

Ondan primaha sredi dopoldneva naš sine domov. V takoimenovani Texas hodi.

»Kaj ni pouka? Kako to, da si sredi dopoldneva že doma?« rineva z možem vanj.

»Ih, kaj,« odvrne mali, »cvekarje rešujejo, pa so nas poslali domov...« Najprej mi pade pred oči dejstvo, da je otrok doma, pa bi moral biti v šoli. Saj za to jo menda imamo, da bi se v tistih 210 dneh šolskega leta otrok v šoli nekaj naučil, da bi nekaj odnesel od pouka. Sedaj pa tole...

Potipam malo našega sina: »Kako pa ostali? So tudi oni odšli domov?«

»Kje pa,« odvrne sine, »po mestu so šli, malo na levo, na desno, k fliperjem, pa po bifejih. Nekaj se jih je zapodilo proti Loteriji, 3x3 so čisto »ludi«

»Dobro, dobro,« ga pomirim, »če te nočejo učiti v šoli, se uči doma,« pa ga napotim v sobo, sama pa razmišljam:

— Kako lahko dijake v srednjem šolstvu sredi rednega šolanja spustijo domov, ko naj bi se učili?

Ali je to prav? Je to predvideno. Ali ni za takoimenovano »reševanje cvekarjev« morda primernejši čas pred poukom ali po njem...

Zato, ker me moti, postavljam tole vprašanje vodstvu šole: »Ste to predvideli, je to prav?«

Je to v dobro našega šolstva, vzgoje in izobraževanja, vede, za katero starši od vas pričakujemo, da ste v njej strokovnjaki...

Veseli bi me o tem »spuščanju domov« slišati vaše mnenje. Ali ni odsotnosti iz šole že tako preveč? Ali dragi tovariši v prosveti s takim ravnanjem ne prevzimate tudi vi ne majhen delež krivde za pojav, ki mu pravimo — osip znanja. Rada bi zvedela vaše mnenje, drugo vprašanje pa je, če ga bom dočkala.

Občanka iz Domžal

Naslov ima odgovorni urednik)

Srečno, Stoparji!

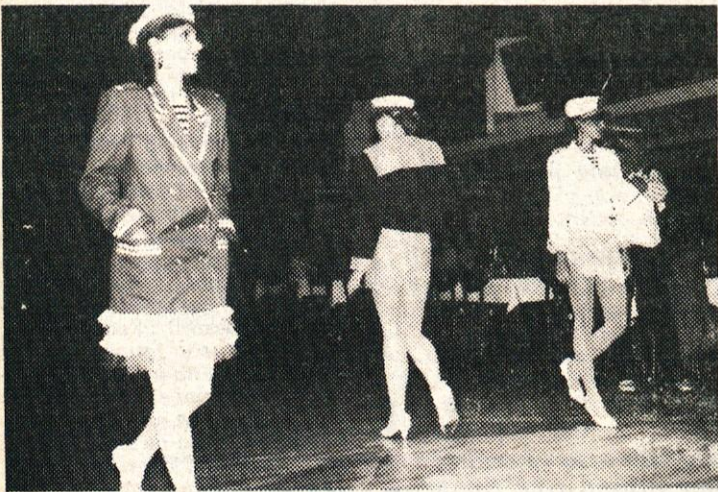
Pred dnevi so Mengšani, okoličani in vsi, ki jim je pri srcu domača glasba doživeli trikratno ponovitev prireditve »Srečno, mladi fantje«, ki so jo ob slovesu — odhodu k vojakom pripravili člani tega mladega, obetavnega ansambla.

Šlo je za multimedialno prireditev, v katero so vključili marsikaj kar člani ansambla (z dvema Natašama vred) znajo, počnejo, muzicirajo, se zabavajo.

Ob tehnično imenitnem glasbenem nastopanju, ki je bilo za nastop v živo neverjetno kakovostno, so še prepevali, stresali šale, doživljajo svoja najrosnejša leta ipd. Večer je vodil Črt Kanoni, imenitne besedne akcente pa mu je dala dramska umetnica Polona Vetrhova. Monotonijo podobnih glasbenih nastopov sta popestrila film in pa 36 diapozitivov, kar pa je bilo vse na ne dovolj visoki tehnični ravni, ki je v večeru izstopala v negativnem motečem smislu.

Lepo doživetje, ki ga je zasnoval Ivan Sivec je bilo ganljivo slovo od mladih fantov ROBIJA, FRANCIJA, PAVLETA in JOŽETA je izzvenelo v želji, ki so jo zapisali kot naslov kasete, nosi pa jo tudi ena od pesmi: Srečno, mladi fantje...

M. B.

Leto je zopet okrog. Moda je prinesla marsikaj, kar je mojster Ivan Debevc iz Mengša skušal pokazati na nekaj modnih revijah in predstavitev... Na sliki so modeli (manekenke) na modni reviji v Festivalni dvorani, ki so jo pripravili v okvirni dejavnosti Centra mladih v novembru 1988.

Pozdrav Novemu letu.

Novo leto se bliža nam že z nancem izražamo le dobre želje, da bi zdravja prineslo nam, prijateljstva moč in dočakati ga veselo praznujoč.

Že staro se umika, se pod težo spodtika, ker bremena celoletna težijo ga k tlom.

Ali je bilo srečno vendar bili smo z njim, da bi novo prineslo mir mnogim, mnogim ljudem.

Ivan Hribar

Uspešne akcije zbiranj odpadnega papirja!

Učenci podružnične šole Vrhpolje so v mesecu oktobru skupno z vodstvom šole — začeli zbiralno akcijo odpadnega papirja. Akcija je zajela vsa gospodinjstva v krajevni skupnosti Vrhpolje—Zalog. Tridnevna akcija je uspela, saj so učenci nabrali kar 570 kilogramov papirja, ki je bil odpeljan v predelavo na Količevo. Izkupiček od zbranega papirja, ki so ga vrnili kot sekundarno surovino, bodo namenili za končni izlet ob koncu šolskega leta.

Veliki sta bili dobra volja in zagnanost slehernega učenca pri zbiranju starega papirja, saj so si razredi med seboj napovedali tekmovalstva, kateri bo več nabral. Zanimivo jih je bilo gledati, ko so učenci z različnimi prevoznimi sredstvi prevažali odpadni papir na deponijo podružnične OŠ Vrhpolje.

Sicer akcije organizirajo vsako leto dvakrat in sicer spomladi in jeseni, učenci od 1. do 4. razreda — skupno z vodstvom maticne šole »Jurij Vega« iz Moravč.

Tako bodo pridobili nekaj denarja za zaključni izlet, okolje bo lepše, saj je treba varčevati s surovinami, ker je treba čuvati naše gozdove.

Jože Novak

»Star papir tudi nekaj velja...« tako pravijo otroci na Vrhpoljah...

Vrhpolje pri Moravčah:

Skrb za spominska obeležja!

Krajevna organizacija ZB NOV Vrhpolje v občini Domžale, skrbi za svoja spominska obeležja na svojem območju. V letošnjem letu so bile pozidane stopnice pri spomeniku, hkrati z ureditvijo okolice spomenika in

namestitvijo reflektorja. Finančna sredstva je prispevala krajevna skupnost, zidarska dela pa so opravili člani borčevske organizacije. Ta ureditev je prispevala k lepšemu videzu samega kraja in je odsev piate in dolga do padlih krajanov.

Tako so učenci podružnične osnovne šole skupno z učiteljicami — uredili spominsko obeležje. Kot vsako leto so tudi letos pripravili žalno slovesnost pred spomenikom 35 padlih borcev in žrtvam fašističnega nasilja iz območja krajevne skupnosti. Ob spomeniku se je zbralo precej

krajanov, predstavnikov krajevne samouprave in družbenopolitičnih organizacij ter učencev. Predsednik borčevske organizacije tov. Tone-Gregor Peterka je imel krajši govor o grozotah, ki so se dogajale med NOB v teh krajih. V kulturnem programu pa je nastopil mešani pevski zbor učencev podružnične šole Vrhpolje pod vodstvom Albin Peniča, sledile so tudi recitacije. Tudi na tak način prenašajo tradicije NOB na mlajšo generacijo, da bo znala ceniti trpljenje med vojno.

Jože Novak

Hlebček za prihodnost in za srečno novo leto

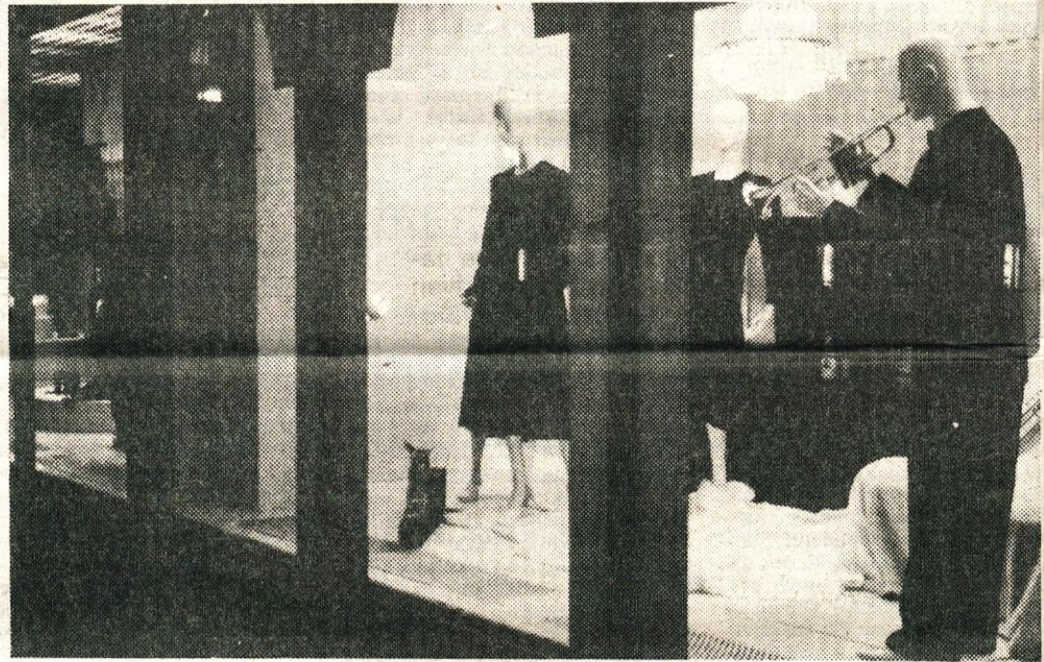
Ko le mogla bi... takšen hlebček spekla bi, da človeku vsakemu košček sreče dala bi...

Ko le mogla bi, takšen hlebček spekla bi, da lakote, trpljenja — nihče spoznal ne bi...

Ko le mogla bi, takšen hlebček spekla bi, ki bil bi iz testa in takšnih še želja, da MIR in pa SVOBODA — za VSE, ZA VEDNO bi bila.

Namesto hlebčka takega, zdaj tu je tale pesmica: pozdrav naj bo za vsakega — ljudi iz širnega sveta...

Rozka Štefanič

Pohvala Napredkovim aranžerjem! Že v začetku decembra so v Napredkovi veleblagovnici izredno lepo uredili izložbe in druge površine, ki so jih v tej DO namenili ekonomski propagandi in reklami. Pohvaliti moramo izjemno skrbno opravljeno delo oz. rezultate tega dela, saj je navsezadnje to tudi dokaz prepričanja, da se blago samo po sebi ne prodaja. Za lep estetski doživljaj gredo besede pohvale tistim, ki so zazlužni za izjemno delo, strokovno in z občutkom urejene izložbene površine Veleblagovnice.

Tako je pač...

Postoj, ko mimo greš

V Moravčah imamo lep spomenik, ki predstavlja borca, ki hiti v boj s puško v roki. Poleg spomenika je velika plošča, na kateri je vklesanih 176 imen padlih borcev in žrtev vojne. Vsako leto prirejamo skupno s krajevno skupnostjo, SZDL, mladino, moravsko godbo in pevci žalno svečanost, ki pa je na žalost zelo slabo obiskana. Letos smo na vidna mesta dali lepake, s katerimi smo povabili vsaj tiste občane, katerih svojci so padli v vojni in so njihova imena vklesana na plošči. Vendar izgleda, da se jim ne zdi več vredno, da bi s svojo prisotnostjo na žalni svečanosti počastili spomin človeka, ki je za svobodo daroval najdražje kar je imel, — svoje življenje. Naša KO ZB NOV ima tudi preko 30 ljudi, ki prejemajo priznawalnino in bi bila njihova dolžnost, da bi vsaj vsako leto enkrat prišli na kraj spomina žrtev vojne. Vendar razen morda 6 prejemnikov tudi onih ni bilo. Žalostno, vendar resnično. Leto za letom slabše...

Hvaležni pa smo Lavračevi Minki iz Moravč, ki redno, vsak teden prinese velik šop rož k plošči padlih, čeprav na plošči ni nobenega imena padlega borca ali žrtve vojne, ki bi bil njen sorodnik.

Za KO ZB NOV Moravče — tajnik: Ivanka Brodar

Članice in člani društva upokojencev, preberite!

Verjetno ste že seznanjeni z objavo Delavske univerze iz Domžal z dne 23. 3. 1988. Odločite se in se prijavite. Neštete izobraževalne oblike vam bodo prijetno in koristno dopolnile vaš prosti čas. Začenjamo tudi s tečajem nemščine in angleščine. Menimo, da z njima ustrezamo vašim potrebam po dodatnem izobraževanju. Tečaja bosta v dopoldanskem času v prostorih Delavske univerze v Domžalah. Upokojenci, prijavite se! Izrežite spodnjo prijavnico in jo izpolnjeno odnesite na Delavsko univerzo v Domžalah.

ODBOR DRUŠTVA UPOKOJENCEV DOMŽALE

PRIJAVNICA

Podpisani(a) _____

stanujoč _____

član(ica) DRUŠTVA UPOKOJENCEV _____

se prijavljam na tečaj: nemščine, angleščine (nezaželeno črtajte).

Podpis _____

— izrežite —

ončano je prvenstvo motokrosistov

Uspehi nad pričakovanji

Motokrosisti so imeli letos zelo razvejano prvenstvo v treh razredih. Največji uspeh je dosegel Bernard Urbanija, ki je z enoletnim presledkom osvojil svoj tretji naslov državnega prvaka v razredu do 25 ccm. Zmagal je na vseh sedmih dirkah. Na drugo mesto v tem razredu se je uvrstil vse bolj zanesljivi Janez Juhant. Na šestnajsto mesto se je uvrstil Ivan Vrenjak in za njim je sedemnajsti Marjan Dolinšek ter Franci Cerar na enaindvajsetem mestu med sedesetimi tekmovalci, ki so nastopili v tem razredu. Ekipa AMD FAM Lukovice je tako prepričljivo osvojila prvo mesto za državno prvenstvo in med ekipami delovnih organizacij.

V težjem razredu do 250 ccm se je na koncu prvenstva nekoliko zapletlo. Medtem, ko se še pogajajo o uvrstitvi na prvih dveh mestih, sta na naslednjih dveh mestih pristala Domžalčana. Marjan Avbelj član AMD Domžale, ki je večidel prvenstva nastopal na starim motorjem, je osvojil tretje mesto in Vladimir Andrejka sedaj član AMD Lenart, četrto. V tem razredu sta nastopala tudi člana FAM Lukovice Sandi Srdar, ki je zaradi prometne nesreče sredi prvenstva moral odstopiti in Jože Cerar.

V razredu do 80 ccm sta naše barve branila brata Boris in Roman Cerar in pristala na sedmem oziroma devetem mestu na dirkah državnega prvenstva med osemnajstimi nastopajočimi. Na republiškem tekmovanju pa sta se uvrstila na šesto in sedmo mesto. Oba sta nastopila letos šele prvič v tem tekmovanju in dosegla solidno uvrstitev.

Na republiškem prvenstvu je v razredu do 250 ccm prepričljivo zmagal Lukovčan Simon Avbelj, sicer član AMD Brežice, ki te dni odhaja v JLA. Sandi Srdar je bil šesti, Miran Juvan deseti, Jože Cerar dvajseti in Andrej Koželj trindvajseti, vendar so nastopili le na polovici od vseh dirk. Ekipno so bili člani FAM Lukovice drugi.

Kar 57 tekmovalcev, med njimi tudi dekleta, je nastopalo na republiškem prvenstvu do 250 ccm. Ivan Vrenjak je bil šesti, Franc Cerar trinajsti, Marjan Dolinšek štirinajsti in Milan Avbelj petintrideseti. Med šestnajstimi ekipami so bili Lukovčani peti.

Večina tekmovalcev je imela, poleg teh nastopov v prvenstvu, še nekaj drugih dirk. Najmlajši motokrosisti pa so se pomerili na več dirkah po Sloveniji na tekmovanjih za pionirje. FAM Lukovica ima med najmlajšimi kar 18 tekmovalcev, ki se bodo že v naslednjih letih prebijali v višja tekmovanja in tako bo imel motokros v naših krajih še naprej svojo domovinsko pravico.

Stane Benkovič

Državni prvak v motokrosu – Bernard Urbanija – Mišo

Za osvežitev spomina najprej nekaj podatkov iz albuma našega uspešnega motokrosista. Bernard Urbanija, obutveni tehnik prav te dni praznuje svoj šestindvajseti rojstni dan. Med motokrosisti je najprej postal prvak v razredu do 50 ccm. V višjem razredu do 125 ccm je bil v prvem letu nastopanja peti in nato še štirikrat drugi in trikrat prvi državni prvak. Dvakrat je bil najuspešnejši v svojem razredu na tekmovanju za pokal Alpe-Jadran.

Kako uspešna je bila letošnja tekmovalna sezona?

»Letošnja sezona je bila zame kar uspešna. Ponovno sem si priporil nazaj lani nesrečno izgubljen naslov državnega prvaka. Zmagal sem na tekmovanjih v dvoranskem motokrosu v Celju, Radgoni, Jastrebarskem in Zagrebu. V tekmovanju za pokal Alpe-Jadran v razredu do 250 ccm sem bil peti. Žal ni šlo povsem brez nezdov. Na tekmovanju za pokal narodov v Franciji, ko sem branil jugoslovanske barve, sem si poškodoval koleno. Z masazo dr. Ahčina pa sem z mojim zaščitim kolonom že v najkrajšem času lahko uspešno nadaljeval na tekmovanjih.«

Kakšni so načrti za naprej?

»V naslednji sezoni bi se rad spopadel v boju na dirkah za dr-

Bernard Urbanija, letošnji državni prvak.

žavno prvenstvo v dveh razredih do 125 in 250 ccm, v kolikor bo to nam tekmovalcem to omogočeno. Tekmoval bom tudi na dirkah za pokal Alpe-Jadran in na drugih mednarodnih dirkah pri nas, v Avstriji in ZR Nemčiji. Udeležil se bom tudi tekmovanj v dvoranah in na snegu.«

Kako je z motorji in za katere barve bodo ropotali?

»Za naslednjo sezono imam pripravljena dva Suzukija. Za razred do 125 ccm imam že nov model, saj si prav tu obetam največ uspehov. Glede prestopa pa imam zelo mamljivo ponudbo iz INA jake in od Kompas-Hertza, vendar se bom težko odločil za prestop iz svojega matičnega društva FAM Lukovice, kjer pa na žalost nimamo takšnih finančnih pogojev kot drugje. Sedaj tudi še nimam nobene rednega sponzorja in v kolikor bi dobil pokrovitelja v svojem okolju, bi bila odločitev zame lažja. Za moje nastope imajo veliko razumevanja v naši delovni organizaciji Planika TOZD Mojca v Lukovici.«

Stane Benkovič

Vidni uspehi mladega kolesarja:

Boštjan Pavli – nadaljevalec domžalske kolesarske tradicije

Na našem območju ima kolesarstvo kar lepo tradicijo. Že od nekdaj smo radi kolesarili, zadnjih nekaj let pa delujejo v naši občini tudi trije kolesarski klubi: Disk — Domžale, Hrast — Dob in Partizan — Mengeš. Vendar vsi ti klubi delujejo predvsem v rekreativni dejavnosti in prireajo kolesarske maratone, tekmovanje v ciklokrosu ter gorske vožnje na kronometer. Pravih cestnih dirk pa ni in zato se naši tekmovalci — kolesarji zbirajo tudi v ljubljanskih klubih. Že pred mnogimi leti je bil Ljubko Vidali iz Stoba naš stalni član državne reprezentance, ki je po vojni v potu svojega obraza vrtil pedala za jugoslovanske barve na dirkah po Evropi in na vročih afriških tleh.

Kolesarstvo je eden najnapornejših športov, kjer pride do izraza predvsem dobra kondicija ter vzdržljivost tekmovalcev. Za uspeh na dirkah je potrebno veliko priprav, odrekanih ter treningov in prelitega znoja. Dober kolesar je lahko le tisti, ki se začne dovolj zgodaj ukvarjati s kolesarstvom. Eden takšnih je tudi štirinajstletni Boštjan Pavli, učenec sedmega razreda osemletke Vencija Perka, ki tekmuje že od svojega desetega leta naprej. V štirih letih je osvojil že 22 pokalov in 67 medalj. Nagrada za osvojitev prvega mesta je kdaj tudi torta, ki jo s svojimi sptekmovalci takoj pospravijo v prazne želodčke. Boštjan, ki je že dobil nadimek »Profi«, in je član Roga iz Ljubljane, je sicer bolj redkobeseden, zato pa toliko bolje vrtil pedala. Pri oblikovanju

misli sta mu pomagala tudi mama Slavka in oče Janez.

Kdaj si začel kolesariti in kdo te je za to navdušil?

»S kolesarstvom sem se začel resneje ukvarjati leta 1984, ko mi je bilo deset let. K temu športu me je najbolj vzpodbujal oče, moj vzornik pa je bil kar sosed Zvone Kosirnik, ki je bil v mojih letih prav tako uspešen. Zdaj pa se že posveča delu z mlajšimi pionirji.«

Kako uspešna je bila tvoja dosedanja vožnja?

»Moja prva dirka je bila v Litiji, ko sem začel med pionirji v skupini C in zmagal. To me je še bolj vzpodbudilo in vedno mi je uspešno priti med prvimi v cilj. V naslednjih dveh letih sem tekmoval v skupini B ter obakrat osvojil naslov republiškega in državnega prvaka v ciklokrosu in najhitrejši

sem tudi v cestni vožnji, ki je veljala za republiško prvenstvo. Zadnji dve leti sem se posvetil le cestni vožnji med najboljšimi pionirji, kjer sem bil lani drugi in letos ponovno prvak.«

Kje vse tekmuješ?

»Nastopal sem že po vsej Sloveniji, kjer so prirejali kakšna tekmovanja tudi za nas pionirje in tekmoval sem že na mednarodnih dirkah. V Avstriji sem bil enkrat drugi in dvakrat četrti na 45 km dolgi progi, kjer je bila povprečna hitrost najhitrejšega nad 35 km/h.«

Kako se pripravljáš za novo sezono in kdo je tvoj trener?

»Med zimskimi počitnicami sem bil na sedemdnednih pripravah v Poreču in komaj čakam na nove, saj bo ob koncu priprav tudi že prva dirka. Doma skrbim za svojo kondicijo predvsem v telovadnici, nekaj pa jo bom pridobil tudi na snegu. Do sedaj me je treniral oče, ki skrbi za pionirje v klubu. Zdaj, ko grem med mladince pa nas bo vodil profesionalni trener in pred tem odlični kolesar Vinko Polončič.«

Ali imaš med vrstniki tudi kaj posnemalcev?

»Nekaj jih je, ki stopajo po moji poti iz Domžal in okolice, to so: Zajdela, Hauptman, Presekar, Cevc in vsi nastopajo za Rog. Upam, da se nam bodo pridružili še mlajši, saj je podmladek vedno dobrodošel.«

In kakšni so tvoji nadaljni življenjski cilji?

»S kolesarjenjem bom še nadaljeval, dokler me bo to veselilo,

Nadobudni kolesar Boštjan Pavli iz Domžal...

vendar si z načrti za naprej ne delam skrbi. Morda bodo kakšni bolj določeni načrti prišli kdaj pozneje. Najprej se bom po končanem rednem šolanju poizkusil izučiti za kuharja.«

Kako pa je s kolesom in ostalo opremo?

»Naš kolesarski klub Rog zelo dobro skrbi za nas tekmovalce. Drese in vso drugo opremo s kolesom vred dobimo v klubu, in zato tudi vabim vse pionirje z našega okoliša, ki bi se želeli poizkusiti v kolesarstvu, da se nam pridružijo.«

Stane Benkovič

Srečanje telesnokulturnih delavcev

Za nami je že 12. srečanje telesnokulturnih delavcev, srečanje vrhunskih športnikov, najboljših ekip na tekmovanjih v SR Sloveniji in SFRJ s športnimi delavci in ne nazadnje s svojimi navijači.

Prireditve zaradi prireditve, na srečanju športnih delavcev različnih športnih panog, ki so vedno pripravljene veliko postoriti v svoji panogi, v svojem klubu, ne glede na porabljen sredstva in čas. Brez »takih« ni športa, ne v manjših krajevnih skupnostih in ne v večjih klubih in društvih, kjer se dela strokovno-profesionalno in kjer so dosežki potrjeni z medaljami na največjih tekmovanjih.

Veliko je že bilo zapisanega o domžalski telesni kulturi, o njeni preobrazbi, načrtih, željah, uspehih tako tekmovalnih kot organizacijskih, gradnji športnih objektov, organiziranju najrazličnejših rekreacijskih tekmovanj, veliko manj ali pa skoraj nič pa o samih organizatorjih, blagajnikih, gospodarjih, trenerjih in drugih.

Telesnokulturna skupnost Domžale je tudi letošnje leto razpisala kriterije in merila za pridobitev oz. podelitev odličij telesne kulture. Po poslanih predlogih je komisija ugotovila, da imamo vsako leto več predlogov ter da so podeljena odličja resnična zahvala za dolgoletno delo na področju telesne kulture ter kvalitetnega športa.

Letošnje leto smo podelili naslednja odličja:

— 7 priznanj mladim perspektivnim športnikom
— 30 bronastih plaket od tega 17 organizatorjem, trenerjem, nekdanjim igralcem ter 13 aktivnim športnikom
— 16 srebrnih plaket, 8 so jih prejeli organizatorji, 8 aktivni športniki
— 12 zlatih plaket, od tega 8 športniki ter 4 ostali
— 6 bloudkovih značk, 1 bronasta, 2 srebrni in tri zlate

Priznanja so prejeli:

— ANJA ŠETINA, TINA DEMŠAR, SAŠA SLANC, SAŠA GRMEK — vse Kotarkarsko drsalni klub Domžale za tekmovalne dosežke na republiškem prvenstvu SR Slovenije

— RADO MIHORIČ, BORIS GORENC, MATEJ PAJNČ, vsi Košarkarski klub Domžale za uvrstitev v pionirsko in kadetsko reprezentanco SR Slovenije

Bronaste plakete so prejeli:

LOJZE ŠIRCELI, Planinsko društvo ONGER, Trzin
ALOJZ GRADIŠAR, Strelska družina Domžale
EKIPA MLADINK IN MLADINCEV Strelske družine Tine Kmetič Trzin

MILAN KLOPČIČ, Strelska družina Tine Kmetič Trzin

— EKIPA PIONIRJEV namiznega tenisa TVD PARTIZAN Mengeš

MARIJA SITAR, TVD Partizan Mengeš

METKA VOLKAR, MANICA ŠTREKELJ, TVD Partizan Domžale

STANISLAV KEPIC, ROMAN BITENC, Smučarski klub Termit Ihan

ANDREJ IGLIČ, Krajevna skupnost Rafolče

ROMAN LAZAR, Atletski klub Domžale

KLEMEN KOČAR, Težkoatletski klub Domžale

PRIMOŽ KOŠAK, ZDENKA ŠTEFAN, TVD Partizan Domžale

ATLETSKI KLUB DOMŽALE ob njegovi desetletnici

DAMJAN BARIČ, VERONIKA MIHALEC, Atletski klub Domžale

MARKO ARNEŽ, MATJAŽ GOLTES, Smučarsko društvo Domžale

JANEZ OREHEK, TVD Partizan Dob

MARKO DOLINŠEK, ANDREJ VUGA, Lokostrelski klub Mengeš

MARJAN MEDVED, Nogometni klub Domžale

PAVLE ANDREJAŠIČ, Košarkarski klub Domžale

JANEZ ŽNIDAR, ANTON ŽIŽEK, Planinsko društvo ONGER Trzin

PETER KRALJ, Košarkarski klub Domžale

GRIŠA KERSNIK, JANEZ PEVEC, AMD-FAM Lukovica

MATJAŽ ČIK, Konjeniški klub Krumperk

Zlate plakete so prejeli:

EKIPA AMD Domžale

GREGOR GOREC, MARTIN ŠRAJ, AMD Domžale

JOŽE KRALJ, Nogometni klub Mengeš

VIOLETA MORDEJ, Kotarkarsko drsalni klub Domžale

SIMON VES, Lokostrelski klub Mengeš

ZVEZA TELESNOKULTURNIH ORGANIZACIJ OBČINE DOMŽALE (Organizacijski odbor za izvedbo 23. Kros Dela)

SKUPŠČINA OBČINE DOMŽALE

NOGOMETNI KLUB Mengeš ob 60-letnici kluba

ROK KREČ, AMD Domžale

BERNARD URBANJA, AMD-FAM LUKOVICA

EKIPA AMD-FAM Lukovica

Bloudkove značke so prejeli:

ALEKSANDER ČICEROV, Planinsko društvo ONGER Trzin

— bronasto

FRANC dr. HABE, Konjeniški klub Krumperk, srebrno

BORIS LENČEK, Konjeniški klub Krumperk, srebrno

SLAVKO JUTERŠEK, TVD PARTIZAN, Dob zlato

LEON ŠTIFTAR, Občinska strelska zveza Domžale zlato

SASO GRILJ, Košarkarski klub Domžale zlato

Prireditve je pozdravil predsednik skupščine Telesnokulturne skupnosti Domžale, tov. Jože Zevnik, ki se je v govoru zahvalil vsem prejemnikom odličij telesne kulture za njihovo prizadevno delo, še posebej pa je podčrtal vprašanje možnosti nadaljnega razvoja telesne kulture glede na vse reforme, ki jih pričakujemo.

V programu so sodelovale mlade kotalkarice, kotalkarsko-dralskega kluba Domžale, ekipa Karate kluba Domžale ter mažoretke iz Moravč, ki so s plesom Kan-kan dvignile dvorano, za ples pa je poskrbel še ansambel Saleški fantje iz Titovega Velenja.

Pa še to: V telesnokulturni skupnosti Domžale že nekaj časa ugotavljamo, da smo v organizaciji in izvedbi te prireditve osamljeni, da bi bilo potrebno nekaj spremeniti, dodati, popestriti, večina stalnih udeležencev pa dodaja, da bo storjena velika škoda, če se s to prireditvijo prekine. Upajmo, da ne.

Marjan Gorza

Jože Zevnik, predsednik Skupščine telesnokulturne skupnosti Domžale ob vsakoletni podelitvi priznanj in nagrad...

PRIMOŽ PETERKA, Smučarski klub Termit Moravče

MLADINSKA EKIPA KONJENIŠKEGA KLUBA Krumperk

Srebrne plakete so prejeli:

SIMON KOVIČ, Strelska družina Domžale

EKIPA MLADINCEV V BIATLONU, Smučarski klub TERMIT Ihan

PETER JANEŽIČ, TERMIT Moravče

ROMAN STRUPIH, BOJAN HRIBAR, Težkoatletski klub Domžale

SIMONA ČOŽ, Kotalkarsko drsalni klub Domžale

ALEKSANDER KABAJ, Smučarsko društvo Domžale

VINKO KVAS, TVD PARTIZAN, Dob

BORIS LIMOVŠEK, Kegljaški klub Domžale

BOŠTJAN ŠIMENC, Lokostrelski klub Mengeš

JANEZ JUHANT, FRANC AVBELJ, AMD FAM LUKOVICA

Z loterijo za nogomet

V jedilnici tovarne Trak je 10. decembra potekal občni zbor enega izmed trenutno najbolj zagnanih mengeških klubov — nogometnega. Za mengeškimi nogometaši je uspešno praznovanje 60-letnice, vrsta klubske in obklubske dejavnosti, sprejeli so program dela za prihodnje leto in tudi dolgoročni načrt, med največjimi novostmi pa je vsekakor mengeška enota Loterije Slovenije, ki naj bi pomagala mengeškim nogometašem, da bi lažje zadihali.

Jože Kralj, predsednik NK Mengeš je v svojem poročilu povedal, da so v iztekajočem se letu dosegli vidne uspehe, tako na tekmovalni kot vzgojni ravni, prav tako pa je bilo veliko narejenega na samem igrišču, z garderobami in — največ — v dogovoru z Loterijo Slovenije.

Nekaj pridobitev mengeških nogometašev sem opisal že v prejšnjih številkah, tu naj samo še dodam, da so Mengšanji zelo zadovoljni z obema trenerjema **Marjanom Babškom** in **Lojzeto Perharičem**, iz lastnih vrst pa so kadrirali štiri inštruktorje — v ta namen je bil v Mengšu tudi poseben tečaj — te inštruktorje pa bo treba usposabljanje še naprej, kot domače trenerje. Tekmovalni cilji so bili več kot doseženi, saj so člani dosegli celo 1. mesto v svoji skupini — trener Babšek je ob tem dogodku zaradi stave skočil v Pšato, vendar ni imel težav z zdravjem, ker je imel menda pod trenerko potapljaško obleko — odlični so bili tudi pionirji, zatajili pa so mladinci. Dolgoročni cilji NK Mengeš so uvrstitev do leta 1995 v slovensko ligo, prihodnje leto pa približno obdržati to stanje, čeprav se za Območno ligo pretirano ne potegujejo, ker še niso zreli vsi pogoji za to, predvsem pa imajo premalo finančnih sredstev.

Jože Rožman kot predsednik gospodarske komisije je povedal nekaj več o mengeški novosti, loteriji, od katere bo šlo del dobička za nogomet. Loterija Slovenije je pristala, da tudi v Mengšu, nasproti Varnosti, odpre svoj lokalček, ki bo na voljo Mengšanom in okoličanom

vsak dan od pol treh popoldne do pol šestih, ob sobotah pa tudi popoldne. Tako si bodo tisti, ki so igrali igre na srečo, lahko nabavljali lističe oz. kartice tako rekoč doma. Del dobička bo šel za nogometaše in računajo, da bo primeren stalen vir dohodkov. Še vedno pa iščejo močnejšega sponzorja, tako da bi lahko delo potekalo bolj nemoteno. Loterija bo po načrtih prinesla le slabo četrtno sredstvo. Na srečo jim stojijo ob strani kolektivi, obrtniki in predvsem krajevna skupnost Mengeš.

Pred novim letom bodo nogometaši spet obiskali domove s svojimi koledarji, s sliko »jesenskih prvakov«, kar člani seveda tudi v resnici so. Čez leto načrtujejo tudi nekaj prireditev, radi bi prevzeli praznovanje krajevnega praznika itd., radi bi pripeljali v Mengeš Tofovo Zlato selekcijo in se izkazali še z drugimi dejavnostmi. Predvsem pa so ponosni na pionirsko šolo, ki je v nižjih razredih mengeške, trzinke in moščanske šole dobro stekla, tako da se v bodoče obeta veliko dobrega kadra, ki bo načrtno pripravljen za nadaljni vzpon, imeli bi vse selekcije, dosledno bodo izvajali vsa pravila, tako da se za prihodnost mengeškega nogometa ni bati.

Na občnem zboru je bil potrjen tudi nov statut, sprejeli so disciplinski pravilnik in dolgoročni plan, za uspešno delo pa je dobil priznanje neutrudni predsednik Jože Kralj, prav tako pa klub ob 60-ti obletnici plaketo občinske telesnokulturne skupnosti.

I. Sivec

Boginja sreče Fortuna se v tej stavbi nasmiha občanom. Vse več se jih zateka v ta prostor, od dejavnosti katerega si mnogo obetajo tudi v NK Mengeš.

ODMEVI V KARATEJU . . .

Naj ob zaključku leta povemo, da Karate klub Domžale zaključuje zelo uspešno tekmovalno sezono in občutno povečanje članstva. Vpeljali smo tudi novo smer treninga: **DIHALNO GIMNASTIKO Nambu Taiko**, ki pa bo večji zamah dobila v naslednjem letu.

Tudi polemike v zvezi s pisanjem Alibabiča in Šorotarja smo zaključili in poravnali določene nesporazume.

Vsekakor v leto 1988 stopamo z velikimi perspektivami, vsem simpatizerjem borilnih veščin in športa v Domžalah pa želimo mnogo uspeha v letu 1989!

Izvršni odbor Karate kluba Domžale

Računalniška izposoja

Z novim letom bo domžalska knjižnica kot prva splošnoizobraževalna knjižnica v Sloveniji pričela z avtomatskim vodenjem izposoje. Poskusna izposoja z računalnikom pa se bo pričela že v drugi polovici decembra. Ker bo to nekoliko spremenilo naš dosednji način poslovanja, vas želimo seznaniti z glavnimi spremembami.

Bralci še naprej obdržijo svoje članske izkaznice kot identifikacijski dokument, ki je neizogibno potreben tudi pri računalniški izposoji. Razlika je v tem, da v te izkaznice ne bomo več vnašali izposojenih knjig, saj bo to avtomatsko vedeno preko računalnika. Če bo bralec želel voditi lastno evidenco, si bo moral podatke (npr. datum, ko je bil nazadnje v knjižnici, število izposojenih knjig, število knjig, ki jih še ima doma) v izkaznico vnesti sam. Pri izposojevalnem pultu mu bosta v ta namen na razpolago pečat s tekočim datumom in pisalo. Seveda pa bo ob sami izposoji od knjižničarja dobil vse željene informacije o tem: koliko knjig še ni vrnil, katere so te knjige, kdaj si jih je izposojil itd.

Druga novost je stalno izposojno mesto. V doseganju poslovanju si je bralec lahko sposojal in vračal knjige pri obeh izposojevalnih pultih. Pri računalniški izposoji pa so bralci enakomerno porazdeljeni na dva računalnika in sicer po principu sodih in lihih števil izkaznice. Bralec si bo tako knjige izposojal ved-

Streliško tekmo- vanje v počastitev praznika republike

Streliška družina Domžale je na svojem strelišču v OŠ V. Perko izvedla streliško tekmovalno za ekipe in posameznike delavcev DOM domžalske občine v počastitev praznika republike v streljanju s streljsko zračno puško. Tekmovanja se je udeležilo preko 50 tekmovalcev. Rezultati so sledeči:

Ženske ekipno:		
1. TOKO	Domžale	418 krogov
2. SO Domžale	Domžale	402 krogov
3. Biotehnična F.	Groblje	393 krogov

Ženske posamezno:		
1. Zabret Tanja	SO Domžale	163 krogov
2. Marolt Andreja	TOKO	156 krogov
3. Bernot Vera	SO Domžale	147 krogov

Moški ekipno:		
1. Mlinostroj	Domžale	505 krogov
2. Biotehnična F.	Groblje	481 krogov (z. s. 237)
3. Žito	Vir	481 krogov (z. s. 234)

Moški posamezno:		
1. Brojan Franc	Mlinostroj	178 krogov
2. Barle Franc	Papirnica	176 krogov
3. Keržan Niko	Mlinostroj	175 krogov

Prvo uvrščeni ekipe sta dobili plakete, posamezniki do 3 mest pa medalje.

Marjan Kovič

no pri istem računalniku. Na izposojevalnem pultu bo označeno, katerim bralcem je namenjen: tistim s sodo ali tistim z liho številko članske izkaznice.

Tretja sprememba zadeva vračanje izposojenih knjig. Bralec si bo najprej izbral knjige, ki jih želi vzeti domov, in šele zatem bo najprej izbral knjige, ki jih želi vzeti domov, in šele zatem bo prinesel te knjige skupaj z vrnjenimi k izposojevalnemu pultu, kjer bo hkrati vrnil prebrane in si izposodil zaželjene knjige. Da bralcu med izbiranjem novih knjig tistih knjig, ki jih vrača, ne bo treba nositi s seboj, bomo ob izposojevalnem pultu pripravili mizo, kamor bo lahko odložil te knjige in si v miru izbral nove.

To so poglavitve spremembe v našem poslovanju, ki neposredno zadevajo tudi naše bralce.

Za računalniško izposajo smo se odločili iz več razlogov. Prvič zato, da olajšamo, posodobimo in izboljšamo naše poslovanje, hkrati pa tudi zaradi tega, da izboljšamo kvaliteto naših storitev. To pomeni, da bomo zdaj lahko več časa posvečali svetovalnemu delu, se pravi neposrednemu delu z bralci. Poleg tega pa ima avtomatsko vodenje izposoje za samega bralca še druge prednosti. Npr.: bralcu, ki nujno potrebuje neko knjigo, ki je trenutno izposojena, bomo spričo računalniške evidence izposojenih knjig lahko pomagali veliko bolj učinkovito, kot doslej. Dosegli bomo tudi hitrejšo vračanje zelo iskanih knjig, npr. šolskih čtiv, tako da mladi bralci v naši knjižnici ne bodo več ostajali praznih rok, itd.

Razumljivo je, da bo v našem poslovanju vsaj v poskusni dobi verjetno včasih prihajalo tudi do zastojev (npr. v ponedeljkih popoldne, ko se v izredno kratkem času zvrsti zelo veliko število bralcev). Zato vas prosimo za razumevanje, prepričani pa smo, da bo naše poslovanje takrat, ko se bomo mi, hkrati pa tudi naši bralci, navadili na spremembe, potekalo veliko hitreje, kot dosedaj.

HVALA, TOMAŽ IN NOVI NAČRTI

Delavsko kulturno društvo Svoboda Mengeš se je v letošnjem sestalo v Letnem gledališču na delavnem srečanju, na katerem so se člani vseh treh sekcij — dramske, folklorne in pevske — pogovorili nekoliko natančneje o nadaljnjem delu v novi sezoni, hkrati pa so se poslovali od dolgoletnega vodje Mešanega pevskega zbora Svobode Mengeš prof. Tomaža Habeta.

Dramska skupina — vodi jo Niko Robavs — bo jeseni obnovila igro Večna mladeniča ter jo predstavila po nekaterih drugih krajih v občini. Res bi bilo škoda, da bi bilo toliko truda in zanesenjaštva vrženo proč, saj bi po dveh izvajanjih igra tako rekoč šele dodobra stekla. Glavna akterja in tudi vsi drugi to vsekakor zaslužijo, dolgočas pa tudi ne bo nikomur, ki bo prišel pogledat to dveipolurno umetniško.

Folklorna skupina bo nadaljevala z vajami in uspešnimi nastopi tudi v prihodnje, sicer pa se bomo z vodjem Francem Jeričem v kratkem podrobneje pogovorili o delu in načrtih. Pretekla sezona pa je bila vsekakor izredno vzpodbudno ocenjena.

Prav tako bo nadaljeval z delom Mešani pevski zbor, za katerega pa išče DKD Svoboda novega stalnega pevovodjo, prav tako pa vabi v svoje vrste tudi nove pevce — tako kot tudi obe drugi sekciji nove člane.

S priložnostnim nagovorom sta se poslovila od Tomaža Habeta Slavko Pišek v imenu Svobode in Peter Janežič v imenu Krajevne skupnosti Mengeš. Prof. Tomaž Habe je vodil zbor celih šestnajst ustvarjalnih sezon, povzdignil zbor do enega izmed najboljših v domači občini, pa tudi v slovenskem prostoru je mengeški zbor veliko pomenil, tako ob solističnih nastopih kot na tradicionalnih novoletnih koncertih. Ker Tomaž zaradi službenih obveznosti ne more več voditi zbora — na Srednji glasbeni šoli v Ljubljani mora poučevati v deljenem delovnem času — so v Mengšu dobili začasno zamenjavo, iščejo pa stalno. Tomažu sta se oba predstavnika Mengša najlepše zahvalila za sodelovanje, za ves trud in nesebično osebnostno vlaganje, za visoko raven izvajanja in za red v zboru, za kar ima zborovodja izredne zasluge. Tomaž je bil ob skromnem darilu in pohvalnih

besedah tako ganjen, da se je komajda zahvalil za vso to prisrčno pozornost.

Vse skupaj pa ni niti najmanj tragično, prof. Tomaža Habeta bomo v Mengšu še videvali, tako kot vodjo Simfoničnega orkestra kot tudi v drugih vlogah, saj

je eden izmed tistih občanov, ki je prepoln delovne energije in svežih zamisli. Za vse, kar je storil za mengeško petje v preteklih šestnajstih letih pa v imenu vseh Mengšanov tudi javna zahvala!

I. Sivec

10 let ženskega pevskega zbora TOKO. Uspela prireditev v veliki dvorani Glasbene šole je mejnik za delo, ki ga vodi uspešna pevovodkinja MARA VILAR...

Ob koncu jesenskega dela:

Naši nogometaši na treh lestvicah . . .

LESTVICE VSEH LIG MNZ LJUBLJANA — PO JESENSKEM DELU 1988/89

ČLANI A:

1. MENGEŠ	13	8	4	1	27:14	20
2. LITIJA	13	8	3	2	28:19	19
3. USNJAR	13	8	2	3	27: 8	18
4. KOČEVJE	13	7	0	6	26:16	14
5. ENOTNOST Jev.	13	5	4	4	17:21	14
6. IHAN	13	5	3	5	19:15	13
7. APNAR	13	4	4	5	15:23	12
8. SVOBODA Kis.	13	4	3	6	21:18	11
9. RADOMLJE	13	6	1	6	15:18	11/-2
10. PARTIZAN Lukov.	13	5	3	5	23:30	10/-3
11. ČRNUČE	13	3	2	8	16:23	8
12. LIVAR	13	5	3	5	23:25	7/-6
13. DOB	13	3	3	7	20:24	7/-2
14. DANA	13	2	1	10	11:34	5

MLADINCI VZHOD:

1. TERMIT	7	6	0	1	30:10	12
2. DOMŽALE	6	4	0	2	31: 7	8
3. VIR	6	4	0	2	26: 8	8
4. DOB	6	4	0	2	19:11	8
5. IHAN	6	4	0	2	10:13	8
6. ČRNUČE	7	2	1	4	14:24	5
7. PARTIZAN Lukov.	7	1	0	6	6:49	2
8. MENGEŠ	7	0	1	6	3:16	0/-1

STAREJŠI PIONIRJI — skupina B:

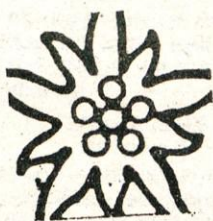
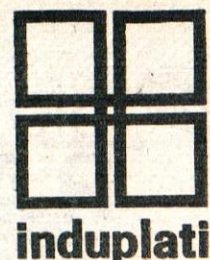
1. KOMENDA	11	11	0	0	55:14	22
2. RADOMLJE	11	8	0	3	32:17	16
3. MENGEŠ	11	6	3	2	33:11	15
4. STOL VIRTUS	9	4	3	2	29:23	11
5. ENOTNOST Kamn.	10	4	2	4	30:20	10
6. PARTIZAN Lukov.	10	5	0	5	18:22	10
7. KEMNIK	10	4	1	5	26:24	9
8. VIR	9	4	1	4	13:19	9
9. DOB	11	3	2	6	22:33	8
10. DOMŽALE	10	3	1	6	28:35	6/-1
11. TERMIT	10	1	2	7	10:42	4
12. IHAN	10	0	1	9	7:43	1

DELAVCI TGDO NAPREDEK DOMŽALE
ŽELIMO SVOJIM KUPCEM IN POSLOVNIM
PARTNERJEM
SREČNO, ZDRAVO IN USPEŠNO
NOVO LETO 1989.

Industrija platnenih izdelkov
INDUPLATI p. o. JARŠE,
p. DOMŽALE

Delovna organizacija Induplati
Jarše vam želi srečno in
uspešno novo leto!

Industrijski kombinat
»PLANIKA« KRANJ
TOZD TOVARNA OBUTVE
»MOJCA« LUKOVICA
SREČNO NOVO LETO 1989!

TOZD PEKARSTVO IN
TESTENINARSTVO LJUBLJANA
OBRAT SLAŠČIČARNA
BISTRICA

Cesta talcev 6, Domžale

V naši prodajalni kruha v
Slaščičarni Bistrica vam nudimo
vse vrste tega dišečega izdelka,
nudimo pa tudi pecivo in druge
izdelke, ki jih boste kupili pred
prazniki.

Vsem našim strankam voščimo
zdravo in uspešno novo leto
1989!

Kolektiv Slaščičarne Bistrica

komunalno
podjetje
domžale

61230 Domžale, Ljube Šerčerja 4, telefon: (061) 721 426

Vsem porabnikom naših storitev,
poslovnim prijateljem, delovnim
kolektivom in občanom želimo
srečno novo leto 1989!

KOVINSKO IN STROJNO PODJETJE

hidrometal

MENGES, GORENJSKA CESTA

nudi svoje proizvode in
kvalitetne usluge:

- izdelava in montaža opreme
za čistilne naprave
komunalnih in industrijskih
odpadnih voda,
- izdelava in montaža opreme
za pripravo pitne in
tehnološke vode,
- izdelava in montaža opreme
za obdelavo blata.

SREČNO NOVO LETO 1989!

Ortno združenje Domžale

Vir, Šarovičeva 21 a

Vsem delovnim ljudem in
občanom želimo srečno novo
leto.

SERVIS ŠPORTNE OPREME
C. TALCEV 4 — DOMŽALE

NOVO!

Nov postopek brušenja robnikov po
postopku SGF (stone glide finish) z brusnim
kamnom.

Prenosti:

- ostrejši robniki
- večja drsnost smuči
- robniki dlje časa ostanejo ostri

Komisijska prodaja rabljenih smuči.

Expres montaža v enem dnevu, hitre in
kvalitetne usluge.

Brušenje drsalk!

ODPRTO OD 9.—12. in od 15.—18. ure.

Svojim cenjenim strankam želimo srečno
novo leto ter se priporočamo za obisk in
storitve.

PROIZVODNO PODJETJE

Semešadike S. P. O

Telefon: (061) 737 217,
(061) 737 139
Telegram: Semešadike Menges
Tek. rač. 50120-601-30325

61234 MENGES

izvozno-uvozno podjetje

nudi poceni kvalitetno seme,
sadike za pogozdovanje, parke
in drevorede.

Cenjenim strankam želimo
srečno in uspešno novo leto
1989!

Izdelovanje notranje opreme in
pohištva
Menges, Blejčeva cesta

SE PRIPOROČAMO IN VAM
ŽELIMO SREČNO TER
USPEŠNO NOVO LETO 1989.

DELOVNA ORGANIZACIJA

Slovenija lesna in pohištvena RADO MLJE industrija

Delovna organizacija

Priporočamo vam nakup naših izdelkov:

- visoko kvalitetnega sedežnega pohištva
- usnjenih počivalnikov in sedežnih garnitur
- žaganega lesa
- visečih stropov
- stebelnih rezkarjev za numerično vodene rezkalne stroje.

SREČNO 1989!

»OBRTNIK« Mengeš,
Prešernova 2

Obrtna delovna organizacija za izvajanje obrtniških in storitvenih del p. o.

Vsem poslovnim partnerjem in strankam želimo srečno in uspešno novo leto 1989!

Priporočamo naslednje usluge in storitve:

- zidarstvo, fasadarstvo in ostala gradbena dela
- ključavničarska dela
- steklarska dela
- parketarska dela, pečarska, slikopleskarska dela in vodovodne instalacije.

TOZD MLINI
DE DOMŽALE

Vsem svojim poslovnim partnerjem, delovnim ljudem in občanom želimo srečno in uspešno novo leto 1989!

Priporočamo svoje izdelke in storitve!

Obrtna zadruga

ZORA, DOMŽALE p. o.

Ob novem letu voščimo vsem zadružnikom, poslovnim partnerjem ter delovnim občanom srečno, zadovoljno in poslovnih uspehov polno novo leto!

 HELIOS

KEMIČNA INDUSTRIJA n. sol. o. DOMŽALE

HEMIJA SOZD BAZIČNE IN PREDLOVALNE INDUSTRIJE LJUBLJANA

Delovnim ljudem in občanom Domžal želimo srečno novo leto in veliko delovnih uspehov.

 TOSAMA

Vsem poslovnim partnerjem, delovnim kolektivom in občanom želimo v novem letu obilo delovnih uspehov!

Priporočamo svoje izdelke!

TEKSTIL

TOZD

filc mengeš o. sol. o.

Blejčeva 4
61234 Mengeš

Izdelujemo in prodajamo tehnične, valjane in iglane filce ter končne izdelke iz filca.
SREČNO NOVO LETO 1989!

ISKRENE ČESTITKE
ZA NOVO
LETO 1989!

»termi« domžale

Ljubljanska cesta 18
61230 Domžale

Rudarsko podjetje kremenovih peskov in oplemenitenje nekovin n. sol. o.

**VAM ŽELI SREČNO NOVO LETO
TER OBILO DELOVNIH
USPEHOV!**

papirnica količevo

Proizvajamo:

KARTONE: premazne, nepremazne dupleks in tripleks ter specialne vrste kartona

PAPIRJE: težko propustne, ovojne in embalažne

LEPENKE: specialne vrste za potrebe obutvene, elektro in tekstilne industrije.

SREČNO NOVO LETO!

Mali oglasi

Iščemo žensko za dopoldansko
stvo enoletne deklice, najraje
našem domu. Sifra: »Mengeš,
1989«, lahko tudi na telefon
161 int. 340 dopoldne Stareši-

inštruiram angleščino za osno-
vno in srednjo šolo. Tel: 721-055,
ona.

Najamem garažo v Domžalah
nekaj mesecev za garažiranje
omobila. Telefon: 721-189 —
Domžale, A. Skoka 16.

Inštruiram matematiko, fiziko in
nove elektrotehnike. Telefon:
72-278.

SUZU — DŽIP, prodam ali za-
jamam Disel avto. Brkovič Polde,
vičeva 17, 61000 Ljubljana.

Mlada družina nujno išče stano-
vanje v okolici Domžal. Cenjene
nudbe pod šifro: »Lepša pri-
dnost«.

Novo 4000 l cisterno, še nera-
eno prodam. Telefon: 721-811
16 samo dopoldan.

Steklarstvo Volčini, Vir, Borova
Domžale nudi stipendijo učen-
stolarske šole. Informacije na
telefon: 723-138.

Prodajam: hladilno skrinjo LTH
175 lit., hladilnik »Obodin« 175
lit., hladilnik »Gorenje« 175 lit.,
ralni stroj »Zanusi-Končar«,
inski štedilnik (4 plošče in peč-
i), otroška postelja. Vse je delno
bljeno in poceni prodam. tel.:
72-828.

Starejšo hišo ali stanovanje v
mžalski občini najamem. Pred-
očilo eno leto. Naslov v uredni-
vu.

Ugodno prodam rabljeno kotno
sežno garnituro in novo okro-
bo, raztegljivo mizo (borovo). In-
formacije po tel.: 601-737-248.

Zor obrtniki!
Poslovne knjige vodim natan-
no in poceni. Ekonomist Petar
ladnar, Ljubljanska 84, Domžale.

Dne 15. 11. 1988 sem zjutraj na
oti v službo od Kidričeve 49, Men-
š do tovarne Trak, Glavni trg 18,
engeš izgubila pozlačeno ročno
znamke Quarz. Poštenega naj-
telja prosim, naj jo proti nagradi
rne. Telefon 737-303 int. 28 v do-
poldanskem času.

ZAHVALA

Iskreno se zahvaljujemo
vsem gasilcem, ki ste uspe-
šno priskočili na pomoč in
vsem članom GD, ki ste bili
pripravljeni nuditi pomoč
ter vsem posameznikom, ki
ste pomagali pri gašenju in
sanaciji po požaru na naši
stanovanjski hiši dne 8. ok-
tobra 1988.

Enako se zahvaljujemo
tudi vsem dobrim sosedom,
prizadevnim članom GD
Vrhopolje ter ostalim prijate-
ljem in znancem, ki ste nam
kakorkoli pomagali pri ob-
novi strehe in odpravi po-
sledic požara.

Avbeljevi,
Stegne 14, Moravče

NOGOMETNI KLUB DOMŽALE prireja

VESELO SILVESTROVANJE

v soboto 31. 12. 1988 v hali
Komunalnega centra Domžale
IGRA ANSAMBEL

»LOJZE SLAK«

NOVOLETNI PLES

v nedeljo 1. 1. 1989 ob 20. uri

IGRA ANSAMBEL

»NIKO ZAJC«

Povezovalec programa za oba večera
BORIS KOPITAR

Predprodaja vstopnic v veleblagovnici Napredek
— prodajalna tobaka.

popravila, čiščenje, mazanje
vseh vrst
šivalnih strojev

TINE KLANČAR

Vir, Čufarjeva 6
61230 DOMŽALE

Tel.: (061) 723-324

Otroško posteljico prodam. Naslov v uredništvu.

Kotno sedežno garnituro PING-
VIN — trosed (raztegljiv), dvosed
in kotni element (staro 3,5 let)
ugodno prodam tudi po delih.
Kompletna garnitura plačljiva po
dogovoru. Telefon: 722-008.

Prodajam garažo v Domžalah pod
zelo ugodnimi pogoji. Telefon:
721-686.

Iščem strokovnjaka za vode-
nje in opravljanje vseh admini-
strativnih in računovodskih po-
slov v obrti. Naslov v uredni-
štvu.

ZAHVALA OB POMOČI PRI ISKANJU SINA OZIROMA BRATA

V soboto, 15. 10. 1988 se
je v Drtiji pri Moravčah iz-
gubil naš ljubljani sin oziro-
ma brat Boštjan ZAKOJČ.

Iskrena zahvala vsem, ki
ste nam pomagali pri iska-
nju od vsega začetka (sose-
dom, prijateljem in znancem)
in vsem, ki ste nam pri-
skočili na pomoč ob klicu si-
rene, miličnikom in vsem ga-
silcem, ki so se izredno hitro
odzvili klicu.

Se enkrat hvala vsem za
nepoplačano požrtvovalnost.

Najdeni sin oziroma brat
Boštjan,
njegovi: mami Marija, oči
Štefan in sestra Katarina.

HVALA OB POŽARU

Iskreno se zahvaljujemo
vsem prijateljem in soso-
dom, ki so nam ob požaru
velikodušno priskočili na
pomoč in nam nesebično
pomagali.

Družina Knez,
Murnova 21, Mengeš

TVD Partizan Dob se zahvaljuje ...

Hvala za pomoč pri organizaciji

TVD PARTIZAN DOB
— se zahvaljuje vsem spon-
zorjem prireditve »UNI-
ONSKA NOČ«. Zahvalju-
jemo se tudi vsem zasebni-
kom občine Domžale, ter
krajanom Doba v upanju
na nadaljnje sodelovanje.
Vsem želimo, srečno uspe-
hov polno novo leto 1989.

IO TVD PARTIZAN DOB
s članstvom

ZAHVALA

Ob prerani in boleči izgubi
našega draga moža, ata in
starega ata

VINKA ČADA
iz Dragomilja 63

se iskreno zahvaljujemo vsem
sorodnikom, sosedom in
znancem za izkazano pozor-
nost in pomoč ter za izrečeno
sožalje in darovano cvetje. Za-
hvaljujemo se vsem, ki ste ga
v tako velikem številu pospre-
mili na zadnjo pot. Hvala tudi
gospodu župniku za lepo
opravljen obred, pevcem za
lepe pesmi in sorodnim za
poslovilne besede ob grobu.

Vsi njegovi.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega
moža, očeta, dedka, brata, ta-
sta in strica

FRANCA PISKARJA st.
iz Ihana

se iskreno zahvaljujemo prija-
teljem, sosedom, ZB, tov. Zaj-
cu za poslovilne besede pri
odprtem grobu, pevcem za
zapete žalostinke in vsem, ki
ste ga v tako velikem številu
spremili na njegovi zadnji po-
ti. Hvala vsem za ustna in pi-
sna sožalja ter darovano cve-
tje in vsem, ki ste darovali v
dobrodelne namene. Iskrena
hvala dr. Farkašu, dr. Zenkovi-
čevi in patronažni sestri Bredi
za nesebično pomoč in tolaž-
bo v boleznih. Hvala tudi go-
spodu župniku za lepo opravi-
ljen pogrebni obred. Vsem
skupaj še enkrat iskrena hva-
la.

Žalujejo vsi njegovi.

ZAHVALA

V 80. letu starosti nas je nena-
doma zapustila dobra mama,
stara mama, prababica in teta

FRANČIŠKA URBAS
roj. Jere iz
Preloga 55 pri Ihanu

Iskreno se zahvaljujemo vsem
sorodnikom, prijateljem in znancem
za izrečeno sožalja in po-
darjeno cvetje ter vsem vam,
ki ste jo spremili na njeni zad-
nji poti. Zahvaljujemo se tudi
ihanskim pevkam ter gospo-
du župniku za lepo opravljen
obred.

Vsi njeni.

V SPOMIN

24. decembra mineva leto
dni, ko nas je zapustil dragi
mož in oče

JOŽE RIBIČ

Hvala vsem, ki se ga spomi-
njate.

Vsi njegovi.

Trud in trpljenje,
je bilo tvoje življenje,
srce je dalo vse otrokom,
kar je imelo,
niti bilke zase ni imelo.

ZAHVALA

V 85. letu starosti nas je za
vedno zapustila naša draga
mama, sestra, stara mama in
prababica

MARIJA JEREB
iz Preserij

Iskreno se zahvaljujemo vsem
sorodnikom, sosedom, prija-
teljem in znancem za izreče-
no sožalje, podarjeno cvetje
ali denar za druge namene in
spremstvo na njeni zadnji po-
ti. Iskrena hvala gospodu žup-
niku Lojzu Golobu za lepo
opravljen pogrebni obred in
lepe besede ob slovesu.

Vsi njeni.

ZAHVALA

Ob tako boleči prerani
izgubi naše drage žene, ma-
me, babice, tašče, sestre in te-
te

ANGELE ELKE DRAGAR
roj. Kramar

se iskreno zahvaljujemo so-
rodnikom, sosedom, znancem
za darovane cvetje ter ustno
izraženo sožalje. Prav tako
iskrena zahvala duhovniku za
lepo opravljen obred, pevcem
za zapete žalostinke in govornici
za lepe poslovilne besede
in hvala vsem, ki ste ji ob tež-
ki bolezni stali ob strani in ji
kakorkoli pomagali.

Žalujejo: mož Martin, hčerki
Martina, Fani, sinova Milan,
Stane z družinami ter drugo
sorodstvo.

V SPOMIN

MARIJI in ALFONZU AVBELJ
Mineva tretje leto, odkar je
odšla mami in prvo leto, ko se
je poslovil očka. Zelo vaju po-
grešam.

Mojca

ZAHVALA

Ob izgubi naše dobre ma-
me, babice, prababice, sestre
in tete

JERCE URBANJIA
Vrbanove mame
iz Prikernice

Vsem sorodnikom, prijate-
ljem ter dobrim sosedom se
iskreno zahvaljujemo za vso
pomoč, ki ste jo izkazali ob
težkih trenutkih slovesa. Po-
sebna zahvala dr. Petru Cerar-
ju za dolgoletno zdravljenje,
gospodu župniku Viktorju Pri-
možiču za lepo opravljen po-
slovilni obred, moravskim
pevcem za odpete žalostinke
in vsem, ki ste jo v tako veli-
kem številu pospremili na nje-
ni zadnji poti in ji darovali
cvetje. Hvala vsem, ki ste jo
obiskovali in jo imeli radi.

Vsi njeni.

Solza, žalost, bolečina
te zbudila ni
tiha nema je gomila
kjer počivaš ata ti.

V SPOMIN

Minilo je dve leti slovesa ob
moža, ata, starega ata, brata
in strica

JOŽETA OREHKA
Žitnikovega ata iz Doba

Vsi, ki se ga spominjate, po-
stojite ob njegovem grobu,
mu prižigate svečke — hvala.
Vsi njegovi.

Ob smrti naše mame

MAKSIME RODE
roj. Engelman iz
Rov 15

se zahvaljujemo vsem, ki ste
jo v velikem številu pospremi-
li na zadnji poti in darovali
cvetje. Hvala predstavniku KS
Rova za poslovilne besede,
pevcem iz Mengša, prof. Maj-
cenoviču iz Kamnika ter go-
spodu župniku za pogrebni
obred. Posebna zahvala velja
tudi osebjem Doma počitka v
Mengšu.

Vsi njeni.

ZAHVALA

Ob smrti naše drage tete

ROTIJE SVETIC
iz Radomelj

se iskreno zahvaljujemo vsem
sorodnikom, sosedom, prija-
teljem in znancem, ki ste jo
obiskovali in lajšali bolečine v
času njene bolezni. Hvala tudi
za prispevke namesto cvetja
in vsem, ki ste jo spremili na
zadnji poti. Posebna zahvala
osebjem doma upokojencev v
Domžalah, DO Papirnici Koli-
čevo, pevcem, praporščakom
in gospodu župniku za lepo
opravljen obred.

Vsi njeni.

ZAHVALA

Ob bridki in prerani izgubi
svoje drage hčerke

JOŽICE BARLE
s Prevoj

se od srca zahvalim vsem so-
rodnikom, sosedom, prijate-
ljem in znancem ter vsem, ki
so jo spremili na njeni zadnji
poti. Zahvaljujem se tudi
vsem drugim, ki so mi ob mo-
jih težkih urah kakorkoli izra-
zili svoje sožalje. Posebno se
zahvaljujem gospodu župniku
za opravljeni obred in prelepi
poslovilni govor ob njenem
grobu.

Neutolažljiva mama Tončka
in drugo sorodstvo.

ZAHVALA

Ob izgubi našega draga moža,
očeta in starega očeta

ŠTEFANA KOSMATINA
iz Dolenj pri Radomljah

se iskreno zahvaljujemo vsem so-
rodnikom, sosedom, sodelavcem,
prijateljem in znancem za izreče-
no sožalje, cvetje, pomoč in spre-
stvo na njegovi zadnji poti. Po-
sebna zahvala DO Slovenijales
Radomlje, krajevni organizaciji
Združenja zveze borcev Radom-
lje, tov. Spacapanu in Hafnerju za
poslovilne besede, gospodu žup-
niku za lepo opravljen pogrebni
obred, praporščakom in pevcem.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob izgubi našega draga

FRANCA GRČARJA
iz Radomelj

se iskreno zahvaljujemo vsem
sorodnikom, sosedom, prija-
teljem in znancem za izreče-
no sožalje, za cvetje in spre-
stvo na zadnji poti. Iskreno
se zahvaljujemo gospodu
župniku za opravljen po-
grebni obred. Vsem, ki ste
nam nudili pomoč, še enkrat
iskrena hvala.

Žalujejo vsi njegovi

ZAHVALA

V 53. letu starosti nas je ne-
pričakovano zapustil dragi
mož, oče, sin, brat in stric

TONE KEPIC
iz Trzina

Iskrena hvala sorodnikom,
sosedom, prijateljem, sode-
lavcem in znancem za darova-
no cvetje in druge darove, iz-
raženo sožalje ter vsestransko
pomoč. Posebej se zahvaljuje-
mo njegovim sodelavcem-šo-
ferjem iz DO IMP PROMONT
Črnuče za spremstvo ob po-
grebu, tov. Drašlerju za poslo-
vilne besede in pomoč. Naj-
lepša hvala dr. Rižnar-Bregar-
jevi, gospodu župniku za lepo
opravljen pogrebni obred,
pevcem za zapete žalostinke
ter DO PETROL DSSS Ljubljana
in sodelavcem iz SLOVENIJA-
LESA Nadgorica. Hvala vsem,
ki ste ga tako številno pospre-
mili na njegovi zadnji poti.

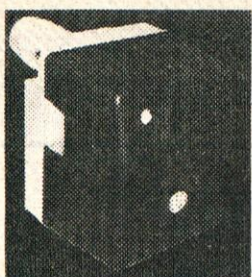
Vsi njegovi

ČEVLJARSKA DELAVNICA

ODPRTO

OD 7^h DO 12^h in
OD 13^h DO 18^h

sobota od 8^h do 14^h

SERVIS IN MONTAŽA OLJNIH GORILNIKOV.
RAJKO AVGUŠTIN, Koželjevo nabrežje 2,
MENGES. Telefon: 737-482.
 Sprejem naročil od 7.—8. ure.

Akupresura, elektrostimulacija, moksibustija.
Dr. Škerlec, Kamnik. Telefon: (061) 831-467.

TOVARNA TRAKOV IN ELASTIKE

trak p. o.

61234 MENGES, Glavni trg 18

Delavci DO TRAK Menges smo namesto objav novoletnih in drugih čestitk ob praznikih v Občinskem poročevalcu, nakazali znesek v višini 1.000.000 din Centru za usposabljanje in varstvo invalidnih oseb Menges.

ŽIV ŽAV ŽIV ŽAV ŽIV ŽAV

ŽIV ŽAV ČESTITA

OB NOVE LETU VSEM STRANKAM IN OBČANOM

ter jim želi obilo delovnih uspehov, zdravja ter ustvarjalnega zadovoljstva, seveda pa se lepo priporočam za obisk in nakup otroške konfekcije, pletenin in opreme.

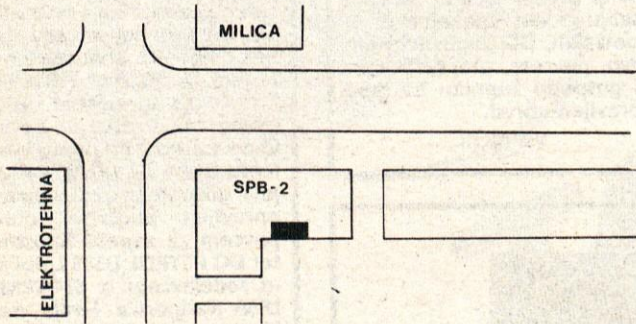
ŽIV-ŽAV
 Branka Sitar, Domžale

NATAŠA PAVLI
 Ljubljanska 91
 blok SPB 2 z dvorišča
 tel. 723-566

Odprto vsak dan od 9.—12. ure in od 16.—19. ure.
 Sobota od 9.—12. ure.

Za obisk se priporočam!

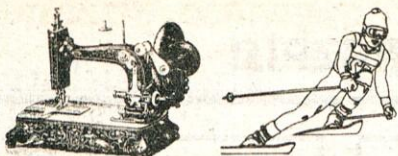

Svojim cenjenim strankam, ki me obiskujejo v lokalu in vsem drugim občanom, ki moje stranke šele bodo, voščim SREČNO 1989!

fotostudio
MAJHENIČ - DOMŽALE

Cenjenim strankam in znancem želimo vesele praznike, ter srečno, zdravo, mirno in uspeha polno novo leto 1989!

FOTO-STUDIO MAJHENIČ

Servis šivalnih strojev in smučarske opreme
 Stanovanje — servis
 61234 MENGES
 Veselovo nabrežje 12
 Tel.: (061) 737-651

Cenjenim strankam voščim za novo leto in jim želim obilo uspehov.

DRAGE MOJE,

ste na delovnem mestu v stalnem stiku s strankami? Ali pa se vam morda vaši nohti zde prekrhki in premalo negovani... Včasih, ko ste malce prenapete, v kakšen noht nevede celo rahlo ugriznete. Ali pa bi preprosto rade lepše, bolj negovane roke... Ste že pomislile na strokovno oblikovane umetne nohte? Ja, take iz obstojnih preparatov na naravni bazi, ki so mnogo trši od vaših nohtov. Pomenijo terapijo in oblikovanje, s tem pa tudi skrb za nohte, pa še gristi si jih ne boste več mogle (velja tudi za vaše otroke). In kako izgledajo!

Prva in edina v Domžalah — BB — Bojana Brinšek, Ljubljanska 91, stan. 1/I. Pa srečno!

PRECIZNA MEHANIKA
FRANC MUŠIČ
 Ljubljanska 76
 61230 DOMŽALE, SPB-1
 Telefon: (061) 721 778

V našem lokalu, ki ga imamo v SPB-1 za pizzerijo PIPCA popravljamo vse vrste klasičnih pisarniških in elektronskih strojev, registrskih blagajn in druge pisarniške opreme. V garancijskem roku opravljam napake številnih uglednih proizvajalcev strojev v najkrajšem času.

Svojim strankam in vsem občanom želim
SREČNO IN USPEŠNO NOVO LETO 1989!

Franc Mušič
 Precizna mehanika

FOTO REPANŠEK MENGES

Svojim strankam, ki me obiščejo v ateljeju in vsem, s katerimi sem se v minulem letu srečal na terenu ali z njimi sodeloval iskreno želim zdravo, zadovoljno ter uspešno novo leto 1989.

Vido Repanšek

OPTIK
 vida golavšek
 kidričeva 30
 menges

Srečno novo leto!

ELEKTRONIKA

SVOJIM CENJENIM STRANKAM ŽELIMO
 SREČNO NOVO LETO IN SE
 PRIPOROČAMO ZA OBISK!

IPS DOMŽALE

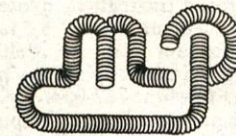
RTV SERVIS
KOMISIJSKA PRODAJA
TV IN HI-FI APARATI
 Igor ZABRET
 Robert OREHEK
 Kolodvorska 5
 61230 Domžale

»ZVONČEK« VOŠČI ZA NOVO LETO

Vsem svojim strankam, prijateljem ter sosedom iz sosenske vošči bife »Zvonček« srečno novo leto ter se priporoča.

Hkrati upajo, da bodo skupno v novem letu rešili vse probleme.

Srečno 89.
Marija in Janez Pancar
Bife Zvonček
 Ihan

kovinoplastika
kati in marjan piskar
 61230 domžale prelog 5a
 telefon 061 721 785

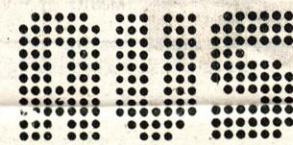
PISKAR MARIJA IN MARIJA
KOVINOPLASTIKA
 Prelog 5a, Ihan

iskreno čestita svojim poslovnim partnerjem in prijateljem za novo leto, hkrati pa priporoča svoje izdelke (elektrocevi za v beton in steno raznih profilov). Omenje-
 no lahko naročite tudi na telefon 721-785.
 Še enkrat: SREČNO 1989!

POSLOVNOST JE SKRIVNOST
USPEHA?

Preglejte naš cenik, prihranili boste denar!

Restavracija Repovž
 Domžale

AUDIO
VIDEO
SERVIS

061
 737-545

BUDJA Igor

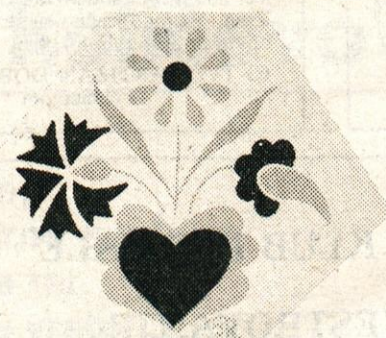
Hribarjeva 38
 61234 MENGES

Popravila:

TV sprejemnikov
 Radijskih aparatov
 HI-FI aparatov
 Video opreme

Odprto: 10 – 12 h
16 – 18 h

Srečno novo leto 1989 želim vsem svojim strankam, poslovnim partnerjem in prijateljem. Priporočam se za obisk.

VIDEO SAT SLOVENIJA

Domžale, Vegova 5, telefon 721-367

Vošči svojim strankam in drugim občanom srečno novo leto, hkrati pa se priporoča za obisk v izposojevalnici, kjer si lahko izposodite video kasete tudi najatraktivnejših filmov s slovenskimi podnaslovi.

SREČNO NOVO LETO!

STRAN 23

KJE JE JELKA?
KJE DARILA?
KJE PA DEDEK MRAZ?
ALI VE ŽE KDO OD VAS, KJE ZDAJ HODI
DEDEK MRAZ?

Andrej Zajc za novo leto:

Novoletne želje in priporočila nekaterim skupinam in posameznikom.

KULTURNIKOM

Omogočite zaboga Mengeškim pevcem čimvečkrat iti na »priprave«, pa čeprav v inozemstvo, da se ne bi ponovilo, kar se je zgodilo ob otvoritvi nove Mengeške trgovine.

UPOKOJENCEM

Hja, če hočete kaj doprinesiti k rešitvi našega gospodarstva, spametujte se in čimprej prenehajte biti upokoenci, saj zato se bo zemlja še zmeraj dobila brez številnih soglasij.

SLOVENIJALESU

Predlagam raziskavo novega proizvodnega programa. Veliko stolov in stolčkov ni več trdnih, zanesljivih. Majejo se. Zato izdelujte stole, ki bi se s koreninami prirasli na zadnjice. To bo šlo v promet.

OSEMENJEVALCEM KRAV

Če krave že pri gobcu molzejo, zakaj ne bi še skozi gobec postale, zaradi lepšega dela osemenjevalcev, breje. No, pa to je stvar egalfarmacije.

STANETU HABETU

Da bi tatovi koles upoštevali njegova leta in njegovo socialno stanje in da bi mu čimmanjkrat ukradli »kalu« ...

TOVARNI TOKO

Da bi za poizkus izdelali serijo aktovk, diplomatskih seveda, iz prozornega materiala, da bi se videlo skozi, ali je notri zidarsko

orodje, sportske novosti, kaj drugega, ali pa je prazna kot glava lastnika. Za hec.

NAČRTOVALCI JAVNIH STRANIŠČ

Ne se mučiti, tovariši. Če smo tisočletje, do zdaj držali brez javnega stranišča v Domžalah, bomo pa še sto let. Saj kot kaže bomo teh staromodnih naprav vse manj potrebovali.

NAPREDEK — GOSTINSTVO

Adaptirajte prosim, milo prosim, v imenu ljudstva prosim, kak svoj lokal, naprimer »Slamnik«, saj že dva meseca niste nobenega. Kaj bi varčevali in sedeli na denarju, ko je tako in tako vsak dan manj vreden.

IVANU SIVCU

Da bi mu uredniški odbor omogočil, da bi dve tretjini Poročevalca napisal sam. Zdaj, ko so se avtorski honorarji povišali.

SEKRETARJEM

Borba za slovenstvo in slovenski jezik je trda, vendar uspešno napreduje. Pri družjem se vaši vroči želji, da si končno priborite za vaša težavna delovna mesta prava slovenska imena — TAJNIKI namesto ponižujoče tujke — sekretarji.

SMUČARJEM

Sneg. Kaj pa drugega. Veliko dobrega in poceni snega.

IN SEBI

Da bi po vsem tem odnesel — celo glavo.

Mi pa želje dodajamo

Andreju Zajcu, kulturniku:

želi uredniški odbor, da bi mu v letu 1989 uspelo priti v kvoto najpomembnejši mož in žena v občini, ki se bodo zastopajali v Koprivnico — uredniški odbor mu bo ob tej priliki kupil dolgo željeni diplomatski kovček ...

Petru Primožiču, županu

želimo, da bi vsaj v prihodnjem letu po svoji presoji dvigal dodeljena priznanja, ne da bi mu jih kdo naprej metal ...

Branetu Heferleju, članu IS

želimo, da bi mu končno uspelo izdelati kak »ELABORAT«, ki bo sprejet ...

Marjanu Vodniku, članu IS, zadolženemu za KS

želimo, da bi mu v novem letu vsaj ena izmed 27 krajevnih skupnosti poslala vabilo za sestanek ...

Milanu Maroltu, novemu direktorju tovarna UNIVERSALE

želimo, da bi mu bilo glede na novo delovno mesto in proizvodni program DO bolj toplo. Da pa mu bo včasih celo prevroče, bodo že poskrbeli ...

Hermanu Brezniku, predsedniku SIS za preskrbo

želimo, da bi imel v letu 1989 opravka le s prasicami na 4 nogah ...

dr. Ivu Pevcu:

želimo, da bi mu uspelo zdravljenje bolnika — zdravstva, saj je pravilna diagnoza že postavljena ...

Milanu Brodarju, tajniku KS Moravče:

želimo, da bi mu krajevna skupnost kupila metlo za pospravljanje Partizanskega doma in okolice. Če je pa to prevelika investicija, pa vsaj palico za priganjanje pristojnih preganjancev prahu in umazanije.

Tamburašem na Vrhpolju:

želimo obilo uspeha pri njihovem muziciranju, saj je domačim ušesom prijetneje poslušati tamburice kot gusle ...

Gasilskemu društvu Dob:

želimo uspešno gašenje na naslednji olimpijadi. Vlogo za pomoč naj pošljejo na vse znane in neznane naslove, ne pozabite pa tudi na tovariša Florijana, strokovnega svetnika ...

Prebivalcem Črnega grabna:

želimo, da bi jim graditelji 3. pasu magistralne ceste naredili manjšo škodo, kot so jo gozdarji gobarjem pri vzdrževanju in gradnji novih gozdnih poti.

Trojancem:

želimo, da bi jim tudi uradno priznali, da beseda Troja pride iz besede Trojane, saj trojanskega konja že tako imajo ...

Ladotu Goričanu, sekretarju SO:

želimo, da bi vsaj v prihodnje uspel spremljati izgradnjo delegatskega sistema vsaj po kabelski televiziji, če že ne po satelitski ...

Trzinskim krajevnim velmožem:

želimo končno malo zasluženega počitka po celoletnem mučnem trpljenju t. j. izbiri najemnika za bife v Trzinu.

Planinskim delavcem PD Onger:

želimo kak znatnejši tektonski premik, ki bi jim omogočil kak večji hrib, kot pa sta »zanikrna« Onger in Dobeno ...

Slavku Pišku in ostalim Mengšanom:

želimo kakšen dober potiski preblisk, kaj bi se velikega dalo graditi, saj kake nove ideje že 3 mesece ni ...

Krajanom KS Slavko Šlander (Sever)

želimo veliko uspeha pri usposabljanju v karate in drugih veččinah, da bodo lahko odločali, kot znajo, v reševanju svojih komunalnih zadev.

Mesarjem naše občine:

želimo, da bi jim vpeljali dodatek na nevarnost, saj bi morali tudi za čuvanje dragocenosti dobiti kakšne točke, za prodajanje jih je itak zelo malo ... pa še manj jih bo ...

Radomljanom in okoličanom:

želimo, da bi se jim zavrtel retrospektivni film o krajevni polpreteklosti in da bi v njem lahko prepoznali lastno zgodovino ...

Slavku Pavloviču, cestnemu inšpektorju:

želimo hitro okrevanje po nesreči na službeni poti. Da pa bi hitreje okrevali in bi bila nevarnost nove poškodbe manjša, lahko prispevajo svoje komunalci, ki naj najprej splužijo njegovo cesto.

Razvojnemu zavodu:

želimo, da v skladu z ustanovnim aktom razvija predvsem domačo občino, ne pa le sam sebe ...

Knjižnici Domžale:

želimo, da bi kot druga kulturna institucija, poleg kina, v eri novokomponirane kulture pričela posojati porno revije. Kot prvi eksponat si že lahko izposodi vroči KAJ, za prvo silo pa si lahko pomagata tudi z zadnjima številkama Občinskega poročevalca.

Preštevalcem mandatnih dob:

želimo, da bi v roke vzeli ročno računalno in izračunali, da je 10 let funkcije tako ali drugače najmanj 2 mandatni dobi ...

Meta Pometa še zadnjič pred novim letom:

Če jezik molči, glava ne boli ...

V zadnjem času je v naši samoupravni družbi zelo v modi nov način komuniciranja z javnostjo: to MOLK. Molč pomeni biti tiho, da se ne bi preveč govorilo o tebi. To je učinkovita metoda za zavarovanje položaja, privilegijev in foteljskega. Recept je splošen: ob prvem navalu se potuhiniti, kot da nekako ne razumeš, da stvar leti proti tebi, potem se pa na stvar počasi pozabi. Ker se pri nas afere vrstijo z neverjetno gostoto, je kmalu na tapeti kdo drug. Glave so velike in majhne, mednarodne, državne, republiške občinske in krajevno lokalne; od takšne blizu kriminalke do takšne, ki je nastala zaradi M² ceste. Javnost je sicer v prvem hipu čisto »pafa«, vrstijo se vprašanja, pozivi, klici na odgovornost, sporočila in analize. Toda diplomati, vojniki, politiki, bankirji, direktorji, izvršniki, državovarstveniki in podobni foteljaši vsi pametno molčijo. V najboljšem primeru se brez vsakega dokaza zgolj branijo, a so bili po krivici napadeni in da je imel »napadalec« grde namene, če ne že kar sovražno ozadje naperjeno proti državi, sistemu. Ljudje nekaj časa bentimo, preklinjamo, se zgražamo in jezimo — potem pa obupamo, zmanjka nam volje in afere se poleže. Vprašani in poklicani so spet enkrat pretentali javno mnenje in se še v udobne namestiti in trdnje »fiksirali« v svojih foteljih. Takšna taktika še posebno dobro uspeva v »pogojih« naše demokracije, ki je stalno v vzponu, pa se vendarle ne pride nikamor. Če pa komu le spodleti, pravimo, da se ne znajde; še slabša lastnost je, da je poštenost, saj poštenjarkem v naši družbi pravimo, da ne znajo stvari postaviti na pravo mesto in ne znajo prepoznati položaja.

Poglejte samo afero **Fikret Abdić and co.** Ob izbruhu prava medijska bomba, spremljanja o ozadju, bojih za klanovsko prevlado, iskanje mecenov. Ljudje so bili ogorčeni ... Prvi dan sojenja smo poslali novinarje, da so neposredno poročali. Pa danes! Nikogar več ne zanima, kaj govore obsojenci, stvar je popolnoma nezanimiva. Pa je najbrž vse skupaj bila in je še prava mafija.

Ali pa naša ljuba televizija, ki nam potek sojenja in dogajanja z Roške izvoli pokazati takole nekaj mesecev po vrelšču. Takrat najbrž ne bi bilo politično »primerno«, zdaj pa smo se naveličevali stalno drezati in počasi nas še morebitno politično ozadje procesa ne bo več zanimalo. Čas prinese svoje. Ti predstavitelci, da bi beograjska TV posnetke z mitinga na ustju velikih rek prenašala v marcu 1989. Saj veste, s tistega mitinga, kjer se je vsako minuto število udeležencev povečalo za nekaj sto tisoč. Po oceni reporterjev s prizorišča. Pa pustimo vse skupaj, saj so nas na tem mitingu »poslali« v Philadelfijo. Morda zato, da bi pomagali našim diplomatom »prati denar«. Vsaj tega jih dolžijo. Bomo videli, kako delajo z aferami v gnilem kapitalizmu. Podobne YU POZABLJIVOSTI pa niso tuje tudi naši komuni: Tudi tu so nekateri zelo GLUHI, drugi morajo biti SLEPI, vmes pa se tretji **IGRAJO slepe miši**. Bedaki smo pa mi, ki takšne gledamo. Na delegatska vprašanja (tista vroča še posebno) se odgovori ali pa ne. No ja, a se komu kam mudi? Pravijo, da je čas zlato, in to »časovno oddaljevanje« je zares pravo čisto zlato. Zato se pač odgovarja z večmesečno zamudo, pa še bedarije nam natrosijo. Le kdo bo tako vztrajen, da bi stalno drezal, ko je podučen, da se lahko opeče. Takšnih opeklin pa ponavadi ni lahko pozdraviti.

Tudi v našem časopisu včasih kdo kaj vpraša, namigne, podvomi. Pa nič! Kot da bi novinarji lajali v luno. Ta pa je daleč, nedotakljiva, močna in povezana. In samo še nekaj luninih mesecev nas loči od volitev. Do takrat pa bomo že kako. Kajti, če končam spet s pregovorom:

Če jezik molči, glava ne boli.

Preden umolknem še sama, vam voščim eno srečno leto in manj kot 1000 odstotno inflacijo. Takšno nam namreč napoveduje Financial Times.

vaša Meta Pometa

NEPRIMERNA EROTIKA

Bralcem zatrjujemo, da bi bili ljudje od kinematografu užaljeni, če v noveletni številki Občinskega poročevalca ne bi zapisali o njih vsaj vrstice. Pa jo dajmo: Dosedanjo erotiko so preimenovali v neprimerno erotiko. Je že tako, da se tudi trdo spreminja v neprimerno, nekateri celo pravijo, da skoraj ne uporabno ...

ADIJO, FOSFORČEKI!

Glede na to, da so KINEMATOGRAFI LJUBLJANA prestavili v Ljubljano (skoraj) vse, kar je bilo živega, pričakujemo in želimo (pri takem vodstvu in predstavi), da prestavijo v Ljubljano tudi kinodvorano ...

STROKOVNJAKI SMO

»Mi smo robo (beri: občinsko ozvočenje) prevzeli, nismo pa uradno pooblaščen, da bi ozvočevali prireditve.« pravijo bodoči upravitelji ozvočenja.

Predlagamo: Organizirajmo mitinge, te je treba ozvočiti, pa se bomo hitro zmenili ...

SVINJSKA DUŠA

V naši domačinski družbi vse bolj vključujemo v naše vsakodnevno življenje tudi duhovne vrednote ... tiste iz ihana ...

DOBRA OBVEŠČENOST

Občinski organi zelo skrbijo za obveščeni svojih delavcev v hiši. O racionalizaciji in lastni hiši so jih obvestili kar preko DELA ...

TEPIHI NE BODO DOVOLJ

Glede na stalne podražitve gostinskih (in drugih) storitev lastnike opozarjamo, da preproge pred vhodi kmalu ne bodo dovolj. Morda bi za začetek poizkusili z gobdo ...

PERSPEKTIVE SO

Kdo pravi, da ni dela za raznorazne viške in neviške delovne sile. Glede na trenutna dogajanja na teniških obzorjih (beri: gradnje igrišč) so naše svetle perspektive v poklicu — pobiralcu teniških žogic. Delavska univerza, zgani se ...

NAJPREJ ČLANARINA

Z idejami našega partijskega sekretarja o uklinjanju vsega se popolnoma strinjamo, vendar pod pogojem, da začnemo s članarino ...

MI SMO UKINILI PRVI

Ker se pa uredniški odbor zaveda, da je najučinkovitejši lastni zgled, je za začetek ukinil vsakoletno kuhano vino na prednovoletni seji uredniškega odbora. Sami ugotovite, če se to pri vsebini številke kaj pozna.

SAMO Z ZDRAVLJENJEM NE

Zvedeli smo, da v domačskem zdravstvu najbolj boleha streha nad zdravstvenim domom. Bojimo se, da bo zdravljenje tega bolnika zelo drago in da bo poleg zdravljenja potrebna tudi »dah papa« ...

NAJLEPŠI LOKAL IN LASTNIK

Ugotavljamo, da najboljši domačinski bar še nima ustreznega rešenega sprejemnega prostora, iz zaupnih virov pa smo tudi izvedeli, da je za te potrebe že v nabavi perzijaner. Bajje je magnetne narave! Lastnika bi srčno radi želeli predstaviti bralcem. Ker pa ne izhajamo v kolorju, bi bil v črno beli tehnik lastnik lahko užaljen. Bomo raje počakali ...

MENGŠANI NAJSTAREJŠI!

Z vsako novo gradnjo v Mengšu ugotavljamo, da so sta-

rejši, kot so mislili poprej. V uredništvu izražamo upanje, da bomo enkrat le ugotovili, da se je evropska civilizacija začela v Mengšu, praprebivalec pa je bil homomengus in je dokazano imel že v paleolitiku svoj narodnozabavni ansambel.

USPEŠNA POVEZANOST

Prvič v zgodovini naše občine smo zabeležili vsebinsko povezanost partijskih in komunalnih problemov. Na osnovi dopisa partije so se v trenutku rešili vsi komunalni problemi na desnem bregu Bistrice — za nepoznavalce to je Sever I v KS Slavko Šlander Domžale.

MAČKOVCI

Krajevni etimologi so v razčlenitvi nastanka krajev in raznih dogodkov strokovno doglali, da je naselje dobilo ime po tem, ker je v njem veliko velikih mačkov in da niti slučajno ne držijo, da bi bili Mačkovci dolina faraonov, saj bi bilo v tem primeru žaljivo za faraone. Če že rabijo poimenovanje še te vrste, predlagamo Dolina direktorjev ...

NOVA TRANSVERZALA

Glede na to, da že dolgo nismo odprli nobene transverzale, predlagamo odprtje »ove« gostinske transverzale. V uredništvu se vsi ponujamo za prvo pristopnike oz. manekene. Začetek transverzale v krematoriju Ribo bara, po končanem opravljenem krogu pa zaključni žeg dobite v Restavraciji Kovinar pri Pošti, ki jo iz nam neznanih vzrokov že 3 mesece niso adaptirali ...

GASILSKA

Če je res, da so različna gasilska tekmovanja ipd. posebna oblika športa, potem je nespore-

no, da se gasilci s športom ukvarjajo preko celega leta.

»Če je res tako, fantje, potem se pojdit šport, samo ne pri meni doma ...«

SPECIALIZIRANI KRITERIJI

Uredništvo v pomoč ustreznim kadrovalnikom predlaga, da ob splošnih kriterijih za izbiro novega predsednika izvršnega sveta (lahko velja tudi za druge funkcionarje!) upoštevajo še naslednje strogo strokovno specializirane kriterije:

— vsaj amatersko poznavanje najelitnejših športnih nog na top listi naše občine,

— poznavanje osnov brodogradnje (barka, na kateri smo, se baje potaplja?),

— smisel za kulinariko, gastronomijo in družabne ekshibicije,

— posestvanje vsaj 3 oblek, ki pa ne smejo biti kupljene na kiti v Beogradu, kaj šele na kakšni Bezprodaji, kjer je bil blizu kakšen Domžalcian,

— prečko (razdeljak) z leve na desno gledano en face,

— brki niso obvezni, so pa zaželeni ...

Predlagatelji se zavedamo, da so kriteriji zahtevni, saj jim bo zelo težko ustreči in zadostiti, še zlasti, če bo kandidat ženska ... Vendar poskusiti velja ... škoditi ne more ...

STROKOVNA STROKOVNOST

Ugotovili smo, da so najpogostejše besede v strokovni ekspertizi o uničevanju domačske birokracije naslednje: nismo preverjali, nismo ocenjevali, predvidevamo, slišali smo ... iz česar sledi, da ekspertiza nujno temelji na tehničnih ugotovitvah, ki slonijo na: GOVORI SE ... GOVORI SE PA TUDI, da bo zaradi tako močnih argumentov po naši oceni ekspertiza v praksi cirka 100 odstotno zaživel.

KOLO SREČE

Nekateri se zelo razburjajo, češ, da je KOLO SREČE familijarna oddaja, polna improvizacij in na intelektualno nizkem nivoju. Vprašujemo, če bi mnenje kaj spremenili, če bi sami konkretno sodelovali v njej ...